

РАЗГОВОР С ПОВОДОМ:
САША МИЛЕНИЋ

Тужакање деце док
тата није код куће

— страна 4.

КГ ТРЖИШТЕ КУЋА
И СТАНОВА

Лоше се продају,
ал' се супер издају

— страна 10.

АРХИТЕКТА АЛЕКСАНДАР
РУДНИК МИЛАНОВИЋ

Нова кула мора да
надвиси све постојеће

— страна 12.

Трешњевак – село са најмање душа

Какви' петнаест, нема нас ни тол'ко

• **SMALLVILLE** •
KRAГУЈЕВАК
034 352 641
www.smallville.rs

ФИЛИГРАН
ЗЛАТО - СРЕБРО
УНАТОКО ДВОРШТЕ - ПЕЉАЧКА СОБА - КРАГУЈЕВАК

ВОДА ЈЕ
ДРАГОЦЕНА

КРАГУЈЕВАК

ТРОШИТЕ ЈЕ
РАЦИОНАЛНО

Reciklaža kertridža i tonera

dobar kertridž
mir u kući

Kačubrdna 51 www.refillm.com
Тел: 0341 33 77 98 0341 34 01 03 0341 287 64 60

auto centar
BAKI

УПРЕДЖАВАЊИ
prodaje svih vrsta guma
АУТО ДИЈЕЛОВИ
mehaničarske usluge
ДИЈЕЛОВИ ТИЛАРА
i zamena delova trapa
УПРЕДЖАВАЊИ
i osiguranje vozila
АУТО ИНСПЕКЦИЈЕ
i njihova ugradnja

tel: (034) 324-001 ; 310-297
www.bakidoo.com

Карикатура: Горан Миленковић

ДРУГА СТРАНА

Тешко нашем носу

Пише Драган Рајичић

У г... били, у г... остали! Ово би, у најкраћем, био пресек стања у коме се налазимо након ономадашњег крахирања на нашем европском путу. Јесте да из дотичног пресека гадно заудара, али ако смо у г... до гуше, бар смо ту и даље своји на своме. Незгода је само у томе што је све више нас који цео свој живот проведосмо у том фекалном стању.

У владајућој коалицији, међутим, нема знакова панике. Тачно је да из тог стања нису успели да изваде нас, али јесу себе. Мало ли је? Народу се ионако не може угодити јер он мисли само на свој празан стомак. Мало је, додуше, поклекао Божа Ђелић тако што је поднео оставку. Дао несрећко реч да ће то урадити ако до краја ове године не добијемо стаус Кандидата и ево, стигла га казна зато што није пазио шта говори. Имао је он и стотинак других шанси и разлога за оставку - па ништа. Ономад је, пак, правилно проценио да му је паметно да од свега дигне руке, сем од оних својих милиона који су се брзо размножили након његовог повратка у Србију. За њих се свакако још вреди борити, јер Божа ако је поднео оставку није се одрекао својих партијских, коалиционих и осталих партнера.

Фекално стање нације очврсло је и Највише Место у идеји да настави да истрајава на политици која доноси све сем резултата. Паролом „И Косово и Европа” поново мантра толико самоуверено да је још само питање дана када ће у могућност њене стварне реализације почети и сам да верује. Идеја је, ако сам добро разумео, ова: Наставићемо да ударамо главом о зид, па ако зид попусти ето нас у Европској унији колико у овој деценији. А ако нас изда глава па она прва пукне, онда ће се описани материјал у коме смо већ до гуше, подићи ће за још коју децималу. Али није Највише Место криво што нас је тата направио тако мрљаве да са својим главама не можемо чак ни тај зид да разбуцамо.

Шалу на страну, право питање је јесте шта ми са својим главама стварно можемо да урадимо? Ја од своје већ немам никакве користи. Слушам Чеду, а не разумем шта хоће. Слушам Вука, још горе. Слушам Тому, појма немам шта су му стварне намере. Слушам Коштуницу, тек ред његових потеза је немогуће провалити. Исти случај и са осталима. Нико још није рекао „Признајмо Косово!” или „Пушке у руке, у рат за нашу територију!”, да знамо, брате на чему смо. Па ко шта воли, нек' изволи!

А избори? Ту ми већ моја глава помаже. Моментални или редовни, свеједно је, говори ми. Имајући у виду оне који претендују да нам ту опет покупе гласове, од нових избора можемо да очекујемо исто оно што и млада прво вече. Исто то само друго паковање! Из владајуће коалиције одавно стиже занимљив став да нови избори нису решење јер ће на њима опет они да победе! Шта би тек, рецимо, Веља и Воја, свеједно који Воја, успели да реше, по питању Косова поготово, то не наслућујем ни у назнакама. Толико обезглављен ипак нисам.

И власт и опозиција већ су, међутим, ударили у изборну кампању из које једино још није јасно баш то: шта стварно мисле да ураде са Косовом и са нама уопште. Досадашње искуство нас учи да од њиховог учинка на власти, а сви су ту били, може да се живи одлично само ако си на њиховом месту. Но, како су та места већ заузета, лоше нам се пише. Како год да се упаре након следећих избора, већа је вероватноћа да нас изваде из фекалног стања у које су нас одавно довели. Што ће рећи гласао сутра или не гласао, брате Србине, тешко твом носу јер из ових г..., пардон, из ове коже, се не може!

АНКЕТА ЈЕСТЕ ЛИ РЕЗЕРВИСАЛИ АРАНЖМАН ЗА НОВУ ГОДИНУ?

М. Игњатовић

Љубиша Павловић, возач:
- Дочекаћу у Европи, усред Крагујевца, да ми поцркају душмани.

Зорица Радосављевић, секретар:
- Волим кућу и Крагујевчане, пара немам никуда да мрднем.

Богдан Мианиловић, хидрогеолог:
- Код куће са породицом, за то ми резервација не треба.

Небојша Алексић, музичар:
- Јесам резервисао аранжман, али да радим.

Снежана Вукадиновић, приватник:
- Ако не могу у Париз, код куће могу.

Зоран Шарчевић, механичар:
- Не могу издвојити ни 50 или 100 евра само за једну ноћ.

Марина Зубић, домаћица:
- Код куће са децом, уз телевизор.

Миломир Орекић, пензионер:
- То ме не интересује, због суђења око куће.

Маја Дамјановић, студент медицине:
- У Суботици код родитеља, све је већ уговорено.

Житопродукт
Крагујевац, Војводе Путњина 70
Телефони: 034 370 303
370 215, 370 072, 370 135, 370 192
zitoprodukt@nadlanu.com

Брштина по произвођачким ценама

Произвођачке цене, гарантовани квалитет белог, пшеничног, пченичног, замрзнутог пецива

Све врсте хлеба и пецива у нашим објектима: ТЦ Аеродром, Мала пијаса, код улаза у Житопродукт, у кругу Заставе, у Улици Драгослава Срејовића 5

SUNCE Prozori i vrata u dekorima drveta uz 10 godina garancije

gratis staklo za 4 godišnja doba

www.suncemarinkovic.com +381 34 330 870

УНИЈА ПОСЛОДАВАЦА ПРОТИВ ДРЖАВНИХ АГЕНЦИЈА

Превршила дара меру

Пише Милош Пантић

У сиромашној земљи каква је Србија оснивање разних државних агенција последњих година толико је узело маха да је један представник Уније послодаваца Србије недавно изјавио како је сада прави потез основати агенцију против оснивања нових агенција. Ова Унија је пред крај новембра издала јавно саопштење - апел да се укину непотребне агенције које су нарочито почеле да бујају у последњих пет година, јер оне економски угрожену Србију годишње коштају 820 милиона евра.

Изговоре које користи Влада Србије да се без ових агенција не може и да су оне настале због потреба да се прати европско законодавство не стоје, јер Немачка, као једна од водећих привредних сила света, има свега шест таквих агенција, Словачка осам, Финска девет, Чешка 11, док је Хрватска најавила да ће број од 47 садашњих агенција преполовити у циљу смањења бирократије и трошкова пословања. За разлику од њих, Србија је са 131 агенцијом убедљиви европски рекордер по њиховом броју!

Дуплирање бирократије

Драгољуб Рајић, представник за штампу Уније послодаваца, каже да је ово удружење пуних шест месеци истраживало колико заправо Србија има агенција и да се дошло до поменуте бројке, која није обухватила државна регулаторна тела и фондове. Они су прикупили информације о европским искуствима посредством европске организације послодаваца „Бизнисјуроп“ из 18 земаља, чланица Европске уније, и дошли до сазнања да већину послова које код нас обављају агенције у тим земаљама раде министарства и надлежне институције у оквиру њих. Код њих се агенције оснивају за веома специфичне и захтевне области у којима је потребно високо стручно знање и посебно ангажовање,

Оснивање агенција за све и свашта у Србији се отело контроли, па сада са 131 агенцијом заузимамо убедљиво прво место у Европи, испред Хрватске која их има 47 и спрема се да преполови тај број. Унија послодаваца тражи укидање агенција које годишње коштају 820 милиона евра и усмеравање тих средстава у оснивање Развојне банке

као што су, на пример, нуклеарна енергија, контрола безбедности хране, надзор над развојем индустрије, малих и средњих предузећа и слично. Тако се у Немачкој од укупно шест агенција једна, на пример, бави питањима енергетике, а друга подстицањем страних инвестиција у ову земљу.

У Србији, по речима Рајића, готово да нема области којом се држава бави а за коју није основана припадајућа агенција. Летос је, као последња у низу, основана Агенција за социјално становање, а пре ње и таква тела за које већина грађана није ни чула, као што су Агенција за лиценцирање стечајних управника, Агенција за процену вредности државног капитала, Агенција за сарадњу са невладиним организацијама и европску хармонизацију, Антидопинг агенција, Републичка агенција за просторно планирање, и тако редом до невероватног броја од 131.

Ова „поплава“ агенција догодила се и поред тога што у земљи имамо 110 државних завода, управа, института и дирекција. Идеју и појам агенција владајуће структуре злоупотребиле су како би запослиле на хиљаде кадрова по страначким линијама, иако су већину послова који су пренети у надлежност агенција могли и даље да обављају надлежна министарства и дирекције, управе, заводи и институти. Примера ради, имамо паралелно Агенцију за управљање отпадом и Фонд за заштиту животне средине, наводи Рајић.

Најбољи пример да су агенција прави паразити, према саопштењу Уније послодаваца, јесте делатност Агенције за хемикалије, која се бави регистрацијом биоцидних

производа (прашкови, детерџенти, шампони, козметика и други хемијски производи). Да би једна фирма обавила упис и регистровала производ такве врсте код ове агенције она мора по једном производу да плати од 560.000 до невероватних милион динара! У Унији су израчунали да једно мало или средње предузеће са 15 запослених, ако хоће да региструје

20 производа мора да плати око 10 милиона динара, што је фонд зарада у таквом предузећу за осам месеци. Читава процедура пре увођења ове агенције коштала је између 30.000 и 50.000 динара по производу.

На овај начин стотине домаћих произвођача натерано је да се задужеју код банака или да једноставно одустану од одређеног броја производа, јер немају средстава да их региструју, каже се у саопштењу Уније послодаваца.

Плате из маште

Према подацима Уније, плате у овим агенцијама су више него примамљиве и у септембру, када је просечна зарада у Србији била око 31.000 динара, биле су 2,4 пута веће од просека у земљи. Тако су запослени у неким од ових агенција већ достигли словеначки стандард,

са платама од око 800 до 900 евра, колико има државни службеник у Словенији, земљи са четири пута већим бруто друштвеним производом од Србије.

Истраживање дневног листа „Блиц“ у великој мери потврђује ове наводе, па је тако пре неколико дана објављена листа просечних и зарада руководиоца по разним државним агенцијама. У Агенцији за приватизацију просечна плата је око 1.000 евра, док у Агенцији за борбу против корупције државни службеници имају плату од 179.000 динара. У Агенцији за привредне

Драгољуб Рајић: „Поплава“ агенција догодила се и поред тога што у земљи имамо 110 државних завода, управа, института и дирекција. Идеју и појам агенција владајуће структуре злоупотребиле како би запослиле на хиљаде кадрова по страначким линијама

РАЗВОЈНА БАНКА

Камате од два до три посто

Унија послодаваца Србије тражи се у свом јавном апелу да се средства од 820 милиона евра која годишње троши 131 српска државна агенција употребе за оснивање државне Развојне банке, за коју се у последње време залажу привредници јер нуди знатно повољније камате од комерцијалних банака. Драгољуб Рајић наводи да су представници Владе оснивање овакве банке најављивали још почетком ове године, али од тада ништа конкретно није урађено, уз примедбе да држава нема одакле да обезбеди почетна средства.

У саопштењу Уније наводи се да је формирање Развојне банке прворазредни национални и економски интерес, јер ће Србија у недостатку инвестиција и страних извора финансирања морати да се ослони на сопствене снаге и ресурсе.

Развојна банка треба да има стимулативне камате од два до три одсто, што ће дугорочно утицати да и комерцијалне банке које послују у Србији, због конкуренције, смање своје камате, као што се то десило у Хрватској, Словенији, Словачкој и Чешкој, наводи Унија послодаваца.

регистре руководиоци просечно примају 162.525 динара, а запослени 62.269 динара, док у Антидопинг агенцији секретар зарађује 55.485 динара, а саветник 53.572 динара, наводи „Блиц“.

По Драгољубу Рајићу, све су ово показатељи колико је код нас држава изгубила све компасе и расипа на све стране, без икаквог обзирања на реалност када је у питању стање у државној каси, њена задуженост и стална обећања да ће се смањити захватања из привреде и број запослених у државној управи.

Као пример како се размишља у најбогатим земаљама он наводи пример Немачке, где је израчунато да би наплата путарине на ауто путевима значила запошљавање 25.000 људи, па је пронађено друго решење и ово се наплаћује преко акције за гориво.

Колико код нас расту разна захватања и оптерећења привреде показује податак да је од 2008. године јединична цена производа у српској привреди поскупела 48,9 посто, чему највише доприноси нове намете државе, а не трговачке марже, како се често у јавности мисли, које су остале исте или су смањене. Само за екологију код нас су у последње време уведене три нове таксе, а у већини европских земаља постоји само једна и плаћају је загађивачи. То привреда више не може да издржи и на то смо овим апелом хтели да укажемо јавности, каже Рајић.

Електронско гласило „Вести“ објавило је почетком децембра текст поводом захтева Уније послодаваца у коме се неколико познатих аналитичара слаже да је код нас присутан феномен превеликог броја државних агенција ради ухлебљења партијских кадрова. Са овим критикама сагласио се и Милан Марковић, министар за државну управу и људска и мањинска права, који каже да смо имали хиперпродукцију агенција од којих би већину требало угасити и да је добар део послова које треба радити у органима државне управе измештен у агенције. Да ли је ова самокритика знак да су и у Влади схватили докле је одвећ стихијско оснивање ових тела и да би ускоро могло да уследи и неки конкретан потез, као у Хрватској.

РАЗГОВОР С ПОВОДОМ: САША МИЛЕНИЋ, ПОТПРЕДСЕДНИК „ЗАЈЕДНО ЗА ШУМАДИЈУ”

Тужакање деце док тата није

Очигледна је намера да се методом „Хало, Јерихон” са даљине утиче на видно поље г. Верољуба Стевановића, с циљем да се мој наступ на трибини „Преокрета” њему представи као покушај удара на политику странке и преврата у „Заједно за Шумадију” - док „тата није код куће”

Разговарао Слободан Цупарић

Неким медијима и политичким гатарама довољна је само једна (и то не баш уверљива) премиса да би извели „поуздан” закључак. Том методом прошле недеље изречена је као „готова ствар” да странка „Заједно за Шумадију” напушта Уједињене регионе Србије (УРС) и приступа „Преокрету” Чедомира Јовановића и Вука Драшковића, а све због тога што се други човек „Заједно” појавио на трибини „Преокрета” у Крагујевцу и потписао декларацију ове политичке групације.

Одмах потом „Заједно за Шумадију” демантовала је таква писања и оцене, тврђом да се ништа није променило, што ће рећи да странка остаје у УРС-у. Главног актера ових збивања Сашу Миленића на почетку питамо - шта се по њему све издогађало?

- Ето, то што сте навели и ништа више. Али и то је било довољно непријатељима политике и странке „Заједно за Шумадију” да се одваже на спиновање и манипулацију јавном пажњом. Околност коју је неопходно знати да би се разумео непријатељски карактер тог жонглирања дезинформацијама јесте чињеница да се за време тог деша-

ју. Увек смо откривали своје непријатеље и њихове нападе тако што су се трудили да забију клин између г. Стевановића и моје маленкости. То се десило и овога пута.

Биће поучно и интересантно проучити, када се г. Стевановић врати кући, ко је све тамо њега контактирао реченим поводом и у какве хитне сврхе. Очигледна је намера да се методом „Хало, Јерихон” утиче са даљине на видно поље г. Стевановића, са циљем да се мој потпис и наступ на трибини „Преокрета” њему представе као покушај удара на политику странке и преврата у „Заједно за Шумадију”, док „тата није код куће”. Ја се радујем тој анализи. То је радост због изгледног новог сазнања. Непријатно је што политички непријатељи који тако непријатељно нападају, метафорично да се изразим, удбашким методом, ретко када долазе из далека и са супротне стране.

■ „Заједно” је измислила УРС

Изјавили сте да сте потписали декларацију као грађанин, појединац. Значи ли то да подржавате текст декларације и шта у њему налазите да је добро и вредно?

Декларација „Преокрет” је један аксиолошко-политички есеј, тачније, апел. У равни текста, он говори о статусу европских вредности у нашем друштву данас. Он говори о истом о чему и цела моја књижевна и политичка активност, у својој суштини: о потреби да се српска интелигенција еманципује од сопственог рђавог славијаносерпског усуда и да се направи разлика између патриотизма и глупости.

Већ два века, колико траје еманципацијски, просветитељски, револуционарни и наполеонски одјек српских устанака, упоредо, Србе неко наговара да је то издаја и да треба да буду глупи, прости и миро света, е да би били на ползу отаџбини. У равни друштвене акције „Преокрет” је управо народњаштво, укидање разлике између елите и народа, позив грађанима да у најбољем интересу својих породица потписом подрже европску природу модерне Србије и њене будућности. Добро је што је то апсолутно позитивна, бесконфликтна и широка платформа, која изражава дораслост српских европејаца да говоре гласом сопственог народа и у име Србије.

Да ли су програмска начела „Преокрета” у складу са политичком УРС-а и странке „Заједно за Шумадију” и да ли би ове поли-

тичке групације могле да нађу „заједнички именитељ” на неким темама битним за будућност Србије?

Апсолутно. Када сам пре годину дана писао један текст о политичкој филозофији УРС-а, тумачећи претпоставке децентрализације и регионализма кроз супротстављање реформске визије ове коалиције текућим реформама плитког захвата, ја сам политику и филозофију УРС-а назвао, изричито, „филозофија преокрета”. Друго је сад питање да ли лидерске сујете, интереси партијских бирократија, различитих служби и структура то могу да поднесу. Ма колико давала предност животним питањима и конкретним решењима, успешна и стабилна реформска политика у Србији није могућа без високих идеала и широког упоришта у бирачком телу.

Тврдите да „Заједно за Шумадију” остаје конститутивни елемент УРС-а, међутим недавно је било и неких дисонантних тонова између вас и УРС-а, замерили сте посланицима Г17 ПЛУС што су прећутали вашу и оставку Верољуба Стевановића на посланичка места, уз „протестно” образложење због чега то чините. Постоје ли и даље нека неслагања у УРС-у?

Да не буде забуне, говорићу тако да шестогодишњаку будем јасан: „Заједно за Шумадију” је измислила УРС и поставила ту коалицију као тему за размишљање и делање. Та идеја добила је огроман подстицај и одлучујући политички значај кад је на њено чело стала једна велика национална партија, Г 17 ПЛУС. Партнери су бројни, а несугласице су природна последица привикавања једних на друге. Неубичајена је за наше прилике само отвореност, супротна лицемерју

домаћег политичког говора, каквог познајемо. Ми се не фолирамо. Важније је да се разноликост испољи него да се прикрива у име тобожњег јединства. Ми баш то и хоћемо: да научимо Србију да, ма где била, с поносом говори и мисли својом главом, својим завичајним нагласком и дијалектом, у сопственом интересу.

■ Шумадија - завичај модерне Србије

Сондирања јавног мњења упућују на то да УРС на предстојећим

Шумадија је завичај модерне Србије, њено срце и њен једини неспорни лидер. Зато је „Заједно за Шумадију”, да се изразим фудбалским речником, увек позвана у национални тим. И то не да попуни број, него да негује и одржава култ репрезентације

парламентарним изборима можда не би прешао цензус, што је за вашу странку „губитничка комбинација”. Да ли је то разлог за неспокојство у „Заједно за Шумадију”?

Нити је УРС „губитничка комбинација” у страху од цензусног лимита, нити постоји било какво неспокојство унутар „Заједно за Шумадију”. Тешко је поверовати да би могла да има проблема у разумевању и договарању са грађанима организација која је пре само неколико месеци спровела најмасовнију законодавну иницијативу у историји српског парламентаризма, са више од пола милиона потписа. Још је теже објаснити како би могла да изостане масовнија подршка на изборима опцији која, без било какве кампање и упињања, на „један” напуни београдску Арену са 22.000 душа. Због тога нисам склон да узмем за озбиљно таква сондирања. Као члан Председништва УРС-а одговорно тврдим да на састанцима посвећеним изборним темама цензус и не помињемо. Стварно питање увек је прорачунавање изгледа на победу.

Што се тиче „Заједно за Шумадију”, ми себе разумемо као аутентичне тумаче, заштитнике и представнике политичког интереса Шумадије и Шумадинаца. Зато што је Шумадија завичај модерне Србије, њено срце и њен једини неспорни лидер, зато је „Заједно за Шумадију”, да се изразим фудбалским речником, увек позвана у национални тим. И то не да попуни број него да негује и одржава култ репрезентације. Због тога није нама да манишемо и замерамо на клупским бојама, ни селектору, ни капитену, ни осталим играчима. Репрезентација је изнад клупских историја, ривалитета и међусобица. Али у фази договора и ми мо-

Када сам пре годину дана писао један текст о политичкој филозофији УРС-а, тумачећи претпоставке децентрализације и регионализма кроз супротстављање реформске визије ове коалиције текућим реформама плитког захвата, ја сам политику и филозофију УРС-а назвао, изричито, „филозофија преокрета”. То се да проверити

вања Верољуб Стевановић налази далеко изван Крагујевца, на Блиском истоку, на службеном путу у граду Јерихону. Господин Стевановић и ја смо веома различите личности, које имају извесног значаја и утицаја на политику и перспективе наше странке. Те разлике су видљиве голим оком, али су још изложеније и потпуно несакривене наше дубље везе и сличности, само што је за уочавање тих веза потребна једна способност коју политичари у Србији углавном нема-

КОД КУЋЕ

рамо бити питани. Јер ми смо чувари тајне коју репрезентација мора да одражава, а која за узврат, одржава репрезентацију и даје јој крила. Не желимо ситуацију у којој би Шумадија морала да одрекне позив селектору. Ко ово не разуме боље да се у Србији и не бави политиком.

Да ли ће „Заједно за Шумадију“ на предстојећим локалним изборима наступити самостално, под својим аутентичним именом, с обзиром на то да „Заједно“ у Крагујевцу, неспорно, има бољи рејтинг него УРС?

По Статуту странке „Заједно за Шумадију“ сваки општински и градски одбор самостално одлучује о наступу на локалним изборима. Баш као што нико у Крагујевцу не умишља да зна боље од Тополаца шта је најбоље за Тополу, тако ниједан орган странке није ни овлашћен да у другом степену арбитрира над ставовима било којег одбора о питањима избора за локалну самоуправу на његовој територији.

Градски одбор „Заједно за Шумадију“ у Крагујевцу, који са поносом водим, зна две чињенице над

одбор „Заједно за Шумадију“ зна да је његово право име, оно са политичког крштења, Заједно за Крагујевац. То је бренд и парола под којом смо препородили овај град, вратили му самопоштовање, комуникативно га отворили и депровинцијализовали, битно поправили његову позицију у земљи и уписали га на мапу Европе и света свога доба. То је назив својеврсног друштвеног уговора којим се Крагујевчани опредељују за напредовање својих породица, за успех свога посла, за развој града, за самоодређење Шумадије и европску перспективу савремене, просвећене и слободне Србије. То мора бити и име наше листе која, поносна на „Фијат“, Плазу, Раднички, Књажевско – српски театар, Театрополис, Кнежев арсенал и Арсенал Фест, поносна на стотине километара објеката инфраструктуре и ренесансу градских тргова и тротоара, позива суграђане да се осврну на постигнуте резултате и гласањем потврде да хоћемо да напредујемо и даље.

Сва друга потребна и важна имена и називи могу, с поштовањем и нашим допуштењем, с поносом да стоје у загради иза овог бренда.

Политичко окупљање европејаца

У саопштењу за јавност „Заједно за Шумадију“, после нашег појављивања у „Преокрету“, говори се о потреби окупљања свих реформских и европских снага Србије и да би најбоље било да владајућа ДС и председник Борис Тадић стану на чело тих обједињених снага. Да ли је таква опција могућа и реална и на које политичке снаге конкретно мислите да би могле да чине ту „обједињену снагу“?

Таква опција није само могућа, него и потребна. После непредвиђеног одлагања одлуке ЕУ о статусу кандидата за Србију, под неповољним утицајем светске економске кризе, уз контрафанзиву ретроградних друштвених снага и сивих тенденција, сасвим је изгледно да ће се предстојећи парламентарни избори у Србији претворити у јавно суђење идеји и политици демократских промена. То је сувише крупно питање да би смело бити препуштено хировима дневне политике и ђудима надобудних, самопрокламованих „наполеончића“. Најпре, због поштовања према бирачком телу такве оријентације. Још више, због историјске шансе која би се тиме отворила: да европска Србија још једном покаже своју надмоћ и супериорност и да би овластила, једном за свагда, своје представнике да заврше са два века колебања између Истока и Запада, између изолационизма и интегралитета, између колективизма и либерализма, између племена и цивилизације. Јасно је да је спорно да ли је то реално очекивати. Србија је само у последњој деценији већ два пута између косовског мита и европског идеала бирала ово друго и по трећи пут добила оно прво. Задатак је демократске политике да утиче на стварност, да ствара могућност њене измене, а не само да јој се повињује. За увереног демократу реалност није фетиш, а идеал није илузија.

Да ли је могуће да се на истој страни и са истим циљевима појаве и ДС и социјалисти и странке које чине „Преокрет“ и УРС? Подсећа ли то по ширини окупљања на некадашњи ДОС?

Не само по ширини, него и по суштини. То је окупљање око идентично пројектованих вредности. Само, овога пута, могуће је то извести зрелије и одговорније, јер је и фронт шири и искуства су продубљенија.

ВИСОКИ ЗВАНИЧНИЦИ У „ФИЈАТ АУТОМОБИЛИ СРБИЈА“

Видели - па нам препричали

Производни погони коопераната у Грошници и још три фабрике на матичној локацији биће завршене до 15. фебруара, када морају бити готове и све уговорене саобраћајнице

У компанији „Фијат аутомобили Србија“ и слободној зони у Грошници ради се пуном паром. У то су се у уторак уверили председник Србије Борис Тадић, премијер Мирко Цветковић, бивши министар економије и председник Уједињених региона Србије Млађан Динкић и градоначелник Крагујевца Верољуб Стевановић. Они су имали прилику да виде прототип новог модела аутомобила радно названог „Л - зеро“.

Реконструкција фабрике на матичној локацији, као и инсталирање нове опреме, теку по плану, као и изградња производних погона „Фијатових“ коопераната у Грошници. Вест је и да ће уместо четири фабрике на месту некадашње касарне бити изграђене још две, јер су се већ јавили заинтересовани инвеститори, који ће производити аутомобилске делове и компоненте не само за „Фијат“, него и за извоз.

Иначе, у уторак је завршена производња прве серије од 15 прототипова новог модела. После производње 150 прототипова, који ће бити на испитивању у институтима у фабрици „Мирафиори“ и Касину и практично уништени, уследиће пробна производња, а потом и серијска.

ЗАДОВОЉНИ КАКО НАПРЕДУЈЕ ПОСАО СА „ФИЈАТОМ“

Нови модел, наравно, могли су да виде само одабрани, али не и новинари, због строго чуване пословне тајне. Нови модел аутомобила које ће се производити у Крагујевцу први пут ће јавности бити приказан на престижном Сајму аутомобила у Женеви, 6. марта.

Ексклузивну вест везану за „Фијат“ саопштио је Млађан Динкић на конференцији за новинаре уприличеној у Скупштини града.

„Фијат“ је у уторак, после почетних 100 милиона евра уплаћених у децембру 2009. године, уплатио додатних 66 милиона, а Република Србија 33 милиона евра као оснивачки улог у заједничко предузеће. Остаје да почетком следеће године уплате још 33 милиона евра и тиме испуне уговорене обавезе. Што се инвестиција у нову фабрику тиче, оне укупно износе више од милијарду евра, а само у опрему која је делом инсталирана уложено је више од 600 милиона, рекао је Динкић, додајући да је Грошница сада пра-

во чудо и да то треба цео свет да види. Према његовим речима, извоз аутомобила и ауто компоненти, када крене продукција од 200.000 возила годишње, износиће трећину целокупног српског извоза. Извоз аутомобила донеће милијарду и по, а компоненти милијарду евра годишње.

Да није било „Фијата“ никада у Србију не би дошли „Бош“ и „Континентал“, а то су два највећа произвођача компоненти у Европи“, рекао је Динкић.

Према речима градоначелника Верољуба Стевановића, са „Фијатом“ је договорено да ће све саобраћајнице које су везане за матичну локацију и компоненташе у Грошници бити завршене до 15. фебруара, а да ће три моста бити готови до 1. марта.

Завршавајући обраћање новинарима Динкић је рекао:

Хала нове реконструисане фабрике има 350.000 квадрата и она је 17 пута већа од тренутно највећих фабрика у Србији.

М. ЂЕВИЋ

” Ми се не фолирамо. Важније је да се разноликост испољи него да се прикрива у име тобожњег јединства. Ми баш то и хоћемо: да научимо Србију да, ма где била, с поносом говори и мисли својом главом, својим завичајним нагласком и дијалектом, у сопственом интересу

којима је расправа закључена, без даљњег. Прво, ми нисмо успели да провучемо кроз Народну Скупштину предложене измене закона које би омогућиле грађанима да непосредно бирају своје градоначелнике. То није добро, јер се тако партијама, које су у највећем броју београдске и београдоцентричне, оставља преширок простор за деловање у смеру наметања партијских апаратчица за локалне лидере. Тако се, на мала врата, манипулативно, локалним срединама по Србији намећу интереси београдског монопола и практично се суспендује право грађана на локалну самоуправу. Зато за наш предлог измена одговарајућих закона није ни могло бити потребне већине.

Али баш зато ћемо ми Крагујевчанима да обезбедимо право које ће већини грађана у Србији бити, на жалост, ускраћено: ми ћемо водити персонализовану кампању за Скупштину града Крагујевца. Наша листа ће носити име нашег кандидата за градоначелника и она ће се сигурно звати Верољуб Верко Стевановић. Одборнички кандидати са листе биће његов тим, али гласањем за ту листу Крагујевчани ће ипак непосредно бирати и свог градоначелника. Друго, Градски

ЛИЧНИ СТАВ

Кад је председник у двострукој улози

У уторак, 6. децембра у Крагујевцу је боравио председник Србије Борис Тадић. После пријема који му је приређен у Скупштини града, Тадић је обишао погоне Фијат аутомобила и упознао се са током израде новог модела, који ће се напролеће појавити на сајму у Женеви. Потом је уприличена посета Универзитету у Крагујевцу, где је у свечаној сали Ректората председник одржа предавање за студенте на тему европских интеграција. У току поподнева у Скупштини града председник Тадић сусрео се са председницима општина Шумадијског округа и у разговору са њима истакао каква нас искушења чекају у 2012. години и шта се све мора предузети у циљу превазилажења кризе. На крају посете Крагујевцу, председник се у свечаном салону Скупштине града обратио новинарима који су ову посету пратили.

Леп и садржајан сценарио посете председника Србије једном од најзначајнијих градова у земљи. На жалост, он се није остварио.

Уместо тога председник је у град на Лепеници дошао готово из потаје. Обишао је погоне „Фијата“, узгред изашао из кола и у суморном децембарском поподневу прошетао улицом, која је била тек са неким пролазником, готово пуста. Ту су га сачекали и новинари вребајући кад ће застати и дати им неку изјаву.

Новинари су добили изјаву, а председник је у пролазу успоставио и по неки контакт са грађанима. Тиме је посета Крагујевцу окончана. То није први пут да председник Тадић на овај начин долази у Крагујевац. Догодило се то неколико пута само у току ове године. Није

лако одгонетнути зашто то чини на овакав начин, који је штетан и за углед председника и за Крагујевац и његове житеље. Као да му нешто не дозвољава да се у Крагујевцу осећа као свој на своме. Сама чињеница да доследно избегава да наврати у Скупштину града довољно говори томе у прилог.

Нису овде заборављена времена владавине Слободана Милошевића, када су бројни министри, па и он сам, четири године долазећи у посету Крагујевцу у широком кругу обилазили око Скупштине града, игноришући власт коалиције „Заједно“. Памти се и изјава министра пољопривреде те Владе извесног Бабовића да је „Крагујевац привремено окупиран град“! То је онда било готово нормално нашање диктаторске, нетолерантне власти. Али шта је сада у питању? Зашто се и данас игнорише Скупштина града, зашто су председникове посете без садржаја, готово непримећене?

Одговор се можда може тражити у чињеници да је Борис Тадић и председник државе и председник странке и да непрестано калкулације желећи да остане и једно и друго. Зато кад дође у Крагујевац труди се да остави утисак да је председник свих грађана и не иде у странку. С друге стране, не иде у Скупштину града јер тамо није домаћин из његове странке, па би му „његови“ можда замерили. И тако, калкулацију, остаје негде између, углавном на улици! Зато су му ваљда и посете такве.

И на овом примеру види се колико је неопходно законски регулисати ово питање и будуће председника растеретити партијских функција. То би био први значајан корак да нам председници државе заиста буду председници свих грађана, ослобођени обавезе да воде рачуна о интересима било које политичке групације. Може се то учинити и без законске или уставне обавезе, али, на жалост, код нас се то не догађа, али нам се зато догађа да се мешају државно и партијско, а од тога увек штету имају држава и њени грађани.

Боривоје РАДИЋ

НОВИ СОЦИЈАЛНИ ПРОГРАМ ЗА РАДНИКЕ НЕКАДАШЊЕ „ЗАСТАВЕ“

Са бироа у пензију

Некадашња Група „Застава“, која је са предузећима у Хрватској, Словенији и другим републикама некадашње Југославије запошљавала око 50.000 радника, после још једног круга социјалног програма свешће се на фирме са мање од хиљаду запослених. Влада Републике Србије одобрила је још један круг социјалног програма за запослене у „Застава камионима“, „Застава ИНПРО“, сомборским „Специјалним аутомобилима“, „Застава хортикултури“ и Холдингу „Застава возила“.

Изјашњавање радника је при крају и биће завршено када се овај број нашег листа буде појавио у продаји. Према последњим резултатима, који се сливају у кадровску службу Групе „Застава возила“, на деветом спрату Градског дома у просторијама некадашње „Заставе запошљавање и образовање“, за неку од четири опције социјалног програма определило се око 130 запослених.

Највише је оних који ће на евиденцији Националне службе за запошљавање дочекати пензију, јер имају мање од пет година до пензионисања. Да пензију, уз новчану надокнаду, сачекају на бироу рада пријавили су се и радници који имају две године до одласка у пуну пензију.

Према подацима кадровске службе „Застава возила“ мање је оних који су се определили за отпремнину од десет просечних плата на републичком нивоу или за 300 евра у динарској противвредности по години стажа. Група „Застава возила“ у чијем саставу послују „Застава камиони“, сомборски „Специјални аутомобили“, „Застава ИНПРО“, „Застава хортикултура“ и „Застава резервни делови“ са Холдингом као кровном фирмом, овога тренутка има укупно 1.800 запослених.

За неку од опција социјалног програма у „Камионима“, који имају 739 запослених, пријавило се 105 радника, у „Резервним деловима“ седам, „ИНПРО“ у четири, „Хортикултури“ шест, огранку „Моторна возила“ три и у осталим огранцима и кровној фирми – шест запослених. У „Камионима“ су се за одлазак из предузећа пријавила 93 радника који имају мање од пет година до пензије, док се 12 људи определило за неку од других опција.

■ Исплата средином фебруара

Ово је практично поновљени круг изјашњавања за социјални

НАЈВИШЕ РАДНИКА, УКУПНО 105, ОДЛАЗИ ИЗ „ФАБРИКЕ КАМИОНА“

програму у „Застава камионима“ и Групи „Застава возила“. Први круг био је у априлу прошле године, а било је планирано да новац за отпремнине, према договору са ресорним министарством, буде исплаћен до краја 2010. године. Како новца у републичком буџету није било кадровцима „Заставе“ и „Камиона“ наложено је да организују поновно изјашњавање запослених.

Према речима председника Самосталног синдиката „Застава камиона“ Горана Милетића, последња информација из Министарства економије гласи да ће новац за отпремнине бити исплаћен средином фебруара наредне године. На прошлом изјашњавању за одлазак из фабрике определило се 90 радника. Милетић каже

да су поједини радници, због тога што новац није уплаћен када је било договорено, изгубили стрпљење и одустали од социјалног програма и од одласка из фабрике. За то време један број запослених, који на то није имао право, стекао је један од услова да на бироу рада сачека одлазак у пензију. После овог круга одласка из фабрике „Камиони“, који су некада запошљавали око 3.300 људи, свешће се на предузеће од око 630 запослених.

Из истог разлога су неки радници „Заставе РД“ и Холдинга „Застава возила“ одустали од намере да уз отпремнину напусте своје радно место. Иначе, Група „Застава возила“, која без „Камиона“ тентно има око 660 запослених, свешће се на фирму у којој ће радити не ви-

ше од 400 радника. То се неће десити само због радника који уз социјални програм напуштају фирму, него и што ће неки садашњи огранци Групе „Застава возила“ ускоро добити другачији статус и изаћи из окриља Холдинга.

То је случај са „Заставом ИНПРО“ од 254 запослена, која треба да се трансформише у Регионални центар за обуку и запошљавање особа са инвалидитетом. „ИНПРО“ ће, када се за то стекну услови и када ресорна министарства и Влада донесу одлуку, постајти државна фирма. Слична прича се односи и на запослене у „Заставиној“ Медицини рада, који треба да уђу у здравствени систем Републике Србије и пређу под ингеренцију Министарства здравља.

Некадашња „Застава“ практично је ушла у реструктурирање још 2001. године, у време декомпоновања, односно осамостаљивања највећег броја предузећа која су пословала у оквиру Групе „Застава“. Тада су, поред осталих, испод кепе новонастале Групе „Застава возила“ изашле Војна фабрика, „Ковачница“, „Алатница“, „Машине“, „Енергетика“...

Формално, по одлуци Владе Србије, Група „Застава возила“ са свим чланицама под њеном ингеренцијом ушла је у реструктурирање 2006. године. Од тада до данас организовано је неколико кругова социјалног програма, на-

За одлазак из Групе „Застава возила“ уз отпремнину пријавило се око 130 радника, из тополске Ливнице одлази 88, из „ФАС“-а око 100, али се још не зна колико ће људи отићи из „21. октобра“

кон којих је предузеће са двадесетак хиљада радника постало фирма са тренутно 1.800 запослених. После овог круга „социјале“ и решавања статуса „Заставе ИНПРО“ и Медицине рада фирма ће, не рачунајући „Камионе“, имати мање од 400 људи.

■ Програми за „ФАС“ и Ливницу

У исто време компанија „Фијат аутомобили Србија“ има стално отворен конкурс за пријем нових радника и отпушта раднике. Недавно су исплаћене отпремнине за око 100 радника који нису прошли друго тестирање за рад на новој производној опреми, на којој ће се производити нови модели аутомобила. То су углавном радници који имају око 45 година старости и двадесетак година радног стажа. Они су проглашени технолошким вишком и исплаћена им је отпремнина од 550 евра по години радног стажа.

Према уговору о заједничком улагању потписаном између „Фијата“ и Републике Србије посао у „ФАС“-у, када почне серијска производња новог модела аутомобила, требало да добије још око 1.400 радника.

Социјални програм спрема се и у Ливници из Тополе, која је некада радила у саставу „Заставе“. У овој фабрици тренутно ради 150 радника, док је на плаћеном одмору 70 запослених. Према речима директора Ливнице Живка Кнежевића социјални програм је направљен и предат ресорним министарствима. У фабрици очекују да ће овај програм бити реализован до краја године.

За неку од понуђених опција социјалног програма пријавило се 88 радника. То су углавном радници за чијим радним ангажовањем је престала потреба. Ради се већином о радницима који нису директно везани за производњу, већ су радили у режији и службама. За њих је обезбеђен прихватљив програм, јер ће отпремнине бити 300 евра по години радног стажа.

Социјални програм се припрема и за запослене у фабрици „21. октобар“, која тренутно има 452 радника и која је такође некада била део „Заставе“.

Милушин ЂЕВИЋ

„АУТОСАОБРАЋАЈ“

Вишак 200 радника

Највеће крагујевачко аутотранспортно предузеће, које је недавно подржављено, има 524 запослена, а према првим проценама до краја фебруара треба да га напусти 200 радника. За социјални програм из републичког буџета треба да буде обезбеђено око милион евра. Новац ће бити издвојен из Фонда за предузећа у реструктурирању. Према тренутним информацијама за напуштање фирме уз отпремнине већ се изјаснило педесетак запослених. Отпремнина ће износити 100 евра у динарској противвредности по години радног стажа.

На прошлонедељној седници Социјално-економског савета града Крагујевца расправљало се о начину доношења и могућим негативним последицама примене Закона о јавним комуналним предузећима и Закона о партнерству јавног и приватног сектора и концесијама. Константовано је да су оба закона донета без претходне јавне расправе и по хитном поступку.

Чланови Савета су од стручних служби затражили да провере да ли су поједине одредбе закона које дефинишу питање приватизације јавних комуналних предузећа у супротности са Уставом Србије и одредбама Закона о водама. Ако има елемената СЕС Крагујевца ће затражити преиспитивање уставности и законитости донетих закона.

Било је и предлога да се од релевантних политичких странака, које после избора могу да буду заступљене у градском парламенту и локалној власти, затражи да се јавно изјасне да ли имају намеру да приватизују градска јавна комунална предузећа и на који начин. Интересантно је да је до сличних закључака дошао и Социјално-економски савет града Новог Сада, који од градске власти захтева да одмах обелодани шта смера са комуналном привредом у граду.

Недавно су запослени у комуналним предузећима у се-

ПРИВАТИЗАЦИЈА КОМУНАЛНИХ ПРЕДУЗЕЋА

Преиспитати уставност закона

Социјално-економски савет Крагујевца затражио да се испита да ли су Закон о јавним комуналним предузећима и Закон о партнерству јавног и приватног сектора и концесијама у супротности са Уставом и Законом о водама

дам градова и општина Шумадијског округа на протесту у центру Крагујевца, због могуће приватизације ових предузећа, захтевали да се из скупштинске процедуре повучу предлози ових закона. Закони су, међутим, и поред противљења радника и пословодстава комуналних фирми, ипак усвојени.

Чланови Савета осврнули су се и на ефекте приватизације у Србији. По њима приватизација није дала очекива-

не резултате, већ је донела низ негативних ефеката. Већина предузећа је економски ослабљена, многа су угашена, отпуштен је велики број радника, а права радника у предузећима која још послују су додатно смањена. Од 2002. до 2011. године приватизовано је 3.700 предузећа, а у 636 приватизација је поништена.

Истраживање републичког СЕС-а, које је обухватило 417 приватизованих предузећа у 15 градова, показало је да чак 65 одсто тих предузећа више не постоји или су пред гашењем. Број запослених у предузећима која још раде смањен је за 45 одсто, а тек свако пето предузеће има потписан колективни уговор. Истраживање је показало и да је тек у сваком четвртном предузећу које послује купац инвестирао нешто више од износа који је био обавезан, а да у сваком петом није инвестирао ништа или је чак отуђио имовину.

М. Ђ.

КОМУНАЛНА РЕНТА ЗА МОНОПОЛСКА ПРЕДУЗЕЋА

На метар кабла 2,4 евра

Приликом изградње инфраструктуре и полагања каблова предузећа ће убудуће морати да плате накнаду за уређење грађевинског земљишта у износу од 2,4 евра по дужном метру у екстра зони. Ту обавезу уредно измирује „Телеком“, а односи се и на „Електрошумадију“, „Енергогас“ и кабловског оператера СББ

Многи при-
в р е д н и ц и
прошле недеље били су затечени на-
јавом на скупштин-
ској седници да ће до краја године бити уведена комунална рента. У недостатку детаљних информација били су склони да поверују да ће их нова пореска обавеза знатно оптеретити, јер и сада једва излазе на крај на државним наметима. Да ово није ново пореско оптерећење потврђено нам је у Градској управи за имовину, уз објашњење да је реч о накнади за уређење градског грађевинског земљишта, која је део планираних прихода градског буџета.

Конкретно, новом одлуком свима који су до сада били ослобођени, поново се приликом изградње инфраструктуре и полагања каблова уводи накнада за уређење грађевинског земљишта која ће износити 2,4 евра по дужном метру у екстра зони.

Истовремено, ових дана припрема се нови обрачун накнаде за коришћење градског грађевинског земљишта за оне пореске обвезнике, пре свега велике монополске привредне организације, које иако су дужне да сваке године ревидирају и допуне пореске прија-

ве, то не чине. Осим објеката, велика јавна предузећа имају обавезу да пријаве и таквану „кабловску канализацију“, дакле све оно што је постављено изнад и испод земље.

Члан Градско већа за инвестиције и развој Небојша Васиљевић каже да ће предмет пореске контроле и утврђивања чињеничног стања, осим „Електрошумадије“, бити „Енергогас“ и

СББ - кабловски оператер.

Наиме, утврђено је да је „Електрошумадија“ до 2009. године, осим управне зграде, пријавила само 11 трафостаница, а да их има 660, при чему је избегнуто плаћање ове накнаде у износу од 20 до 30 милиона динара годишње. Због тога ће до краја наредне недеље Пореско одељење доставити „Електрошумадији“ нови обрачун за плаћање накнаде за коришћење градског грађевинског земљишта, који ће према grubим проценама бити најмање двоструко већи од досадашњег, па ће уместо са 30 ова фирма бити задужена са још толиком сумом за комуналну ренту у делу који се односи на земљишну ренту

- Они никада нису пријављива-

„ЕЛЕКТРОШУМАДИЈА“
НЕ ПРИЈАВЉУЈЕ НОВЕ
ТРАФОСТАНИЦЕ

ли електро мрежу која се простира на више од 300 километара, нити новоизграђене трафостанице. Постојеће параметре преузели смо из катастра пре две године, али је евидентно да је број изграђених објеката далеко већи. Да смо држава, као што нисмо, они би одговарали и кривично због овога, али оно што ми можемо да учинимо је да урадимо комплетну идентификацију и нови обрачун за пет година уназад, објашњава Васиљевић.

По старом обрачуну „Електрошумадија“ за ову годину дугује око 30 милиона динара за земљишну ренту, а према grubим проценама уз нови обрачун тај дуг ће се попети за још најмање сто милиона динара.

Са друге стране, као изузетно позитиван пример уредног плаћања Васиљевић наводи „Телеком“ који сваке године уредно ажурира пореске пријаве, додајући све оно што је изграђено или дограђено. Њихово задужење за ову годину износи 11,5 милиона динара и обавезе се уредно измирују.

Судећи по ономе што је претходило овој причи, не може се пренебрећи чињеница да су чарке на релацији град - „Електрошумадија“ почеле обуставом испоруке електричне енергије искључивањем струје великом броју грађана, заправо свима који дугују више од 10 хиљада динара. Због свакодневних искључења и притужби грађана, градска управа је апеловала на „Електрошумадију“ да нађе начин и кроз репрограме наплати ова дуговања, али је „империја“ узвратила ударац тако што је оптужила Скупштину града да не плаћа струју и не поштује потписане репрограме.

Васиљевић тврди да град уредно плаћа јавну расвету и репрограме, а у овом тренутку дугује око 36 милиона динара, што је мање од дуговања „Електрошумадије“ граду.

Г. БОЖИЋ

СПОРАЗУМ О САРАДЊИ ОСАМ ОПШТИНА

Пут од Лазареваца до Бора

Саобраћајница која повезује Лазаревац, Велику Плану, Аранђеловац, Рачу, Лапово, Свилајнац, Деспотовац и Бор, у којима живи више од 290 хиљада становника, биће најкраћа веза ових општина са Коридором 10

Осам шумадијско-поморавских и општина источне Србије наћи ће се на истом задатку. То је реконструкција и изградња нових делова пута првог реда од Лазареваца до Бора. Споразум о међуопштинској сарадњи прошле недељу у Рачи потписали су председници општина Лазаревац Бранко Борић, Велика Плана Дејан Шулкић, Бор Небојша Виденовић, Аранђеловац Влада Гајић, Рача Драгана Живановић, Лапово Драган Златковић, Свилајнац Горица Динчић Ташић и Деспотовац Милош Весић са представницима Регионалне агенције за економски развој Шумадије и Поморавља и Регионалне агенције Источне Србије.

Према речима директорке Агенције за економски развој Шумадије и Поморавља Јасминке Луковић Јагличић, овај споразум је први корак у реализацији пројекта, али је веома битан, јер означава спремност осам општинских управа да сарађују на реализацији овог заједничког подухвата.

- С обзиром да документација за овај фреквентан путни правац не постоји, први наредни корак ће бити пријава за финансирање израде Генералног пројекта и предходне студије изводљивости средствима Националног инвестиционог плана у 2012. години. Више локалних самоуправа кандидовало је пројекте за реконструкцију постојећих деоница пута и доградњу нових делова те саобраћајнице. Ми смо све те одвојене пројекте објединили у један, а највећи успех за нас представља што су се представници осам локалних самоуправа одазвали нашем позиву, сели за сто и потписали помешни споразум, рекла је Луковић Јагличић.

ОСАМ ПРЕДСЕДНИКА ОПШТИНА ПОТПИСУЈЕ СПОРАЗУМ

Деоница пута пролази кроз осам општина, у којима живи више од 290 хиљада становника и најближа је веза са Коридором 10.

Значај овог путног правца види се и по томе што је уграђен у Националну стратегију одрживог развоја Србије и Регионалну стратегију Шумадије и Поморавља, али и локалним развојним стратегијама општина и градова на чијој територији се налази овај путни правац.

Деоница пута Лазаревац - Бор повезује пет управних округа Колубарски, Шумадијски, Подунавски, Поморавски и Борски, а укупна дужина деонице је 210 километара.

Иначе, овај пројекат је, како тврде у Регионалној агенцији Шумадије и Поморавља, на финалној листи приоритета 16 инфраструктурних пројеката у Србији, а одабран је као један од три пројекта за инплементацију у првој години.

Председници осам општина сагласили су се да је изградња овог пута од стратешког значаја за све локалне самоуправе кроз које пролази, као и да доприноси равномернијем територијалном развоју Србије.

Према њиховим речима, овај путни правац представља важан предуслов повећању запослености и стандарда грађана који живе на територији општина које овај пут повезује, али је важан и за економски развој читаве територије.

М. Ђ.

САОПШТЕЊЕ „ЗАЈЕДНО ЗА ШУМАДИЈУ“

Нека Електрошумадија спрема паре

У оквиру припрема за предстојећу Скупштинску седницу на којој ће крајем године бити донета одлука о комуналној ренти, одборничка група Заједно за Шумадију поручује „Електрошумадији“ да спрема паре за неплаћене пореске обавезе. У ЗЗШ сматрају да су искључења струје и приче о дуговањима града за утрошену електричну енергију врста специјалног рата који владајући београдски монопол води против Крагујевца и Шумадије и да је најстрашније то што се једна јавна функција користи за потребе партијског промотера са задатком постављеним у београдској централни.

У ЗЗШ најављују одбрану градског буџета одлуком о комуналној ренти, а посебно ренту за близу 700 трафо станица које у својој заборавности годинама испуштају да наведу у пореској пријави. Град више ништа не дугује Електрошумадији, а она ће ускоро постати један од највећих дужника граду, стоји у саопштењу ЗЗШ.

MARKETING KRAГУЈЕВАЧКЕ
 telefoni 333-111
 333-116
 marketing@kragujevacke.rs

BELANSKA AUTO
 Tel: 034 353 968
 Mob: 063 11 77 365
 069 11 77 365
 Ul.Zorana Đinđića 27 lok 2
 SRB

REGISTRACIJA VOZILA

* ZA DVA SATA NA 6 RATA *

Bonus
5%

ПРОМОЦИЈА ЦЕНТРА „КНЕГИЊА ЉУБИЦА”

Ускоро прихватилиште
за старе

Центар за развој услуга социјалне заштите „Кнегиња Љубица”, који под тим именом постоји већ месец дана, званично је промовисан прошле недеље у Скупштини града. Идеја о оснивању центра настала је пре две године, али су се тек ове стекли услови за његов рад, као резултат стратегије социјалне заштите града.

Разлози за отварање центра су, према речима директорке Љиљане

Станковић, поред осталих, завршетак трансформације Дечијег дома „Младост”, као и развијена мрежа услуга социјалне заштите. Одлуком донетом у јуну ове године на седници Скупштине града основан је Центар, за чији рад ће бити обезбеђена средства из буџета града, Републике, корисника, донатора и од пројеката.

- Намера је да се унапреди систем социјалне заштите, што је истовремено и одговор на потребе корисника са циљем да се развију услуге по територијалном принципу, побољша њихов квалитет и квантитет, али и успостави контрола над оним што је урађено до сада, рекла је Славица Савељић, члан Градског већа за социјалну заштиту и друштвену бригу о деци.

У оквиру Центра за развој услуга социјалне заштите „Кнегиња Љубица” функционишу бројне услуге за децу, младе, породицу и стара лица. Тако, на пример, програм за децу и омладину садржи дневни боравак за децу из породице у

ризик, дневни боравак за децу и младе са проблемом у понашању, прихватилиште за жртве породичног насиља, центар за младе, клуб младих са инвалидитетом, продавницу радова корисника. Када је реч о одраслим и старим лицима, пружају се услуге у оквиру дневног боравка и у оквиру службе за негу и помоћ у кући.

- Приоритети Центра су даље усклађивање услуга, успостављање базе података о корисницима и пруженим услугама, испитивање задовољства корисника пруженим услугама, стручно усавршавање запослених за пружање услуга, проширење капацитета услуга за децу и стара лица, развијање сарадње са институцијама и организацијама и информисање корисника, грађана и донатора, рекла је директорка Центра Љиљана Станковић.

У Крагујевцу је до сада развијено 16 услуга за грађане којима је помоћ потребна и који остварују право утврђено од стране Центра за социјални рад. Планирано је да се до краја године отвори прихватилиште за стара лица, као још једна услуга у оквиру Геронтолошког центра. **Г. БОЖИЋ**

ДИРЕКТОРКА ЦЕНТРА
ЉИЉАНА СТАНКОВИЋДР ЖИВАНОВИЋ,
ДР ОБРАДОВИЋ И ДР БАБИЋ
КРАЈ ПОРОДИЉЕ НА
НОВОМ ПОРОЂАЈНОМ СТОЛУ

НОВА ОПРЕМА НА ГИНЕКОЛОГИЈИ

Лакше женама и
лекарима

Захваљујући средствима Министарства здравља Гинеколошко акушерска клиника Клиничког центра Крагујевац успела је да обнови делове опреме старе скоро три и по деценије. Улагањем више од 18 милиона динара Министарство је помогло куповину савременог хидрауличног операционог и четири порођајна стола, три столице за гинеколошке прегледе и ултразвучног апарата за преглед новорођенчади.

Према речима директора ГАК-а проф. др Александра Живановића, на овај начин омогућен је знатно квалитетнији третман породиља које ће, од уласка у породилиште до завршетка порођаја, моћи да се осећају боље и сигурније. Нова опрема, која се аутоматски подиже и спушта, омогућава женама да при прегледу и порођају заузму најудобнији положај, истовремено олакшавајући лекарима обављање неопходних захвата.

Иначе, на ГАК-у крагујевачког КЦ-а годишње се обави више од две хиљаде порођаја. Прошле године овде је на свет дошло 2.088 беба, а др Живановић очекује да ће у овој години бити обављено око 2.200 порођаја. Поред Крагујевчанки, на Клиници се са сваке године породи и око 500 жена које због компликација током трудноће или очекиваних компликација долазе из региона централне и западне Србије и северног Косова. **Ј. С.**

ВЕЋ СЕ ИЗВОДЕ ОПЕРАЦИЈЕ НА САВРЕМЕНОМ
ХИДРАУЛИЧНОМ СТОЛУПРИХВАТИЛИШТЕ И ДНЕВНИ БОРАВАК
ЗА ДЕЦУ И МЛАДЕ

КРАЂА ПРОЦЕДУРА ЗА ПОМОЋ

Захтеве примају и месне заједнице

Они којима је помоћ потребна, било да је у питању новац, пакети хране или средстава за хигијену, не морају више да пролазе компликовану процедуру нити одлазе у зграду Скупштине града

Захваљујући сугестији Савета грађана Месне заједнице Палилула, десет најугроженијих породица из овог дела града добило је пре два месеца по 10.000 динара. Ових дана новчану помоћ добиће и по 11 породица из центра града и Угљешнице. Нешто раније сличну акцију градске службе имале су и у Ердечу.

Они којима је помоћ потребна било да је у питању новац, пакети хране или средста-

ва за хигијену, не морају више да пролазе компликовану процедуру нити одлазе у зграду Скупштине града. Захваљујући сарадњи коју град има са месним заједницама, довољно је само јавити се секретару или председнику савета грађана и изнети проблем.

- Ми, иначе, имамо сарадњу са свим месним заједницама и позив града је стално отворен. Они нам и сами достављају податке са кратким образложењима када уоче да је неко од житеља или породица у

СЛАВИЦА САВЕЉИЋ КАЖЕ ДА ГРАЂАНИ
И САМИ МОГУ ДА СЕ ЈАВЕ У
МЕСНЕ ЗАЈЕДНИЦА

проблему. Обично нам и сугеришу који је вид помоћи потребан, да ли је у питању новчану помоћ, храна или пакет средстава за хигијену. Међутим, и грађани сами могу да се јаве својој месној заједници, каже Славица Савељић, члан Градског већа за социјалну политику.

Овакав начин рада посебно је погодан за становнике ободних општина и сеоских подручја, пре свега због физичке удаљености градских служби. По речима наше саговорнице, ове

месне заједнице су и знатно активније када је у питању решавање социјалних проблема суграђана.

- Чињеница је да су у питању мања насеља и села у којима се сви познају, па је људима у тамошњим канцеларијама лакше да уоче ко је у проблему. Управо зато и није остављено само њима да дају препоруку већ и грађани могу сами да се јаве, објашњава Савељићка.

За позив града не постоји рок, тако да они који имају потребу за било којим видом помоћи могу да се обрате у сваком тренутку. У питању су, како каже наша саговорница, ванредна давања, за све оне који су се у датом моменту нашли у проблему. Наравно, комисија у Скупштини града процењује коме ће се и колика помоћ доделити, али треба поновити да у питању нису редовне социјалне припадљивости на које се право остварује по посебним условима.

Иначе, из градске касе је за ове „ванредне ситуације” ове године издвојено десет милиона динара, наредне године буџет за ову сврху ће бити за милион динара већи. **М. О.**

Пише Марија Обреновић

НЕПОТРЕБНО ПРЕОПТЕРЕЂЕНИ ПРВАЦИ

Школа као тешка мора

Министар просвете Жарко Обрадовић запањено се, пре неколико година, када му је ћеркица кренула у први разред, тежином торбе коју је сваког дана требало да понесе у школу. Резултат тога је да данашњи прваци у школу носе нешто мање књига. Уместо некадашњих шест, комплети уџбеника, које је Министарство просвете бесплатно обезбедило за прваке, сада теже тек нешто више од три килограма.

Од сиљних обавеза министар, на жалост, изгледа није успео да приметити колико дуго му дете остаје у школи, иначе би се свакако позабавио и фондом часова током радне недеље. Родитељи крагујевачких првачића су се, међутим, и те како забринули.

Када ми је син првог дана по доласку из школе показао распоред часова, била сам шокирана. По том распореду понедељком и средом деца имају по пет часова, а осталим данима по четири. У време када сам ја ишла у школу први пут смо пет часова дневно имали у четвртном или чак петом разреду. Било ми је невероватно да ће дете које се још није ни навикло на школу преседети пет часова и испоставило се да заиста није могуће. До недавно се дешавало да им учитељица уопште не држи тај пети час или их пусти после петнаестак минута, уз образложење да никако не успева да им одржи пажњу, прича мама једног крагујевачког првака.

■ Реформа повећала број часова

Према плану и програму, ученици недељно имају 19 часова редовне наставе, два часа изборних предмета и један слободних активности. На све то треба додати још и час одељењске заједнице.

На превелики број предмета у првом разреду основне школе и оптерећујући фонд часова упозорио је лани и Актив стручних сарадника крагујевачких основних школа. Према њиховом истраживању, реформа школства уместо да ђаке растерети додатно их је оптеретила. Наиме, до пре седам-осам година прваци су имали шест предмета - српски, математику, природу и друштво, ликовно, музичко и физичко. Данас их на списку има чак девет, пошто су додати енглески језик, верско односно грађанско васпитање и један изборни предмет. То је резултирало да се недељни фонд часова са некадашњих 19 попне на 22.

Сматрам да није нормално терати дете да толико дуго седи. Сре-

Данашњи прваци имају недељно чак четири часа више него деца која су у основну школу кренула пре деценију. Пошто уместо шест уче девет предмета, неминовно је да неколико пута недељно имају по пет часова, због чега се буне родитељи, али и просветни радници

ћом, ускоро се испоставило да и учитељица моје ћерке мисли исто. Одељењску заједницу им не држи уопште, тако да недељно имају час мање. Могла би да им избаци и изборни предмет. Наиме, она је избрала да им држи лепо писање, што је, заправо, шести час српског језика недељно. Не знам ни за шта им треба тих додатних 45 минута, не уче, ваљда, пет часова да пишу ружно, а тај шести лепо, пита се мама ученице првог разреда.

Да није нимало лако изборити се са превеликим фондом часова потврђује и Мирјана Кандић, учитељица у ОШ „Трећи крагујевачки батаљон“.

Поред редовне наставе и изборних предмета, ту су и допунска и додатна настава, па слободне активности. Додатна настава посебно је неопходна првацима да би савладали читање и писање, али то значи и додатно задржавање у школи. Тих 45 минута, колико траје један час, за децу овог узраста је превише, јер

треба уважити њихову потребу за игром и кретањем.

Сматрам да би Министарство просвете, уместо плана и програма какав постоји сада, требало да размисли о гравитацији као о суми коју дете треба да савлада током једне школске године. На тај начин оставиће се простор учитељима да неке лекције оставе за касније, а не да се деца већ првог дана школе, када се на нову средину нису ни навикли, намеће одређени темпо рада који они свакако не могу да испрате, каже Мирјана Кандић.

■ Прилагодити наставу узрасту

По речима наше саговорнице, и у условима какви су данас сваки учитељ би требало да буде флексибилнији у организацији наставе и трајању часова. У крајњој линији, уколико процени да деца на петом часу не могу да одрже концентрацију, боље је пустити их кући него

ШКОЛСКЕ РАНЦЕ ДЕЦИ ЧЕСТО НОСЕ РОДИТЕЉИ

присиљавати да остану у школи да би се испунила форма.

Чињеница је, на жалост, да деца од момента када први пут седну у школску клупу мало шта иде на руку. Осим тешке торбе, градива које је преобимно, превеликог фонда часова, ту је и неадекватна опремљеност образовних установа за тако дуг боравак деце. Још у моменту када се кренуло у реформу неке од препорука су биле једносменски рад, постојање ђачких кухиња, другачија организација учионица, па и обезбеђивање ормарића у којима би деца остављала књиге, а кући носила само оно што је неопходно за израду домаћих задатака. За готово деценију мало тога се помакло ка овим циљевима. Ипак, учитељица Мирјана Кандић је, захваљујући појекту „Ко-

рак по корак“, који се спроводио у школи „Трећи крагујевачки батаљон“, имала прилике да са првацима ради на другачији начин, знатно прилагођенији њиховом узрасту и потребама.

Начин рада какав је замишљен овим пројектом за децу је готово идеалан, али захтева знатно веће ангажовање учитеља. Практично подразумева да деца на наставу дођу у одређено време и након тога се не базирају на звону. Учионица је подељена у неколико својеврсних центара, на пример, за науку, језик, математику... У зависности од тога чиме жели да се бави дете седе у одређени центар. Након одређеног времена може да изабере нешто друго, али и да се одмори неколико минута или поигра. Наравно, увек има деце која би се играла читав дан или се бавила само једном облашћу, али ту је учитељ да их усмери и анимира, објашњава наша саговорница.

Радећи на овакав начин деца су знатно растерећенија, лакше и брже уче, постижу боље резултате, а што је најважније - школу не доживљавају као баук, већ место на које са задовољством долазе.

Много тога, може се по мишљењу Горана Јоксимовића, саветника у Школској управи, за добробит деце урадити и у садашњим околностима.

Требало би да су деца у вртићима ангажована много више сати него у школи. Ако се настава организује тако да се поштују психо-физичке карактеристике, потреба деце за кретањем на сваких 20 минута, затим да учење има елементе игровости, не би требало да буде проблема, нити ће школа бити напорна.

Учење и вежбање треба да се одвија на часу. Али, ако се школа схвати као четрдесетпетоминутно седење током пет часова дневно на којима деца само слушају излагање учитеља - то је друга прича. Таква школа, која деца ни по чему не одговара, нити њиховом узрасту, нити потребама, не да није корисна него је чак и штетна по ђака, сматра Јоксимовић.

Учитељи се у свему сналазе како најбоље знају и умеју. Неки су, попут оних у школи „Радоје Домановић“, клупе распоредили тако да деца седе у групама окренута једна другима и заједно раде, учитељица Мирјана Кандић своје ђаке поставља у круг како би читаво време могли да комуницирају и заједнички уче. Некима, на жалост, као и пре сто година, деца пет часова дневно седе непомишно са рукама на леђима и слушају или вредно „хватају“ сваку реч коју учитељ издикутира.

ПРИВРЕДНО ДРУШТВО
ЗА ДИСТРИБУЦИЈУ ЕЛЕКТРИЧНЕ ЕНЕРГИЈЕ
ЦЕНТАР доо Крагујевац

Радно време од 7 - 15 сати
Благајна у центру:
7 - 18 сати - радним данима
7 - 13 сати - суботом

ПОСЛОВНИЦЕ:
Кнић 510 - 197
Рача 251 - 262
Баточина 842 - 311
Лапово 853 - 710

ЕД Електрошумадија
Крагујевац

Централа 307 - 200
Дежурна служба 335 - 195
Прикључци 307 - 368
Пријава стања и рекламације
307 - 233 и 307 - 234

Бесплатан телефонски број
за пријаву крађе струје 0800/360-330

UNIVERZALOVA
NOVA POSLOVNA
JEDINICA
Kragujevac

veleprodaja i maloprodaja kancelarijskog i školskog pribora,
igračaka i poslovne galanterije

adresa: Dragoljuba Milanovića Bene 95
Tel: 034 318 862 mob: 063 290 347
www.uni.rs i www.uni-online.rs

150 kvadratnih metara poslovnog prostora,
15 000 artikala preko 40 poznatih svetskih brendova
generalni zastupnik za DISNEY školski pribor

UNIVERZAL Vam nudi: Kancelarijski i školski pribor, poslovnu galanteriju, biokovsku robu,
higijensko poslovnu konfekciju, ukrasna pakovanja, ramove i foto albume,
računarsku opremu i dodatke, slikovnice,
bojice, bojanke, knjige, čestitke, pozivnice, pisma, razglednice...

КРАГУЈЕВАЧКО ТРЖИШТЕ КУЋА И СТАНОВА

Лоше се продају, ал' се супер издају

Продаја станова за протекле две-три године опала је за читавих 80 посто, пале су и цене, али неупоредиво мање, па се квадрат држи на 600 евра у мање атрактивним до хиљаду евра у централним деловима града. Међутим, долазак бројних „Фијатових“ стручњака и њихових домаћих подизвођача дигли су кирије за опремљене станове на 200 до 600 евра

Пише Јаворка Станојевић

Евретска економска криза, посртање евра, пад запослености који појачава страх од губитка сталних прихода и задуживања, високе камате на банкарске кредите - све се то осећа на тржишту некретнина у Србији. Крагујевац ни по чему није изузетак. Према речима трговаца некретнинама, од краја 2008. године, када земља почиње да осећа последице рецесије, цене квадратног метра у граду на Лепеници, у зависности од локације, пале су између 20 и 30. Најбоље продавањани мали станови у новоградњи у најужем центру града, који су у златна времена достигали цену од 1.250, данас једва могу наћи купца спремног да плати више од хиљаду евра по квадрату. Старији и већи станови у овом делу града могу се купити и за 800 евра по квадрату.

Добру цену још увек постижу мање стамбене јединице у увек атрактивним локацијама око болнице и Великог парка које, због близине факултета, имућнији родитељи купују деци која долазе на студије. Вредност квадратног метра у концентричним круговима опада са повећањем удаљености од најужег градског језгра, па се једнособан стан у старој згради у Багремару може купити за двадесетак хиљада евра, а квадратни метар на врху Аеродрома и десној обали Лепенице тешко постиже цену више од 600 до 700 евра.

Роба ће почети да се квари

Упркос евидентном паду цена, купци су права реткост. Према речима Мирослава Брковића, власника ДОО „Брковић некретнине“, потражња је у односу на период пре кризе опала за читавих 80 процената. Овако драстично смањење тражње, које још увек није у сразмери са појефтинјењем непокретности, требало би, следствено тржишним механизмима, да доведе до даљег појефтинјења. Брковић, који је и инвеститор изградње већег броја стамбених зграда, процењује да до тога ипак неће доћи.

- Мада је потражња главни фактор који утиче на осцилацију цена, у овом тренутку се може рећи

ЈЕДНИ ПРОДАВЦИ СТАНОВА ТВРДЕ ДА ЦЕНЕ ВИШЕ НЕ МОГУ ДОЛЕ, ДРУГИ КАЖУ ДА ЋЕ, ИПАК, МОРАТИ

да смо дошли до тачке када више нема простора за даљи пад, јер грађевинари и сада послују на ивици исплативости. Треба имати на уму да је у протекле три године вишеструко поскупео материјал, а да су цене, уместо да прате трошкове, ишле наниже. Сада смо дошли до тачке када више није у питању зарада, него борба да повратимо уложено, каже Брковић.

Радиша Милићевић, власник „Милићевић некретнина“, међутим, сматра да ће тржишни механизми неминовно довести до тога да стамбени квадрат у граду додатно појефтини. Иако не може прогнозирају до које мере ће цене падају, овај искусни трговац некретнинама своја очекивања темељи на великој несразмери понуде и тражње и малим изгледима да се на овом плану нешто промени.

- До пре пар година имали смо невероватну експанзију станоградње, јер је грађевински бизнис у то време био један од најуноснијих. То је пратила и повећана

тражња, пошто је велики број људи долазио са кешом из Црне Горе и са Косова. У исто време и држава је почела да одобрава субвенционисане кредите у којима су многи видели шансу за решење стамбеног питања. Данас, када више нема купаца са стране и када се ретко ко усуђује да се задужи код банке, они који су инвестирали у станоградњу немају пуно избора, јер ако не продају, „роба ће почети да им се квари“. Значи да ће, исплатило им се или не, морати да попусте пред диктатом тржишта како им новац не би стајао заробљен. То вам је исто као на пијаци, где ви можете нешто да цените колико хоћете и да кукате да сте много уложили у производњу, али вам то ништа не вреди ако нико неће да вам плати онолико колико тражите.

Могуће је да ће они најјачи моћи да дозволе себи да им новац, уместо да га обрћу, буде заробљен у непродатим становима и да ће, ако сачекају боља времена, профитирати. Много је, међутим, веро-

ватније да ће већина бити принуђена да се прилагоди све ређим купцима, каже Милићевић.

Према његовим речима, власници приватних кућа који размисљају о продаји су у још горијој позицији, јер су муштерије углавном заинтересоване за станове.

- Иако је куповина куће у овом тренутку исплативија, јер добијате и двориште и могућност за евентуалне доградње и преправке, купци махом траже нешто на локацији од болнице до Мале ваге. На овом потезу готово да више нема шта да се прода, али зато је понуда, рецимо на Пивари, јако добра. У приградским насељима такође се продаје доста недовршених великих кућа чији власници су или преценили финансијске могућности, или су у међувремену схватили да им није потребно толико стамбеног простора. Потражња је, међутим, мала, јер је ипак реч о већим инвестицијама које захтевају време и додатна улагања, а људи који имају новца углавном желе да се уселе одмах.

Искуство оних који се баве прометом некретнина показује да су највише пале цене локала. Радиша Милићевић каже да су, у односу на године пре кризе, сада више него дупло јефтинији, па се квадрат локала у центру града може купити и за мање од хиљаду евра.

Мада све иде у прилог закључку да није повољан тренутак за бизнис са некретнинама, власник агенције Милићевић сматра да је то још увек најсигурнији начин за улагање новца. Сматра да је у ситуацији када људи који имају уштеђевину и

страхују од краха евра много сигурније уложити у некретнину него размишљати о конверзији валуте.

Овако, међутим, више не размисљају ни гастарбајтери, јер нове генерација стасале у иностранству више не желе да, попут својих родитеља, улажу у куће и станове, него се радије окрећу бизнису који би могао да им увећа капитал, а не само да га сачува.

Зато су најчешћи купци старији људи који животну уштеђевину користе да обезбеде децу и унучиће. Мирослав Брковић каже да је се станови махом купују на млађе чланове породица који, будући да немају некретнина, имају право на пореске олакшице, али нема правила и међу муштеријама има и младежи од 18, стан је купила и старица од 104 године.

Добре кираџије из „Фијата“

Мада цена станова у Крагујевцу прати тренд појефтинјења који се осећа у целој земљи, град на Лепеници је специфичан по томе што је изнајмљивање све скаплије. Порасту кирија, осим малог броја постела у студентским домовима, кумовао је долазак великог броја радника ангажованих на припреми за почетак производње „Фијатових“ аутомобила. Радиша Милићевић каже да, осим Италијана, Пољака и других странаца, „Фијат“ тренутно ангажује 250 различитих фирми које су довеле по 200-300 радника.

- Ти радници обично не траже ништа посебно. Довољан им је лежај и купатило. Зато су многи Крагујевчани преуредили поткровља, сутерене, искористило све што им није неопходно и направиле бизнис издајући лежај за 40 до 50 евра месечно. Најбоље пролазе они који су близу „Фијата“, али су и житељи Бреснице и осталих удаљенијих насеља у овом бизнису видели добру прилику да дођу до додатних прихода, прича Милићевић.

За разлику од домаћих „шљакера“, којима је битно само да је јефтино Италијани, чијим се потребама град полако прилагођава, инсистирају на комфору.

У агенцији „Форс Фортис“, која посредује при изнајмљивању, кажу да је за италијанског и клијента из иностранства најбитније да намештај буде потпуно нов. Поред тога инсистирају на кревету са душеком и прикључку за кабловску телевизију. Даница Костић из ове агенције објашњава да су странци постали пожељнији подстанари нашим станодавцима, јер су спремни боље да плате. Према њеним речима, на добру зараду могу рачунати сви који имају луксузно опремљен стан јер странцима, који махом имају аутомобиле, локација није пресудна.

- У зависности од тога шта нуде, станодавци који задовоље стандарде страног подстанара могу месечно за једнособан стан узети између 200 и 500 евра, а власници двособних узимају између 300 и 600. Ово повећање станарина довело је до тога да се сада тешко може наћи пристојан стан у ужој градској зони за мање од 200 евра месечно. Овако висока кирија често није у складу са квалитетом стана, каже наша саговорница.

Пораст станарина, које многи ма постају једина колико толико сигурна зарада, исто као пад цена станова одраз су стања на тржишту. Исти механизми понуде и тражње и онима који продају и другима који издају дозвољавају да робу продају за онолико колико неко хоће да је плати.

УНОСАН ЈЕ ПОСАО ДАТИ ПОД ЗАКУП КУЋУ ИЛИ СТАН СТРАНЦИМА КОЈИХ ЈЕ У КРАГУЈЕВЦУ СВЕ ВИШЕ

RODA

U Robnoj kući zaradite kupujući!

15. DECEMBAR
7h

na dan otvaranja
svaka 50. kupovina
GRATIS

Svinjski but (bez kosti) **399⁹⁰** cena za kg

Svinjska plečka (bez kosti) **379⁹⁰** cena za kg

Svinjsko mleveno meso 3 kategorija **379⁹⁰** cena za kg

Jabuke (Arderec) **39⁹⁰** cena za kg

Banane **69⁹⁰** cena za kg

Limun **59⁹⁰** cena za kg

AKCIJA VOĆA I MESA važi od 15.12. do 18.12.

MILIMO NAJVIŠE ZDRAVLJE (MILIMO NAJVIŠE ZDRAVLJE) **QUALITY MESS** **KONTROLISANO PO NAJVIŠIM STANDARDIMA**

Trgovačka marka

Akcijska ponuda traje od 15.12. do 25.12.2011. dok traju zalihe

Pileća posnetka kobanica **258⁹⁰** cena za kg

Jadranska sardine **59⁹⁰** 100g

Čokolada sa karamelom **109⁹⁰** 200g

Čokolada za kuvanje

Gasni napitak (kola, pomarančasta) **69⁹⁰** 2L

Deterdžent za pranje veša (vešna jela) **279⁹⁰** 3kg

Roda Supermarket Kragujevac, Zorana Đinđića 13

УРБАНИ ГРАДСКИ ЦЕНТРИ – ОД ПЛАНИРАЊА ДО РЕАЛИЗАЦИЈЕ

Нова кула мора да надвиси с

Пише Александар Јокићевић

Идеја о градњи пословне куле у центру Крагујевца није нова. Прва пословна кула изграђена је средином шездесетих година прошлог века и везује се за процват аутомобилске индустрије, односно „Заставе“, а реч је о објекту Градски дом. Тај део града, изван старог градског језгра, био је и остао идеалан за градњу таквих објеката. Осим ове Крагујевац броји још сјасет кула.

Прошлог четвртка у организацији Инжењерске коморе Крагујевца одржано је предавање на тему „Урбани градски центри - од планирања до реализације“, са освртом на куле у градским центрима архитекте Александра Рудника Милановића. Према његовим речима, мерило напретка једнога града у његовом урбаном смислу, у савременом свету, почива на мерицу поштовања традиције, али и одрживог развоја у контексту урбане обнове града, која данас под-

Предавање „Куле у градским центрима“ архитекте Александра Рудника Милановића део је истраживања за потребе рада на докторској дисертацији на тему „Урбана обнова града Крагујевца“. То је била прилика да јавност чује шта каже струка, јер најаву градње подземне гараже, а потом и пословне куле у центру града, већ месецима је омиљена чаршијска тема

разумева интергративне процесе у зони градских центара и њиховог непосредног окружења.

Крагујевац, подсећа Милановић, има наслеђено културно-историјско ткиво из деветнаестог века, али и урбанистичко и архитектонско наслеђе двадесетог века, које говори у прилог тези да је Крагујевац савремени град, град кула у градском центру, који поштује своје културно наслеђе уз чињеницу да у зони заштите нема ниједног високог објекта - куле, који би имао евалуатне директне инетакције са објектима који представљају културно-историјско наслеђе града.

Презентација „Куле у градским центрима“ посвећена је Крагујевцу и његовом даљем развоју.

- Замишљено је као део циклуса предавања која су везана за моја истраживања која обављам за потребе рада на докторској дисертацији на тему „Урбана обнова града Крагујевца“. Представљена су интернационална искуства на тему куле у градским центрима. Методологија Велике Британије и, посебно, града Лондона у овом тренутку спада међу најбоље приступе за мултидисциплинарне поступке путем којих се дефинишу начин и избор локације за високе

објекте у градским центрима, појашњава Милановић.

■ Шта каже струка

Вратимо се Крагујевцу. Рад архитекте Милановића градској јавности дао је прилику да чује шта о градњи кула каже струка, јер најаву подземне гараже, великог централног трга, а потом и пословне куле у центру града већ два-три месеца је омиљена чаршијска тема којом се баве и политичке партије и грађани.

Дакле, питање је да ли треба градити куле? Архитекта Милановић каже да је Крагујевац један од ретких градова испод 200.000 становника за који се неспорно може рећи да је већ град кула.

Суштинске промене урбаног ткива града у периоду после Другог светског рата настају са усвајањем Генералног плана Крагујевца израђеног у време када је политика на државном нивоу старе Југославије донела значајну одлуку да град Крагујевац постане град аутомобилске индустрије. Ту одлуку, наводи Милановић, системски прате урбанистичке визије будућег изгледа града који је осмишљен од стране архитектонског тима на челу са највећом дамом урбанизма

АРХИТЕКТА АЛЕКСАНДАР РУДНИК МИЛАНОВИЋ СПРЕМА ДОКТОРАТ НА ТЕМУ ГРАДСКОГ ЈЕЗГРА КРАГУЈЕВЦА

старе Југославије архитектом Јованком Јефтановић и највећим бардом тадашње, а и данашње архитектонске авангарде, Михајлом Митровићем. Њиховим опредељењем за модел настао као комбинација слободностојећих објеката кула и блоковских структура у зони око зграде Скупштине града, Крагујевац добија урбанизам који га ставља у ред модерних градова 20. века.

- Међутим, изградњом четири стамбене и једне пословне куле-солитера у зони између улице Краља Петра првог и Лепеничког булевара до раскреснице код горњег каменог моста, а посебно лоцирањем куле под називом „Заставин солитер“, трајно је нарушен однос

ПАНОРАМА „ПРОДОРА“, ВИШЕ ПУТА МЕЊАНОГ - ДО УНИШТЕЊА

КАКО ГРАДЕ У СВЕТУ

Склад старог и новог

Кула представља бренд града, тако је свуда у свету. Дobar је пример Велике Британије, где Лондон доноси документа који прецизно дефинишу висине и зоне у којима се високи објекти могу градити. Постоји зона заштите, а у делу града који се назива „Сити“ интензивно се граде куле. За објекте преко 150 метара, каже архитекта Александар Милановић, сагласност даје градоначелник уз сву потребну документацију коју је потребно израдити и прибавити, док се дозволе за изградњу кула до 150 метара доносе на основу планске документације која је урађена од стране експертских група, на основу великог броја студија које је прате.

Студија високих објеката као и читав низ пратећих студија (културног наслеђа, саобраћаја, енергетске ефикасности, урбаног дизајна) постају интегрални део планске документације на основу које се издају потребне дозволе и приступа изградњи таквих мега структура.

Архитекта Милановић „пропутовао“ је преко Азербејџана, Кине, великих интернационалних центара Шангаја и Хонг Конга, Токија, Сингапура, Техерана (који подсећа на Нови Београд), незаобилазан је био и Дубаи, Бразил.

Варшава има стари део града и непосредно окружење где је групација, како се назива, кластер кула. И у Москви се види однос промене панораме, али са кулама од стакла и челика које су иза Московског у-

ниверзитета који је са 240 метара био највиши до 1953. године. Тако нових 315 метара висине не нарушава оно што се баштини као културно наслеђе.

Данас у Паризу нове куле не прелазе оно што је бренд града, висину Ајфеловог торња од 210 метара. Градови у Словачкој и Шпанији, Братислава и Билбао су нам најближи по броју становника. Панорамски јасно се види зона културног наслеђа, градско језгро и нови град.

И Београд има своје куле, зграду „Политике“, „Београђанку“, „Генек“, који је са 115 метара највиши, колико отприлике има и „Ушће“, али главни град у своје градско језгро није ставио куле.

Да ли смо ми експеримент, пита се Милановић? Он потврђује да је концепт градње кула шездесетих година двадесетог века, махом стамбених, идеално уклопљен до „црвене линије“ између зграде суда и „Дубровника“, односно старог градског језгра. Куле су ван црте. Али, када говоримо о Лепеничком булевару, сматра Милановић, градњом „Заставиног солитера“ неко је хтео да поништи историју Крагујевца. Порука гласи: Милош је био велики, али је „Заставин солитер“ још већи. Међутим, и то је део нашег наслеђа - друге половине двадесетог века.

И у Манчестеру су саграђени солитери, чак и визуелно слични овдашњим, али они су на периферији.

ПРВИ ОБЛАКОДЕР У ЊУЈОРКУ КРАЈЕМ 19. ВЕКА

ЛОНДОН ЈЕ ПРАВИ ПРИМЕР ПЛАНСКЕ ГРАДЊЕ КУЛА

ве постојеће

према зони Милошевог венца, објектима који представљају темеље државности Србије, и зони „Старог градског језгра“ која се нашла у кланцу кула. Он се јасно може сагледати из правца металних контејнера „Цветног трга“ који је неки стручњак несрећно убацио у зону Старог градског језгра. Зона културног наслеђа 20. века и зона - кула солитера и саме су нарушене пројектовањем објекта Робне куће „Београд“, којим се поништава простор „Продора“ као отвореног комуникативног потеза.

Наравно, намеће се питање да ли је локација надомак сквера код Поште, о којој се прича већ месец-два, са мером одабрана? Милановић објашњава да избору локације треба да претходе озбиљне мултидисциплинарне студије, које се тичу свих сегмената инфраструктуре, саобраћаја и, неизбежно, културног наслеђа града.

■ Поштовање наслеђа

Део потеза централног градског блока Код крста порушен је током бомбардовања Крагујевца на крају Другог светског рата, а део је порушен под налетом урбане обнове 70-тих година прошлог века, уз прећутну подршку тада лојалних локалних експерата, каже Милановић. Зона у којој су се ти објекти налазили је заштићена као просторна културно-историјска целина Старо градско језгро и проглашена за целину од великог значаја за Републику Србију. Објекти који су порушени представљали су историјски континуум Старог градског језгра који се огледао у архитектонском, али и историјском, традиционалном смислу који је тај потез представљао, потез о којем у својој књизи „Чаршија и градски центар“ пише архитекта Владимир Мачура. Данас се на месту тих објеката налази, како каже Милановић, рекреативна зелена површина.

- Завод за заштиту споменика и стручни тим којим сам ја тада руководио 2003. године добио је наgradu на Салону урбанизма у Нишу за истраживачку студију која је указала на потребу за реинтерпретацијом културног наслеђа управо због губитка тих функција и значајних објеката за ту зону. Реконструкцијом фасадних платна по угледу на објекте на фотографијама и изградњом нових објеката у том блоку, што је и био предлог у студији коју је усвојила Скупштина града 2003., а који је био уграђен у конкурсни материјал за „Продор“, био би враћен дуг ка историји и трајању града, а тај блок увод у нови део Крагујевца преко „Продора“ који води ка Скупштини града. Значајно је напоменути да је управо та студија омогућила надградњу заштићених објеката у градском центру, али на начин који је врло конкретан по питању поступања у таквим процесима. Тај процес је предвиђао реконструкцију објеката на нивоу приземља и спрата, али и могућност надградње до четири спратне етажне.

Међутим, актуелном изменом плана „Продор“ град је одустао од „зеленог светла“ за градњу пет-шест објеката на том потезу, уз образложење да се на тај начин долази до великог градског трга, са широким фронтом од хотела „Крагујевац“ ка Скупштини града. То је адут градске власти. За продају, односно, градњу је тек двадесетак ари од укупно нешто више од хектара, што је и основа за пословну кулу која ће имати, како се тврди, од осам до десет спратова. Наравно, реализација зависи од интересовања инвеститора, али треба рећи и да је кула у другом плану. Приоритет је велики градски трг, а једини објекат који доминира простором је споменик Милошу Великом.

Треба ли, онда, кула да буде надглавом Милошу? Архитекта Ми-

КРАГУЈЕВАЦ ЈЕ ВЕЋ ОД ДРУГЕ ПОЛОВИНЕ ПРОШЛОГ ВЕКА ГРАД КУЛА

лановић је, „заражен“ заштитарском клицом, пре да се старо градско језгро оживи градњом 1978. године срушене зграде Кредитног фонда и других објеката. Заправо, само би улична фасада била реплика некадашњег времена, док пословна кула, када год се градила, треба да буде, како сликовито каже Милановић, пред очима Милоша.

-На основу истраживања које сам спровео, мој конкретан предлог за садашњег, а и за будућег градоначелника, је да нова кула треба да надвиси све постојеће и да њено место треба да буде ван заштићеног градског језгра, у зони градског центра, у непосредном окружењу Скупштине града Крагујевца.

Локација на раскрсници улица др Зорана Ђинђића и Николе Пашића има све предуслове за такву реализацију по питању аспеката који су потребни за одређивање такве локације, а примарно одређивање темељ новог административног и пословног средишта града, коју сада представљају објекти

Скупштине града Крагујевца и пословна кула Градски дом, каже Милановић.

За архитекту Милановића несумњиво је да нова кула треба да надвиси све објекте у граду, јер ће само на тај начин бити адекватна представа града у овом веку са новим поглављем његове аутомобилске индустрије путем брэнда „Фијат Србија“.

-Преузимањем савремених концепата кула - градова који имају садржаје који омогућавају његову одрживост, попут пословних спратова - канцеларија и представништва, хотелских садржаја, услужних- пратећих намена, попут ресторана и, наравно, видиковца са којег би се пружао поглед на цео град, могућност за изградњу таквог објекта би била реална, сматра Милановић.

Тај процес би можда био дуготрајан по питању налажења партнера, али свакако значајан за његово представљање у региону. Изградња сваког објекта са нижом спратношћу од постојећих објеката у градском центру не би имала готово никакав значај за његово пред-

стављање као регионалног центра. Урбани дизајн Градског дома (десетоспратница) био је на највишем нивоу обраде по питању материјализације фасаде, што би такође морао бити један од услова под којим би се такав објекат градио.

- Нова кула треба да представља нови симбол Крагујевца двадесетпрвог века у сваком смислу, функционалном, естетском, а и по питању висине таквог објекта. Ако је објекат Градски дом грађен у време постављања темеља тада највеће фабрике аутомобила „Застава“ био физичка артикулација његовог представљања као регионалног привредног центра, време у којем би се нова кула нашла у Крагујевцу поклопило би се са новом ером аутомобилске индустрије „Фијат Србије“, који поново има планове за представљање на интернационалном нивоу. Изградња десетоспратне пословне куле, која је у равни Градског дома, свакако није помак. То би значило да се потврђује домет ондашње аутомобилске индустрије, а ова нова ваљда ће бити вреднија, закључује Милановић.

ШАНГАЈ - СВЕТСКИ ФИНАНСИЈСКИ ЦЕНТАР

ВАРШАВА - ОЧУВАНО СТАРО ГРАДСКО ЈЕЗГРО, У ПОЗАДИНИ МОДЕРНИ НЕБОДЕРИ

И МОСКВА ИМА СКЛАДАН СПОЈ СТАРОГ И НОВОГ

НАЈВИША КУЛА У СВЕТУ ЈЕ СИМБОЛ ДУБАИИ

ОТВАРА СЕ СИТУАЦИОНИ ЦЕНТАР

Ускоро бесплатан позив на 134

Крагујевац је први град који оснива Ситуациони центар у којем ће бесплатним позивом на број 134 грађани моћи да пријаве и добију повратне информације о ванредним ситуацијама у граду

Од јануара наредне године позивом на телефонски број 134 грађани Крагујевца ће добити везу са Ситуационим центром. То је служба у оснивању која припада градском Одељењу за заштиту од елементарних и других непогода и наћи ће се на услузи грађанима. Начелник Одељења Драгош Радовановић открива да је нова градска служба претеча јединственог центра за хитне случајеве у систему Министарства унутрашњих послова, тачније, позива на број 112, који је јединствен у Европи и свету.

Нови закон о ванредним ситуацијама је локалним самоуправама, каже Радовановић, дао могућност да по сопственом нахођењу, уколико процене да је потребно, оснују своје градске центре који ће примати позиве и обједињавати информације о свим ванредним ситуацијама.

- Тачно је да се најављује Центар за ванредне ситуације и позив на јединствени број 112, али како је реч о финансијски захтевном подухвату не може се са сигурношћу рећи да ће се план 2012. године спровести у дело. Колико знам МУП сваке године аплицира за средства из европских фондова, а у међувремену са радом ће почети градски центар. Када Центар за ванредне ситуације МУП-а почне

са радом, градски Ситуациони центар ће постати његов део. Треба рећи да се реализује захваљујући донацији Јужноморавске регије од 2,5 милиона динара, при чему ће и град имати одређено учешће, а запошљавање од шест до осам људи и биће смештен у Бизнис иновационом центру, БИЦ-у, објашњава Радовановић.

Према његовим речима, посвећеност безбедносној проблематици је позната у Европи, модел је и преузет од Чеха и нема говора да је главни циљ ново запошљавање на терет градског буџета. Предвиђено је да у Ситуациони центар пређу запослени који већ раде у градској управи, а дилема о броју потребних оператера настала је због још увек непрецизираног става хоће ли служба радити 24 сата.

- О томе се још увек разговара. Ја сам присталица целодневног и целоноћног рада, али има и предлога да се, бар у почетку, ради у две смене, ујутру од пола осам до 15 сати, и до 22,30, док би се преко ноћи увело пасивно дежурство и позиви би се аутоматски пребацивали на мобилни телефон. Оснивање таквог центра није без разлога, јер искуство је показало да нам недостају информације са терена, од правних субјеката, мислим на месне заједнице, до грађана. Планирано је да будемо повезани са радарским центром на Бешњаји, како бисмо имали благовремену најаву градоносних облака, као и

НОВА СЛУЖБА БИЋЕ СМЕШТЕНА У БИЗНИС ИНОВАЦИОНОМ ЦЕНТРУ - БИЦ-У

ДРАГОШ РАДОВАНОВИЋ, НАЧЕЛНИК ОДЕЉЕЊА ЗА ЗАШТИТУ ОД НЕПОГОДА

са хидрометеоролошком станицом, па ћемо знати да ли се очекују веће падавине, наводи Радовановић.

Наредних дана ће се прецизирати и грађани ће благовремено бити обавештени у којим ситуацијама треба окренути 134. Свакако не треба пријављивати рупе на путу или прекид у водоснабдевању или грејању, јер надлежна предузећа имају своје диспечерске центре, осим ако квар није већих размера, а начелник Одељења за заштиту од непогода, док набраја „за“ и „против“ ситуације, присећа се догађаја из Лужница од пре две године:

- Старица није могла да изађе из куће по огрев јер су врата била затрпана снегом. Јавили су нам из месне заједнице, а пружање помоћи је захтевало прилично времена. Војска нам је изашла у сусрет и њиховим возилом успели смо да се пробијемо до куће. Осим нас из Одељења за заштиту кренули су да

помогну људи из Центра за Социјални рад и Црвеног крста, однели смо храну, унели огрев, каже Радовановић.

Управо се у том смеру размишља, јер све је више старачких домаћинстава. Канцеларије месних заједница су углавном закључане након три поподне, а ванредне ситуације не бирају време. Увек је тешко ноћу. Председници Савета грађана, секретари и шефови месних канцеларија имају обавезу да обавештавају Ситуациони центар о дешавањима на терену, а нова служба ће бити на вези са свим релевантним градским службама, па ће механизација јавно-комуналних предузећа, злу не требало, у најкраћем могућем року, бити тамо где је потребна.

А. ЈОКИЋЕВИЋ

ПРИЗНАЊЕ ЗА „ИНДЕКС ТУРС“

Шампион туризма из Крагујевца

Агенцији „Индекс турс“ прошле недеље уручено ласкаво признање шампиона туризма за 2011. годину, награда коју већ 16 година туристичким посленицима додељује магазин „YU Travel“

Похвале путника, као и чињеница да им се клијенти из сезоне у сезону изнова са одмора враћају задовољни, чине поносним Жико Пауновића, власника туристичке агенције „Индекс турс“ из Крагујевца. Међутим, од пре недељу дана ова агенција има и „написмено“ да је једна од најбољих у Србији. Наиме, власнику агенције „Индекс“ прошле недеље је уручено ласкаво признање „Шампион туризма за 2011. годину“. У питању је награда коју већ 16 година туристичким посленицима додељује магазин „YU travel“.

- Када нам је пре месец дана стигао мејл са обавештењем да смо у конкуренцији за награду, мислио сам да је у питању нека шала. Нисам могао да поверујем да би од толиких београдских агенција неко уопште обратио пажњу на нас у провинцији. Искрено, за магазин сам само чуо, али никада нисам сарађивао са тим људима, прича Жико Пауновић.

„Индексу“ је награда додељена за, како се каже у образложењу, изузетне резултате у организацији и реализацији комплетних туристичких ангажмана. Награда је, каже наш са-

говорник, дошла у моменту када је изгубио сваку наду да неко у овој земљи примећује било чији труд и рад.

- Посебну тежину даје свакако то што у избору најбољих учествују колеге. Наиме, у конкуренцији за награду су све туристичке агенције у Србији. Жирирање се спроводи анкетирањем туристичких агенција, корисника услуга, али и новинара. На тај начин се прави први круг селекције, објашњава Пауновић.

Након првог круга стручни жири бира најбоље од најбољих. Награде се додељују у десетак категорија - туристичким агенцијама, али и хотелима, туристичким организацијама, спортско-рекреативним центрима... За „Индекс турс“ је ово врло ласкаво признање, а долази у моменту када је туризам у заиста незавидној позицији. Ипак, за готово две деценије, колико ова агенција постоји, мало је било добрих времена. Основана је 1992. године, уочи галопирајуће инфлације. Преживела је и санкције, бом-

ЖИКО ПАУНОВИЋ, ВЛАСНИК „ИНДЕКС ТУРСА“

бардовање, а „на нагама“ издржава и економску кризу.

- Иако су године за нама биле врло тешке, ми смо одлучили да се латимо можда најтежег посла у туризму - самосталне организације комплетне туристичке услуге. На нама је комплетна организација путовања, а то је посао у коме не сме да се догоди грешка. Ипак, захваљујући чињеници да обезбеђујемо све, од продаје, превоза, до смештаја, можемо путницима да понудимо прихватљиву цену и то је свакако један од разлога што нам се они који једном дођу у агенцију из године у годину изнова враћају, каже Пауновић.

Потврда да раде све боље је, каже наш саговорник, и то што након протекле летње туристичке сезоне нису имали ни једну једину притужбу. Додуше, треба поменути и то да је агенција пре неколико година добила још једно врло ласкаво признање - „Шампион туризма црногорског приморја“.

У понуди „Индекса“ налазе се бројни хотели и одмаралишта у земљи и иностранству. Нема српске бање или планине у коју вас они не могу одвести. Године међу најпопуларнијим код Крагујевчана и њихова понуда смештаја у Црној Гори и Грчкој. Летовање, зимовање или продужени викенд у некој од европских престоница културе и забаве, али и још много тога доступно је и „просечном џепу“ захваљујући „Индекс турсу“.

„Да свако путовање буде уживање“ политика је ове агенције, а како и не би када

ПЕХАР И ПЛАКЕТА ЗА НАЈБОЉУ АГЕНЦИЈУ

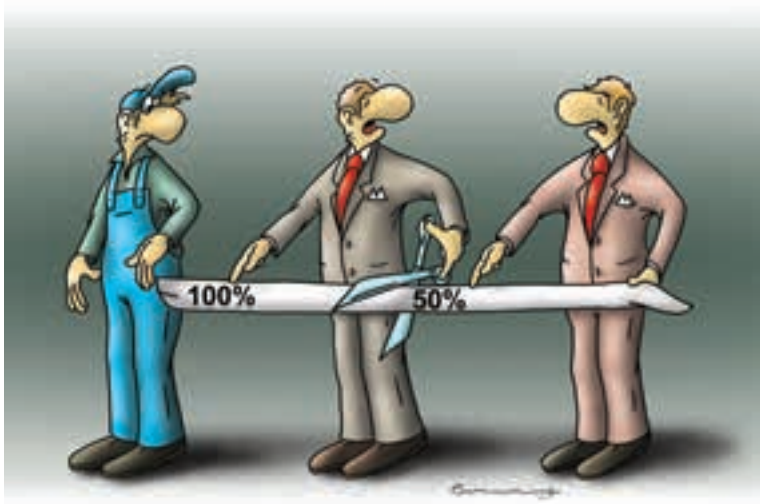
и сам власник више од свега ужива у путовањима. По занимању економиста, Жико Пауновић се након година рада у Ферилалном савезу и уживања у путовањима определио да му туризам буде позив. Од европских земаља није до сада видео једино Албанију, а и ову земљу ће, каже, обично чим буде прилике.

М. ОБРЕНОВИЋ

УХАПШЕНИ РУКОВОДИОЦИ АД „ТЕЛЕФОНИЈА” ИЗ БЕОГРАДА

Плати, да ти платимо

Двојица роководилаца „Телефоније” тражили мито од 28.000 евра, како би предузећу „Прогрес плус” из Крагујевца омогућили, као свом подизвођачу, постављање оптичке мреже на релацијама Марковац - Баточина и Баточина - Крагујевац, вредно 100.000 евра

Двојица роководилаца београдског предузећа АД „Телефонија” ухапшену су 8. децембра у вечерњим сатима под сумњом да су примили мито од 3.000 евра од Рајка Раденковића, представника приватног предузећа „Прогрес плус” из Крагујевца. Ђорђе Милић (50), шеф техничке припреме, и Милош Јањић (45), руководиоц службе за изградњу у „Телефонији” већ се налазе у истражној јединици овдашњег Округлог затвора, пошто им је Ђорђе Ристић, дежурни истражни судија Вишег суда, након салушања одредио притвор до месец дана.

Како је текао овај корупционашки посао?

„Телефонија” је на тендеру добила посао од „Теленора” да постави оптичке мреже дуж ауто-пута све до Прешева. За то је ангажовала једног од подизвођача за деоницу Марковац - Баточина, фирму „Прогрес плус” из Крагујевца, чији је власник Раденковићева супруга. Уговорена вредност тог посла била је око 100.000 евра. Радници „Прогрес плуса” су током прошле и ове године одрадили скоро све уговорено, међутим запело је око плаћања, јер се испоставило, како стоји и у полицијском саопштењу да су Милић и Јањић за себе тражили 28.000 евра као услов да „Прогрес плус” добије овај посао.

Према наводима извора из полиције, поменути руководиоци „Телефоније” су одговорног лица „Прогрес плуса” Рајка Раденковића, на самом почетку, приликом склапања уговора, тражили проценат за себе од тог посла у кешу, 0,9

евра по метру за релацију Марковац - Баточина и 0,67 евра по метру од Баточине до Крагујевца. Раденковић је на то пристао и под тим условим ушао у посао. Када би завршио деоницу морао је да им да кеш на руке, да би му платили по фактурама за до тада извршене радове. То је тако функционисало 2010. и наставило се и у овој години. До сада им је у четири наврата укупно дао 9.900 евра. Конкретно, Милићу је три пута дао новац на подручју Крагујевца и Јањићу једном у Београду, и то када Милић није био ту. Одneo му је у „Телефонију”.

Испоставило се, на крају, да је за посао вредан 100.000 евра „Прогрес плус” морао да искешира 30 одсто мита, а рачунало се у старту на неких 10 одсто!

Због тога долази до несугласица јер се Раденковићу то учинило много. Његова фирма је у међувремену ушла у блокаду, зато што на време нису плаћани рачуни. Намерно су пролонгирали рокови због кашњења давања процента „Прогрес плуса” људима из „Телефоније”.

То натезање се развукло неколико месеци, што је за оваку малу фирму имало за последицу упадање у финансијске проблеме. Најужњи више избора, Раденковић је дошао у Полицијску управу с питањем шта да ради, пошто има проблем да наплати своје паре.

Полиција обележава новчанице у укупном износу од 3.000 евра, које је Раденковић обећао да ће Милићу и Јањићу дати у Крагујевцу. Састанак је био у кафани „Би-

сер” у Жировници, али не и трансакција. Јањић и Милић су дошли у Крагујевац одвојено са два приватна аутомобила марке „шевролет” београдских таблица.

На крају, новац је предат у Раденковићевом возилу. Милић је сео код њега у ауто, а Јањић их је пратио колима. Ђорђе Милић је инсистирао да се скрене са ауто-пута на споредни пут, који води у оближњу шумицу, где је и узео обележене новчанице у апоенима од по 200 евра. Онда је прешао у Јањићев аутомобил. Када су кренули испод надвожњака да би се окренули према Београду, полиција им је препречила пут. Обележених 3.000 евра још су били у Милићевим рукама.

Остало је већ познато. Стављене су им лисице и одређена полицијска мера задржавања до 48 сати, да би 10. децембра дали изјаву у Вишем суду. Обојица су пред истражним судијом Ђорђем Ристићем признали да су новац тражили и примили, али су тврдили да се не ради о миту. Нису, међутим, објаснили о чему се другом ради, као ни то што су предузеле толике мере опреза и крили се по шумицама, ако је све легално поштовање.

Инспектори Одељења за сузбијање привредног криминала су дан по њиховом хапшењу проверили папире „Телефоније” о пословном односу са крагујевчким „Прогрес плусом” и испоставило се да у „Телефонији” ништа нису знали о провизији у кешу коју су Милић и Јањић тражили од пословног партнера.

Е. ЈОВАНОВИЋ

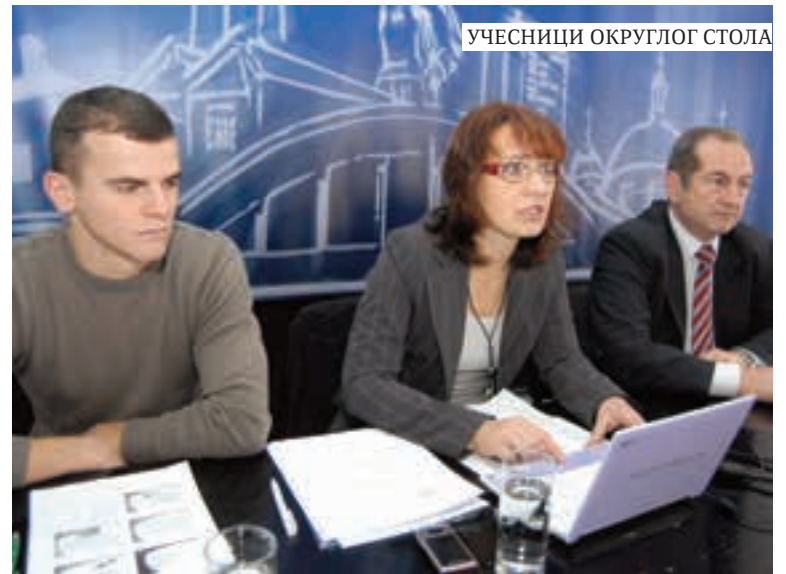
ОКРУГЛИ СТО О КОРУПЦИЈИ НА ЛОКАЛНОМ НИВОУ

Од грађана се траже пријаве

У организацији Форума за развој цивилног друштва у Скупштини града је крајем прошле недеље поводом 9. децембра, Међународног дана борбе против корупције, одржан округли сто на тему корупције на локалном нивоу. Сем организатора, дискусији су присуствовали и представници појединих политичких партија, полиције, суда, просвете, као и локалног Антикорупцијског форума, тела које је формирано на нивоу локалне самоуправе. Миодраг Николић, потпредседник скупштине, нагласио је да

свешћивању грађана у том правцу, али да не поседују одговарајуће механизме за директан обрачун са корупцијом.

Представник полиције је такође позвао грађане да пријаве случајеве путем посебног СОС телефона, при чему је нагласио да је полиција у осам година, колико је у функцији овај број, добила свега три пријаве, а у последњих седам - ниједну. На примедбу да је врло мало осуђених за ова кривична дела он је додао да то јесте нешто на шта се

УЧЕСНИЦИ ОКРУГЛОГ СТОЛА

је у циљу борбе против ове појаве ове године донет локални антикорупцијски план.

- Корупција је једно од највећих зала против кога се данас боримо, а да бисмо то успешно извели морамо признати и себи и другима да јесмо у стању у каквом се налазимо. Оно што је највећи проблем је што се организације у Крагујевцу не баве овим проблемом, а развијен цивилни сектор је неопходан да би се борба уопште започела, истакао је Николић.

Преовладавао је став да су грађани ти који треба да преузму иницијативу, те да већина организација, као и локална самоуправа, могу радити искључиво на о-

грађани жале, те да влада мишљење да полиција приводи, а суд ослобађа.

На питање да ли поседује било какве конкретне податке о броју процеса пред судом вођених због корупције последњих година, представница Основног суда није могла да одговори. Иначе, по малој анкети коју је Форум за развој цивилног друштва обавио у Крагујевцу, више од 30 одсто грађана сматра да највише корупције има у здравству, а тек пар процената мање мисли да је она најприсутнија у политичким партијама. Затим следе полиција, правосудје, просвета и привреда.

Н.С.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА, ГРАД КРАГУЈЕВАЦ
Градска управа за просторно планирање,
изградњу и заштиту животне средине

ОБАВЕШТЕЊЕ

О ПОДНЕТОМ ЗАХТЕВУ ЗА ОДЛУЧИВАЊЕ О ПОТРЕБИ ПРОЦЕНЕ УТИЦАЈА ЗАТЕЧЕНОГ СТАЊА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ

Градска управа за просторно планирање, изградњу и заштиту животне средине, Служба за заштиту животне средине, обавештава јавност да је носилац пројекта „VIP Mobile8 д.о.о.”, поднео захтев за одлучивање о потреби израде Студије о процени утицаја затеченог стања на животну средину ПРОЈЕКТА – Радио – базне станице «KG 3014 01 KG Крагујевац Звезда», чија се реализација планира на катастарској парцели 4694/1 КО Крагујевац 1 (ул. Индустриска бб), Град Крагујевац.

Увид у податке и документацију из захтева носиоца пројекта, може се извршити у просторијама овог органа - Градска управа за просторно планирање, изградњу и заштиту животне средине, Служба за заштиту животне средине, канцеларија број 326, Трг слободе бр. 3, у периоду од 15.12.2011. до 26.12.2011. године, у времену од 9-12 часова.

У року од 10 дана од дана објављивања овог обавештења, заинтересована јавност може доставити мишљења о захтеву за одлучивање о потреби процене утицаја предметног пројекта на животну средину овом органу.

Овај орган ће у року од 10 дана од дана истека рока из става 3. овог обавештења донети одлуку о томе да ли је за предложени пројекат потребна процена утицаја на животну средину, о чему ће благовремено обавестити јавност.

OD SADA NA 4 LOKACIJE!

NIKOR

BLACK HORSE
Audi/Peat
BOSCH

NOVO! MOTO AKUMULATORI

ULJA
FILTRI
LAKELI I NAPISNA TELA
AUSPUSI "KILER"

Mobil
Castrol

GUME
PUTNIČKI PROGRAM
TIRETI PROGRAM
POLJOPRIVREDNA
MOTORCIKLI I BIKIKLI

TRAVEL
HOTELI
RESTORANI
KUPON

BESPLATNA MONTAŽA!

1. Janka Veselinovića 72, 034 430 658
2. Atinska bb, Aerodrom,
034 372 371

STAMBENA ZADRUGA
„NAPREDAK”
Ul. Kralja Aleksandra I Karađorđevića br. 103

OSNOVANA 1974

36 GODINA POVERENJA

PRODAJE ZAVRŠENE
STANOVE POVRŠINE
OD 41m² DO 60m²

/preko puta ATD-a/
NA LOKACIJI UL. ZMAJ
JOVINA 45

UGOVARA PRODAJU
STANOVA U FAZI
IZGRADNJE
Rok završetka maj 2012 god
NA LOKACIJI U UL.
JANKA VESELINOVIĆA
br.82 udaljeno od ulice

OBJEKTI SU
IZVEDENI PO
PROPISU U
CILJU ZAŠTITE
OD MOGUĆEG
ZEMLJOTRESA

TELEFONI:
034/335-106
034/335-959

ЗАШТО КАСНИ УСЕЉЕЊЕ У ЧЕТВРТИ ПАВИЉОН ЗАВОДА У ПЧЕЛИЦАМА

Блокада укочила Аниџор

Пише Гордана Божић

Ја сам себи у Заводу организовала, ако не изванредан, а оно баш квалитетан и солидан живот. Наиме, својевољним доласком овде, пре скоро тринаест година, дошла сам кров над главом и парче хлеба и скоро потпуно излечење. Сада сам физички и психички здрава и срећнија него икада раније. Ово је само део белешке Мирјане Илић, штићенице Завода за смештај одраслих Мале Пчелице, која је објављена у заводском часопису „Наше право лице”. Пишући о свом животу у овој установи и о томе како проводи време, чиме се бави и где је све путовала са својим пријатељима из Завода, она завршава своју малу „исповест” под називом „Доме, слатки доме” следећом реченицом: „Могу ја и да се жалим на Завод колико год хоћу, али свуда пођи, кући дођи. Овде те сви топло прихватају”.

У једном другом напису, које је нашој, али и многим другим редакцијама послао извесни „Пера Перић”, по свему судећи један од запослених у овој установи, прича о животу штићеника у Заводу савсим је другачија. Он тврди да је стање у установи „алармантно” и да корисници „без минимума услова живота дочекују и другу зиму”. Разлог томе је реновирање четвртог павиљона, које је почело крајем прошле године, због чега је око 180 теже и тешко ментално оболелих особа исељено из овог павиљона. Они, наводно, спавају по ходницима и терасама других павиљона, дан проводе у затвореном простору „који ничим није оплемењен”, пуном дима. На крају писма, „Пера Перић” је позвао новинаре да се посетом Заводу и лично увере у истинитост наведених чињеница.

Екипа „Крагујевачких” то је и учинила. Прошлог понедељка посетили смо ову установу и мада се не може рећи да се за кратко време, могло сагледати баш све, ипак оно што смо видели, а ушли смо у собе у свих пет павиљона, радионице, ресторан, кантину, били на игралишту, видели економију, котларницу, летњиковац, теретану, библиотеку, потпуно је променило уобичајено поимање о психијатријским установама затвореног типа.

■ По налогу Министарства

У Заводу, који је основан пре четири деценије, тренутно бораве 894 корисника о којима брине 310 запослених. Готово трећину стана-

УСКРО УСЕЉЕЊЕ У ЧЕТВРТИ ПАВИЉОН

НЕДОВРШЕНИ ДЕО ПАВИЉОНА

ра ове установе никада нико није посетио, иако овде бораве годинама, па су тим људима лекари, медицинске сестре и остали запослени једина породица. Због тога овде није ни мало лако радити, јер је емотивно исцрпљивање знатно присутније него у другим установама.

Мада је разговор са директорком Завода Сузаном Перовић био заказан, у обилазак смо кренули без ранијег договора. Обишли смо свих пет павиљона, укључујући и онај у изградњи, ушли у собе корисника, купатила, трпезарију, кухињу, дневне боравке. Видели смо људе који раде у радионицама, на економији, у кухињи, док су други сређивали своје собе, седели у кафињу, на клупама у парку, или шетали по великом кругу Завода.

Рекло би се да свуда има много људи, што и не чуди ако се узме у обзир да је премашен пун капацитет од 850 корисника, а на листи чекања је још 118 особа.

Нарочиту пажњу привукао је четврти павиљон, који је био предмет оптужби упућених на рачун директорке Завода. Око овог павиљона још увек је жичана ограда. Директорка Перовић признаје да

су се радови одужили, али да због дуготрајне процедуре јавне набавке, а касније и проблема са извођачем радова, није могло другачије.

Читава прича у вези са овим павиљоном почела је пре две године, када је инспекција Министарства рада и социјалне политике, приликом ванредног инспекцијског надзора, констатовала да је потребно да се уради реконструкција и адаптација, пошто је утврђено да је овај павиљон у лошем стању, иако је реновиран 2003. године. У записнику је наведено да је потребно хитно заменити метална врата на купатилама и собама, решити проблем влаге на зидовима, заменити исцепане душеке и сунђере на креветима. Након тога, Министарство је одобрило 28 милиона динара за потпуно адаптацију комплетног павиљона од 2.200 квадрата и увођење потпуно нових стандарда по процени стручних људи из Завода.

Сачинили смо комисију од људи који раде у четвртог павиљону, они су написали шта мисле да је потребно корисницима. Предло-

Радови на четвртог павиљону почели су у септембру прошле године и још увек нису у потпуности завршени, али ће се корисници, који су измештени по другим павиљонима, уселити до краја овог месеца. За насталу ситуацију последице сноси извођач радова „Аниџор”, који због блокаде рачуна није могао да заврши посао у договореном року

жили су да, због категорије корисника, буде уграђен лифт, централна климатизација, изграђена вежбаоница са различитим садржајима, сензорна и медицинска соба интензивне неге, где ће бити смештени они који су у тежем здравственом стању, а нису за болницу. Такође, по захтеву радника одредили смо и боје у собама, величину и квалитет душека и тада су први пут испоштовани захтеви радника и корисника установе, објашњава директорка Завода.

Пошто је Министарство одобрило реализацију овог пројекта, при-

ступило се расписивању јавног позива за извођача радова. На првом конкурс јавило се десет понуђача, али је најнижа понуда била за десет милиона динара већа од суме која је била на располагању.

■ Продужавање рокова

Председница комисије за јавне набавке Светлана Јевремовић каже да је после обустављања првог поступка уследило преговарање, тако што је свим учесницима понуђено да преговарају о цени. Јавиле су се четири фирме, али су опет цене биле превисоке, па је поступак обу-

НОВЕ СОБЕ СА НОВИМ НАМЕШТАЈЕМ

РАЗНЕ РАДИОНИЦЕ У КОЈИМА СУ ЗАПОСЛЕНИ КОРИСНИЦИ

ВИДНЕ ПРОМЕНЕ

Битно квалитетнији живот

Наредне године Завод прослава 40 година постојања, а ова година била је посвећена ресоцијализацији корисника и укључивању у цивилно друштво. Директорка Завода напомиње да пре три године чак 500 корисника никада до тада нису напуштали Завод. Сада само њих двадесетак нису излазили јер им здравствено стање не дозвољава, а током ове године било је близу 2.000 излазака. Ишли су на летовање, излете, спортске манифестације, организовали су прославе рођендана у ресторанима, посећивали културне манифестације, похађали школу пливања на базенима. Њих 500 свакодневно су радно ангажовани у бројним радионицама радног центра, трпезарији, вешерају, кафињу, библиотеци и за то примају плату, добијају и

награде за залагање у послу. Завод је из сопствених средстава уложио новац (2,2 милиона) за реновирање трпезарије између трећег и четвртог павиљона, уређен је и ресторан, направљен продајно-изложбени простор и урађен оптички прстен за рачунарску мрежу. За наредну годину планирана је реконструкција централне кухиње и вешераја.

Социјални живот наших корисника изузетно је квалитетан и наставићемо да радимо на њиховом укључивању у живот ван установе. Имамо и кориснике којима би могла да буде враћена пословна способност, што значи да ће моћи да одлучују да ли ће остати овде или ће се вратити кући. Свесна сам да се у изборном периоду јављају свакакви инсинуације, али ми настојимо да ову установу на сваки начин поштено политиком, каже Сузана Перовић.

стављен, након чега је започета нова процедура. Јавиле су се три фирме, „Кеј“ из Ваљева и „Анигор“ и „Слога“ из Крагујевца. „Кеј“ је понудио 31, 6 милиона динара, Анигор 27,5, „Слога“ 28 милиона. Пошто је „Слога“ одустала, као најповољнији понуђач изабран је „Анигор“.

- Нису постојале никакве негативне референце за његов рад. Иначе, ова фирма је претходних година изводила радове и на осталим павиљонима (на реконструкцији другог павиљона радови су трајали 14 месеци), а на одлуку комисије преваходно је утицала висина понуде, као и банкарске гаранције, каже Светлана Јеремић.

Радови су почели у септембру прошле године, а корисници су размештени по собама у другом, трећем и петом павиљону. Прва два-три месеца радови су били интензивни, али пошто све што је предвиђено није могло да се заврши за три месеца, надзорни орган је продужио први рок до фебруара, а онда још једном до јула ове године. У међувремену, „Анигору“ је блокиран рачуна за износ од 15 милиона динара, због чега је био принуђен да пре месец дана затражи споразумни раскид уговора. У об-

ИЗВОЂАЧ РАДОВА УСПОРИО ПЛАНОВЕ: СВЕТЛАНА ЈЕРЕМИЋ И СУЗАНА ПЕРОВИЋ

јашњењу који је понудио власник ове фирме стоји да је директорка Завода још у фебруару понудила раскид уговора из разлога што је предузеће „Анигор“ и тада било у блокади, али је тај предлог одбијен и најављена тужба против Завода и вишемесечно замрзавање радова.

Радови су настављени до потпуне блокаде рачуна овог предузећа и, пошто је било завршено 90 одсто планираног посла, извођач је пристао на споразумни раскид уговора, како би се радови привели крају и што пре уселили корисници.

- У међувремену смо завршавали све остале послове везане за четврти павиљон које су одрађивале друге фирме. Због проблема са извођачем више пута сам одлазила у Министарство, покушавајући да раскинем уговор, али процедура јавне набавке је таква да ништа није могло да се учини. Коначно је власник пристао на споразуман раскид уговора, објашњава Сузана Перовић.

У овом тренутку четврти павиљон се оспособљава за усељење, које би требало да буде до краја овог месеца. Намештај, који је направљен још пре годину дана, сада се пакује по собама, које задовољавају највише стандарде за смештај ментално оболелих особа. Остало је да се заврше вежбаоница, дневни боравак и чајна кухиња, што није неопходно за усељење. За завршетак овог посла ускоро ће поново бити расписан јавни позив за извођача.

НОВО РЕШЕЊЕ ЗА ОПАСНИ ОТРОВ „ЈУГОМЕДИКЕ“

ПМФ преузима хемикалије

Ових дана на помолу је решење да се Раднички универзитет без великих материјалних трошкова коначно ослободи заоставштине „Југомедике“, предузећа које је отишло у ликвидацију још пре пет година и којем су изнајмљивали простор. Биохемијска лабораторија и хемикалије, које годинама стоје у 300 квадрата сутеренског простора ове институције, смештене у згради Дома синдиката, тренутно су предмет интересовања Природно математичког факултета из Крагујевца, иако је неким реagensима и хемикалијама прошао рок, па су због тога од Републичке инспекције за заштиту животне средине проглашени опасним отпадом.

Већина тих биохемијских препарата може се искористити за вежбе студената и у научне сврхе, мишљење је овдашњих хемичара, јер баш свему и није прошао рок трајања. На тај начин могуће је избећи и плаћање од 20.000 евра, колико је иначе тражено за уклањање тог опасног отпада из зграде Дома синдиката, у чијим просторијама од 2005. године дрема практично ништа својина. Међутим, ПМФ тражи 500.000 динара без ПДВ-а од локалне самоуправе за неутрализацију и детоксикацију појединих хемикалија са протеклим роком важности, упркос томе што ће лабораторију и све остало добити на поклон. Они, међутим, нису направили и приложили дародавцу, нити Скупштини града, спецификацију како се дошло до цифре од 500.000 динара, али то не значи и да неће.

■ Четири пута јефтиније

Према речима Иване Дубљанин, директорке Радничког универзитета, њихова су очекивања да ће се до краја децембра напослетку решити овај вишегодишњи проблем, чију цену они највише плаћају. Ем су иза „Југомедике“ остали велики дугови за кирију коју немају од кога да наплате, ем више година тај пословни простор нису могли да издају и остваре знатне приходе. Своју оцену већ је дала посебно оформљена комисија са ПМФ-а коју су чинили професори др Бранка Огњановић и др Зоран Матовић, а сад је ствар процедуре како ће се све то ставити у законске оквире. Формално, Раднички универзитет има право да задржи комплетну заоставштину „Југомедике“ на име неплаћених кирија, које вишеструко премашују процењену вредност хемикалија и лабораторије од око 400.000 динара, када већ нема правног следбеника, а ни држава није показала интересовање јер су трошкови уништавања препарата већи од вредности комплетне „Југомедикине“ имовине.

ОПАСНЕ МАТЕРИЈЕ ЈОШ СТОЈЕ У ПРОСТОРИЈАМА РАДНИЧКОГ УНИВЕРЗИТЕТА

До краја децембра опасни отпад и лабораторија из сутерена Дома синдиката селе се на крагујевачки Природно математички факултет. У току је припрема споразума Радничког универзитета, ПМФ-а и Скупштине града на основу којег ће се заостала имовина „Југомедике“ легално поклонити ПМФ-у и тиме избећи плаћање 20.000 евра за неутрализацију опасног отпада

Њихов први потез, у протеклим месец дана, био је слање писма Војину Јабланчићу, директору који се још увек води у Агенцији за привредни регистар као заступник „Југомедике“, у коме га обавештавају да ће задржати лабораторију, опрему и реагенсе на име закупа који су они њима остали дужни. Од Јабланчића нису добили никаква одговора, иако су му дали рок од осам дана да се изјасни да ли могу да задрже постојећу опрему и на тај начин створе услове да је поклоне ПМФ-у за наставу, а да истовремено реше и питање опасног отпада јер ће они преузети све биохемијске препарате.

- Сво време тражили смо решење шта да урадимо са биохемијском лабораторијом и тим опасним отпадом, а да не потрошимо ни ми, ни Скупштина града, ни држава 20.000 евра за уклањање и унуштавање отпада. У тим размишљањима дошли смо на идеју да понудимо ПМФ-у у Крагу-

јевцу хемикалије и опрему и они су то прихватили. Већ 2. децембра дошли су у обилазак и истог дана именована је комисија за процену стања у лабораторији, објашњава Ивана Дубљанин.

Два професора рекла су да ту има хемикалија и реагенаса који нису толико отровни, да је многима истекао рок важности, али да има и неких хемикалија које се могу искористити за наставни процес за студенте биологије, екологије и хемије на основним и мастер академским студијама.

- Имајући у виду да је део хемикалија лако испарљив и лако запаљив, а означене су и као опасне, неопходно је обезбедити њихово безбедно измештање, транспорт и складиштење на ПМФ-у. За највећи део хемикалија и реагенаса у пластичним боцама које нису обележене и непознатог су састава, са истеклим роком важности, употреба није дозвољена. Зато је потребно да се изврши њихова неутрализација, детоксикација и уништавање по одређеној процедури,

каже се између осталог у извештају професора, што подразумева и извесне трошкове.

За уништавање хемикалија затражили су 500.000 динара од Скупштине града и о томе је обавестили писмом. После седам дана, 9. децембра, Раднички универзитет је добио извештај стручне комисије ПМФ-а о процени стања биохемијске лабораторије.

- Рекли су да хоће да прихвате све реагенсе, препарате, хемикалије, те готове дијагностичке тестове за биохемијске анализе и лабораторијски намештај, и да ће у догледно време о томе, на наш предлог, направити споразум по коме ће све преузети, каже директорка Радничког универзитета.

■ Постигнут договор

У међувремену обавестили су и Републичку инспекцију за заштиту животне средине у Крагујевцу о својим плановима. У договору са Љиљаном Маринковић, републичким инспектором за заштиту животне средине, саставили су писмо намењено Министарству екологије, које је већ упознато са овим проблемом, а остало је још да се изанализира са њиховим оснивачем - Самосталним синдикатом Крагујевца, и да буде упућено на поменуто адресу.

Директорка Радничког универзитета је у међувремену ступила и у контакт са Срђаном Матовићем из Градског већа, који је водио овај случај, јер је Скупштина града већ конкурисала за финансијска средства за уништавање овог опасног отпада код Министарства за заштиту животне средине. Матовић им је заказао састанак у Скупштини града са представницима ПМФ-а и оснивачем Радничког универзитета, којем је присуствовала и Ивана Дубљанин.

Она нам је пренела да је на том састанку утаношено да се направи заједнички споразум између ПМФ-а, Радничког универзитета и Скупштине града и спецификација трошкова и да ће Скупштина града изнаћи средства, мада нису планирана, да се опрема и хемикалије измеште из сутерена Дома синдиката. Градске власти ће се потом побринути да им та средства рефундира држава.

Елизабета ЈОВАНОВИЋ

Прошлонедељна трагедија породице Поњигер у Београду поново је скренула пажњу на проблеме смештаја хиљада породица војних бескућника у Србији. У Крагујевцу постоји осамдесетак породица са оваквим статусом које живе у касарнама „Радомир Путник” и „Милан Благојевић” или као подстанари, а сматрају да су колатерална штета сукоба градских и државних власти

Пише Зоран Мишић

Трагедија трочлане породице Поњигер из Београда одјекнула је прошле недеље болно чак и за земљу у којој смо мислили да смо већ све видели и на све оуглали. После дужег времена у жижи јавности поново се нашао проблем војних бескућника, а овај статус је до недавно у Србији имало преко 3.500 породица некадашњих војних старешина. Како сами кажу „биологијом”, односно умирањем, или узимањем кредита од 20.000 евра њихов број се смањило, али и даље на не баш занемарљиву цифру од 2.200 породица које живе у привременом смештају у некадашњим војним објектима или станују приватно.

Удружење војних бескућника основано је 1998, а у Крагујевцу делује од 2005. године. Са таквим статусом тренутно је осамдесетак породица, од којих 21 борави у адаптираном привременом смештају у касарни „Радомир Путник”, шест у касарни „Милан Благојевић”, а остали као подстанари.

Желећи да скрену пажњу по ко зна који пут на своје проблеме, чланови крагујевачког огранка овог удружења, прошле суботе, на Међународни дан људских права, полагајући венац на споменик жртвама ратова на овим просторима од 1991. до 1999. године, поново су истакли „да су изложени небризи државе, индоленцији Војске Србије, препуштени неумитном биолошком сату да живе и умру у својервним логорима, колективним смештајима, напуштеним касарнама и по туђим подрумима и таванима”.

■ Мање права и од избеглица

- Ми смо свесни да нисмо једини који у Србији имамо проблем са стамбеним простором, али док се у другим градовима овај проблем како-тако помера са „мртве тачке”, у Крагујевцу су разговори о размени вишка војне имовине између Мин-

ВОЈНИ БЕСКУЋНИЦИ У КРАГУЈЕВЦУ

Људи које су сви отписали

ХОДНИК
КАО ОСТАВА

истарства одбране и локалне самоуправе одавно у ћорсокаку, тврди Александар Јанковић, потпуковник у пензији и председник Градског одбора за Крагујевац.

Он са својом породицом, као још двадесет сличних фамилија, од 1994. године живи у адаптираном колективном смештају у касарни „Војвода Путник”. У ходнику објекта у коме живе са врата се осећа мука и туга колективног и „трајног” привременог смештаја. Дуж ходника ствари, сандуци, кутије од банаана, гардероба...

На крају ходника, за баштенским сточићем где испијају комшијске кафе, затичемо заставника прве класе у пензији Петра Ђуровића (69), који је у овом објекту од првог дана када су их ту сместили, пре 18 година.

Ђуровић, коме је због гангрене 2005. године ампутирана нога, живи са супругом Секом и незапосленим ћерком у простору од тридесетак квадратата. Све је лепо намештено, али скучено, уско... Кад се зажели ваздуха Петра породица и комшије морају да изнесу у двориште. Ипак, не жали се. Стиче се утисак да се одавно помирио са судбином, размислила да има и оних којима је горе него њему. Чини нам се - тешко.

Председник крагујевачког огранка Удружења војних бескућника А-

лександар Јанковић каже да је објекат у коме живе, касарна „Радомир Путник”, најбоље адаптирано здање међу војним објектима некадашње Војске СЦГ, тако да двадесетак породица које су његови жители нису репрезентативни да прикажу сву муку оваквог начина живота. Просторије су плански адаптиране и има их две врсте, величине 30 и 50 квадрата, а сваки „стан” има свој мокри чвор и купатило. У Београду, рецимо, где су њихове колеге смештене у двадесетак војних објеката, људи живе у ходницима са заједничким купатилом, тоалетом и чак и шпоретом, као у некадашњим руским „комуналкама”.

Већина житеља оваквог смештаја данас су пензионери, а пошто им је ускраћен и статус избеглица страх их је да приликом евентуалне продаје војних објеката не изгубе и ово што имају.

- Када смо стигли у касарну „Радомир Путник” 1994. године добили смо решења за нужни смештај, која су сама по себи, подразумева- ла привременост боравка. После

годину-две ништа не мења на боље, само нам се статус мења на горе и неизвесније. Са правног аспекта, изложени смо беспримерној игри- смањују нам се права, а решење за нужни смештај претвара се у решење о добијеном службеном стану, чиме смо обрисани са стамбених листа Војске и нисмо рачунати за расподелу станова 1997/98. године, када су стамбено збринута лица много млађа и по стажу и по чиновима од нас. Министарство одбране нас је тада, и доцније, изиграло, вајка се Јанковић.

Оставши у овом чудном правном статусу до 2007/08. године, добијају (не)очекиване дописе од Министарства одбране да су дужни да се иселе у року 30 дана од тренутка када ово Министарство реши да отуђи војни објекат.

- Одговорили смо им колективно, у два наврата писали министру одбране, да смо људи који су свашта прошли у животу и на све спремни, као и да се не играју са нама и да покушавају да нас силом иселвају. Схватили су шта смо хтели да кажемо и за сада су нас оставили на миру, прича наш саговорник.

■ Привремено - заувек

Иако се на месту министра одбране променило њих чак деветоро, никоме нимало није било стало да решава овај проблем. За војску, у којој су провели читав радни век, трајно су „прецртани”. Једино се у претходном периоду променио став градских власти према њима.

- Раније је градоначелник Стевановић истицао да „разуме нашу муку”, али да ми нисмо проблем локалне самоуправе већ државних власти и Министарства одбране. Од 2009. године успели смо да са њим обавимо неколико веома важних разговора. Захтевали смо од њега да јавно изађе са ставом да су крагује-

је. Нисмо приметили да је излагао на ту тему, али нисмо приметили ни да се оглашавао и по другим питањима у републичком парламенту.

Трећи захтев нам је био да градска власт на челу са њим поново иницира преговоре са министром одбране о расподели вишка војне имовине, што је он и учинио и дао нам на увид читаву преписку са министром и Министарством. Тражили смо и да наш представник присуствује састанку војске и локалне власти и то је испуњено - овог пролећа, али је тај први, на жалост, био и последњи састанак, педавант, официјерски набраја Јанковић.

Преговори нису дали резултате, а „прича се коначно сломила” на мимоилажењу по питању цене, јер је град нудио четири милиона евра, са којим новцем су могле да буду помирене не само породице нас војних бескућника већ и неколико десетина активних војних лица, док је друга страна тражила нереалних 30 милиона евра, прича Јанковић, напомињући да је комплекс касарне 2007. године процењен на реалних четири милиона.

- Томе је кумовала политика и ми смо колатерална штета сукоба градских и државних власти. Како је могуће да се у неким градовима, попут Алексинца, Ваљева, Параћина..., назире решења а код нас не. Па, Ниш је „прошао”, а Крагујевац није. Свима је јасно да се сукоб градоначелника Верољуба Стевановића и овдашњег ДС-а пренео у врх, централу, и ми смо „заробљеници и заточеници” тог политичког конфликта, без околишања тврди Јанковићев колега Петар Тодоровић, капетан прве класе у пензији са истим „привременим” животним стажом у касарни.

Њихово мишљење дели и наш трећи саговорник, потпуковник у пензији Мијодраг Николић, који од 1992. Године, када је из Винковаца

АЛЕКСАНДАР ЈАНКОВИЋ, ПЕТАР ТОДОРОВИЋ
И МИЈОДРАГ НИКОЛИЋ

ИНВАЛИДА ПЕТРА ЂУРОВИЋА
НАПОЉЕ ИЗНОСЕ КОМШИЈЕ

КАСАРНА „РАДОМИР
ПУТНИК“ ОД ПРОВРЕ-
МЕННОГ ПОСТАЛА ТРАЈ-
НИ БОРАВАК

вачки војни бескућници у целини проблем и града Крагујевца, јер су у питању Крагујевчани. Тај услов он је испунио, заједно са својим сарадницима то је јавно истакао на заседањима Градске скупштине. Други услов је био да као народни посланик то питање покрене и у Скупштини Срби-

У ОВАКВОЈ „КУХИЊИ“
СТВАРНО ТРЕБА БИТИ МАЈСТОР

МИЈОДРАГ НИКОЛИЋ У ЛИЧНОЈ КАРТИ
ИМА ДЕСЕТ АДРЕСА У КРАГУЈЕВЦУ

стигао у Крагујевац, живи као подстанар. За сада се селио тачно десет пута, а тренутно живи на Аеродрому. У међувремену је као подстанар дочекао и пензију 2006. године.

- Да и сутра умрем, ништа се не би решило, жена и деца би ми остали на улици... Исцрпљују нас са администрацијом, стално траже нека допунска решења, акта... Држава је та која је на губитку, јер ми плаћамо кирију газдама које не плаћају порез, тако да је губитак двоструки, констатује он.

Николић, који је и економиста, истиче нелогичност да ар војног плаца у Нишу буде десет пута јефтине него у Крагујевцу и да је свима јасно да су војни бескућници у Крагујевцу жртве политичког „препуцавања и поткусуривања“.

Обмануо ко је стигао

Њихово удружење бори се и против предрасуда. Кажу да у народу постоји мишљење да су војна лица имала силне привилегије, а није тако.

- Једино војска и дан данас даје додаток од пет до 15.000 динара као надокнаду за нерешено питање, али да ли и та мала сума може да надокнади сва наша непрестана сељаканка, немогућност планирања где и када ће ти се деца школовати, на којем језику и по чијем плану и програму, немогућност да се било шта у животу планира све до одласка у пензију, каже Јанковић.

Капетан Тодоровић истиче да су најугроженији војни бескућници баш млађи људи. Неки од њих имају малу децу, а рањени су и постали инвалиди на самом почетку каријере. Они немају ни чинове, ни стаж. У њиховом удружењу има војника по уговору који су били обични десетари или старшина коју су тешко рањени и остали трајни инвалиди одмах после академије, а чије се пензије крећу од 17.000 до 22.000 динара.

Као пример који показује да када постоји воља проблем може да се реши наводе недавни случај касарне у Грошници, која је продата за двадесетак дана и где је све брзо договорено. Тада су са породицама протествовали испред капије грошничке касарне. Кажу да су највише веровали министрима одбране, рецимо Давинићу, који је сваку пут наглашавао да ће наш стамбени проблем бити решен. Он их је обмануо, као и сви остали.

Њихов, али и проблем активних војних лица, могла би да реши и продаја Дома војске, који већ годинама звржи празан, а реч је о репрезентативном, модерном објекту са комплетном инфраструктуром на елитној локацији. Очигледно је, међутим, да не постоји добра воља за решавање и тог питања, барем када су у питању држава и војска.

Неке њихове колеге одлучиле су да узму кредит од 20.000 евра, чиме војска заувек скида сву одговорност за њих.

- Ко може са том цифром да стамбено обезбеди себе и своју породицу? И где? Терају нас да напустимо градове и да живимо на селу, јер се за те паре може купити само кућа у селу, огорчен је Јанковић.

- У Ваљеву на територији касарне „Пети пук“ су на вишку војне имовине планирали да подигну 50 монтажних кућа на два ара плаца. Ако овај „рецепт“ успе са његовом применом би се кренуло касније и у Шапцу. И у Крагујевцу постоји вишак војних плацева, у Грошници изнад пута, део који није продат „Фијату“, од потока до споменика Нади Наумовић, у касарни „Милан Благојевић“, у Илиној води код стрелишта... И ми бисмо били задовољни таквим решењем. Тако изграђене објекте бисмо откупили. Само, плашимо се, а већ смо се много пута опекали, јер крећу избори, па читава та прича може да буде само још једна предизборна лаж, страхују наши саговорници.

Са разлогом, јер им је јасно да су сви од њих већ одавно дигли руке а „магле“ и „трикова“ нагледали су се не за један него за неколико живота.

ЕМА НИКОЛИЋ, СЛИКАР

Сликама мирис Лепеничког булевара

Потеру води Милош Пурић

Ја сам уметничка душа и свестрана личност, а ових дана сам Алиса у земљи чудеса.

Како и где си одрастала, Ема?

Имала сам јако срећно детињство. Одрасла сам са оцем и мајком, а онда сам напустила традиционално одрастање и са тринаест година отишла у Београд да будем балерина. И тамо ми је било лепо.

Кад и како неко осети потребу да се ликовно изражава?

Осетила сам то у раном детињству. То је некако било спонтано. Мислим да се људи једноставно за нешто роде и буду талентовани. Не може се од тога побећи, већ будете то што јесте.

Колико је потребна подршка околине да се упутиш путем који по традиционалним мерилима не значи сигуран материјални живот?

У данашње време ниједна професија не значи сигуран материјални статус. Пуно је незапослених инжењера, правника, лекара, економиста... Стога је потребна велика подршка за младе уметнике, и од породице и од околине.

Мој град увек ми изгледа лепо, мада га и гледам тако да видим његову лепшу страну. Кад се вратим са дужег путовања и кад пређем Лепенички булевар, знам да сам дошла у мој град, а пошто сам апстрактни сликар радо сликам мирис тог булевара

Шта је породица за савременог човека у Крагујевцу?

Могла би и требало би да буде уочиште. Сада је углавном терет. Из тренутне ситуације, која нам је наметнута, просто се не можемо извући, већ се само некако вучемо.

Како се млади забављају у Крагујевцу?

Млади се увек забављају, и углавном добро. То је напросто тако јер младост подразумева пуно забаве. Пуно тога данас зависи од интернета и платежних способности родитеља. Ако имају плаћени интернет, данас је добар део времена посвећен друштвеним мрежама и забави на интернету. Зато је можда боље да немају плаћен интернет, тада имају шансу да више шетају, јер је по граду пуно интересантних места. Пошто се данас и бављење спортом плаћа, то је и та могућност многим ускраћена. Данас се млади много удешавају, сви су скоцкани и по мало се чудно понашају. Као да је друштво изгубило своје традиционалне вредности, правилна усмерења, а поготово део нормалне културе. Можда је то неки нов тренд 21. века и све то треба да има и неке лоше и неке добре стране.

Да ли постоји крагујевачки дух?

Са великим механичким приливом становништва последњих деценија, мислим да се полако губи оригинални крагујевачки дух. Не осећам га колико бих волела, па ме некако и не интересује претерано. Волим наше улице, наше тргове и паркове. Волим оно што се дешава на културној сцени, коју ја тренутно не пратим колико бих волела. Ноћни живот је врло разноврстан и могуће је сваки дан и до осам ујутру бити на добрим местима.

Садашњем крагујевачком духу доприноси и приличан број младих и успешних суграђана. Ту је свакако и добар број уметника и креативних појединаца. Наравно, постоји по-

треба да се потрудите и да знате да креирате дух..

Који су сликари последњих деценија обележавали крагујевачки дух?

Моји фаворити су Ракић и Игњатовић, који су привукли моју пажњу и остали у мом фокусу. Остали су неке моје колеге према којима сам ја пристрасна, па о томе не бих говорила, јер су и они млади и има времена да оставе трајнији траг у нашем градом (а и шире) сликарству.

Где се данас најбоље може осетити крагујевачки дух?

Међу људима. Довољно је провео неколико дана међу Крагујевчанима и ту осетити њихов шарм и дружељубивост.

Како Крагујевац данас изгледа у очима неког ко је по вокацији естет?

Мој град увек ми изгледа лепо. Увек га гледам тако да видим лепшу страну. Данашње сређивање града постоји, али нажалост ремети се неки склад који је постојао. Гледајући са стране, није ми најпријатније, јер не могу ништа да променим, а волела бих.

Шта би насликала да неко са стране осети дух Крагујевца?

Пошто сам апстрактни уметник, приказала бих мирис Лепеничког булевара. Кад се вратим са неког дужег путовања и кад пређем Лепенички булевар, знам да сам дошла у мој град.

Има ли Крагујевац традицију за уважавање?

Наш Крагујевац има богату традицију. Ту је усвојен први устав модерне Србије, основано прво позориште, прва Гимназија, прве новине, почела је прва озбиљна индустрија и пуно других ствари родило се у граду. Желела бих да опет постане престоница јер би то вероватно био повод да се о свему томе више поведе рачуна и омогући грађанима Србије да то детаљно сазнају. То би свакако вредело и за све оне који су се доселили у град.

Где излазиш дању, а где ноћу?

Ретко сам у кући. Углавном сам вани. Никако не бих желела да вам откријем где се то крећем.

Какве су данас девојке у Крагујевцу?

Лепе, zgodне, дотеране, нашминкане, испеглане, уображене, препотентне, држе до себе, друже се

међусобно, ретко су са неким у пару и мислим да су незадовољне тиме. Ваљда зато што имају имиџ да су недостижне.

Какви су крагујевачки момци данас?

Збуњени, истраумирани, незадовољни, под сталним стресом и онда су незаинтересовани за све око себе, осим да попију неко пиво и све то забораве.

Шта мислиш о крагујевачкој околини?

Волим нашу околину и често је обилазим. Иако нисам са села, имам тамо неку родбину коју посећујем, па сам тако у контакту са природом. Посебно волим да посећујем манастире јер су предмет моје инспирације са више страна. Волим да идем на Грузу и често размишљам како бих радије живела и радила у природи него у центру града. Пријатније је.

Идеш ли на пијак и какво је то место за Крагујевчане?

Обожавам пијак. То је вероватно још од времена када ме је тата водио да упознам то чаробно место. Сада када морам да заменим маму, радо то чиним. Сигурно је посебно леп кад у пролеће зелениш и прво поврће почну да расипају све оне живе боје које замењују прилично

једноличан зимски пејзаж. Такође је прелепо у јесен, кад све боје које постоје у природи направе најлепши мозаик по тезгама.

Шта волиш да једеш и ко ти то спрема?

Волим да једем поврће, зелену салату пре свега, и јужно воће. Волим и кинеску брзу храну и италијанску кухињу. Највише волим да себи спремам сама и кад ми спремају моји пријатељи Аца и Јеца.

Шта би из света пренела у Крагујевац?

За почетак систем вредности који подразумева, пре свега, културу. Почев од оне најприземније која подразумева небацање жвака, опушача и папирића по улици, па до нормалне комуникације међу свим суграђанима. Волела бих да постоји и више квалитетних европских културних догађања.

Како замишљаш да ће Крагујевац изгледати за 50 година?

Помало ме је страх од тог питања, јер би ја тада имала преко осамдесет година, па ми је тужно да то не дочекам. Надам се да оно што замишљам може да се деси и много раније од тог рока. Требало би да окречимо наше фасаде и уредимо наша дворишта за почетак. И желим да се никад не појави неко сиво небо над градом из кога би нешто могло да се појави и све нам то сруши.

Шта си добила од крагујевачког духа, а шта си му дала и још планираш да му даш?

Искуство, забава и разонода су део моје крагујевачке душе. Вечити волонтерски рад сам давала и нека тако остане и на даље. Довољно од мене.

ТРЕШЊЕВАК – КРАГУЈЕВАЧКО СЕЛО СА НАЈМАЊЕ ЖИВИХ ДУША

Какви' петнаест, нема нас ни

Иако по попису у селу надомак Крагујевца живи свега петнаест људи, мештани кажу да их има једва десетак, те да остали живе у граду. Нада да ће насеље постојати и даље остаје само на „викендашима”, у супротном, о присуству људи у овом крају неким новим генерацијама казиваће само - надгробни споменици

Пише Никола Стефановић

Еубота је ујутру. Од старијих Грошничана добио смо савет да је викендом најсигурније наћи неког у селу у којем смо се запутили. Рекоше да оно мало људи што још увек тамо обитава почесто борави у граду, а многи у ствари и не живе ту, већ у најближим градским и приградским насељима. Нерадним данима обично обиђу своја имања, понешто чепркну око земље, па се опет врате међу зграде и у смог.

■ Призори из раја и – пакла

Пут нас води кроз Грошницу, из чијег се „центра” кроз измаглицу назире врхови брда посути снегом и голим стаблима.

На свега десетак километара од центра Крагујевца - снег, а у граду је већ десетак степени. Асфалтирани пут завршава се код табле која обавештава да смо пред акумулацијом „Водојажа”, а путоказ даље усмерава ка ловачком дому „Трешњевак”, до ког се иде цомбасти друмом посути шљунком. Један од радника „Зеленила”, ког смо затекли у послу, рече да до села има још три километра.

Ређају се тзв. осмице, пут је прави планински, те можемо мислити каква је мука изаћи возилом овуда када добро завеје. У

јаругама са голих грана висе дивље, жуте јабуке, још неопале и неухватљиве за човека. Иза суседног брега помаљају се први зраци сунца, иако је већ девет сати. Тешко је „звезди” овде пребацити светлост зими преко шумовитих падина, те клизи по врховима тек неколико сати пре но што у рано поподне потоне.

Прозори на колима замагљују, значи да је температурна разлика значајна у односу на подножје. Кроз костуре дрвећа израња Грошничко језеро смарагдне боје и мирне површине у којој се огледају околна брда. Призор је као из раја. Па, ипак, пред нама се открива страшна садашњост и још страшнија будућност чуда које је произвео спој природе и људских руку. Окорела земља, испресецана танким пуколинама, потпуно сува, без икаквог живота, попут пустиње или вулканског гротла. Језеро умире тихо.

На супротној страни овог мртвила указује се, као змија вијугаво, уско корито Трешњевачке реке. Некада се за њу говорило да никада не пресушује. Но, како се ближимо њеној путањи, све више се открива голет нивоа до ког је некада брза вода досезала, вода која је, у сред јесени и надомак зиме 2011. године, величине малог потока.

Залазимо лагано у мирну долину. Речица је сада оивичена са свих страна високим брезама, ко-

је током лета засигурно стварају савршену хладовину. Сеоско гробље окренуто је баш ка тој лепоти. Споменика је много, много је и каменних, још од 19. века. Део где их је највише запуштен је и обрастао у шибљак. Но, ових стећака из освета модерне Србије има и у новијем делу који се још увек, како-тако, одржава. Овде су помешани са новим споменицима од мрамора. Једни крај других леже преци и њихови потомци у два века, колико постоји село тужне судбине. Данас их је овде много више него у самом насељу, бар тако говоре подаци из пописа. Са петнаест душа Трешњевак је крагујева-

чко село са најмање становника. По попису из 1948. године, дакле, пре којих шездесетак лета, село је било и више него живо са својих 425 житеља. Као и другде, и овде су деца играла клиса, преграђивала реку и у виру хватала рибу. Било је свадби, прела, моби, литија. Пре свега, било је кућа.

■ Највећа жеља - пут

Данас се ошак дими из тек десетак кућа и цело се село свело на толико домова у долини, наткривеној брдима са свих страна. Док пратимо реку узводно, упутивши се ка њима, не одолесмо жељи да сиђемо до воде и поринемо длан. Тек пар степени изнад нуле, права планинска, бистра и чиста, вода је попут стакла. И ово мало мештана очигледно брине о њој с много пажње. Нема отпадака, обала је беспрекорно уредна.

Поглед нам привлачи велика, луксузна вила од природног камена на супротној обали, енормног дворишта украшеног тујама, јелкама и чемпресима. У склопу комплекса који одудара од целокупног пејзажа ту су и пратећи објекти, укључујући и летњиковца. Није ове, ето још једне, истина, не толико раско-

ЖИВОТ СЕЛУ ДОНЕКЛЕ ВРАЂАЈУ ВИКЕНДАШИ

шне палате, али зграда која у свом саставу има и право правцато кошаркашко игралиште, са модерним кошом на ком виси нова мрежица. Једино чега нема су звук дечје граје и тапкања лопте о бетон. Намах нам паде на памет да се то неко спрема за улагање у развој сеоског туризма. Руку на срце, изгледа нам да је то последња нада да ово село опстане.

- Еееј, шта бележиш то!? - довикује са доксата куће, прве у низу са ове стране реке, жена у позним годинама, док љушти кромпир за суботњи ручак.

МИЛАН МИЛОВАНОВИЋ НЕ ОЧЕКУЈЕ ДА ЋЕ ПУТ ИКАД БИТИ УРАЂЕН

КУЋЕ У КОЈИМА ВИШЕ НИКО НЕ ЖИВИ

ТОЛК'О

ГРОШНИЧКО ЈЕЗЕРО СКОРО ЈЕ ОСТАЛО БЕЗ ВОДЕ

по домаћинском реду, има благе, има и љуте.

- Муж ми оде у воћњак нешто. Радимо овде мало то, а више овце. И већина овде који су остали овце гаји, такав нам је крај.

Имају две ћерке, обе удате. Једна је у Крагујевцу, друга у Шведској. Прича сасвим уобичајена за ово невреме.

- Ма, вратили би се можда овде људи, но нас пут сатире. Због пута је Бог овде рек'о лаку ноћ. Има млади', додуше, дођу обично преко лета на излет. Има и ових других што долазе и лети и зими - иду у лов. Кад иду у лов, онда им ништа не смета, ни зима, ни врућина, а још не иду у лов на девојке, него на звериње. Девојака нема, звериња колико волиш, ето, ономад убише вука, а има и дивљи свиња.

Наша домаћица се ипак не жали, каже да су се муж и онаfino овде скућили и свикли.

- Имамо мобилни телефон, имамо телевизор, стигло нам и улично осветљење. Може да се живи и ради овде, ко хоће.

Питамо за ону вилу у суседству. Ипак смо погрешили. Није реч о сеоском туризму, већ о викендици познатог крагујевачког бизнисмена. Питање је дана, каже наша саговорница, када ће овде бити више викендица но кућа у којима се живи и ради.

■ Језеро дошло главе селу, град дошао главе језеру

Снежана дозива возача у „пунту” који пролази крај њене тарабе. Возило стаје и из њега излази седи господин.

- Е, ево да вам он нешто исприча, то је, што се каже, писменији човек.

Одлази до капије да дочека и уведе госта и комшију Милана. У ствари, у овом селу комшије су и једини гости.

- Овде је 1948. године било 110 кућа, а данас нема ниједне која живи од села, нема домаћинске куће какве су некад биле - отпочиње Милан Миловановић.

И он је мишљења да је пут оно што селу треба, а пута, уверен је, неће бити.

- Долазили су пред прошле изборе ови што су сад на власти у граду и обећавали да ће га урадити, што јес', јес', није да нису обећавали. Ал' ето, политика као

политика - ко ће да ради пут овде због десетак кућа? Нема овде много гласова, па неће бити ни пута, горко кроз зубе цеди Милан.

Каже да им ни струја није ваљана, те са око 170 волти ни фрижидер не може да ради како треба, а шпорету треба подоста времена само да би се кафа скувала.

- Ово село је уништено акумулационим језером. Кад је настала акумулација, било је питање да ли да се село исели или не. Онда су неки добили новаца и иселили се, а за остале касније није било пара. Село је преполовљено, на тај начин као да је прецртано и тиме ударен темељ за нестајање.

Тридесет домова је напуштено, те о негдашњем постојању живота у њима данас сведоче само голе зидине. Најближа продавница налази се на три, а амбуланта на четири километра, при том, ни она не ради сваког дана. А село је од центра Крагујевца удаљено свега 13 километара.

- Е, онда је уништено и језеро. Црпilo се из њега више него што сме и што је дозвољено. Погледајте колико је опао ниво. Ко зна у којој је мери уништен живи свет, а не верујем да ће се та акумулација више икад напунити водом, јер дотока воде нема.

Површина села, интересантан је и парадоксалан податак, премашује хиљаду хектара, што га сврстава у ред највећих по површини у околини Крагујевца. Рекло би се - нит' већег села, нит' мање становника.

- И поред тога, мало има слободних плацева, због природе терена. У оптицају је можда још пола хектара до хектара, а поред реке највише 150-200 ари. Ту је ар једно време достигао и 150 евра. Купује се за викендице. Има, додуше, и нас

педесетак који стално долазимо овамо, јер нам је жао да оставимо земљу. Ја сам, на пример, само да бих имао због чега да се враћам на прадедовину, посадио стотинак виљамовки.

Сеоску свадбу више нико не памти, бабине још мање. Последње дете у Трешњеваку рођено је давно, има томе целих 30 година, кажу. Старине које су остале међусобно се помажу, мада има и зађевица, иако их је толико мало.

- Па, Срби смо, то код нас увек тако. А није ни чудно... није више српски сељак оно што је био, нема више ништа од њега, кажу обоје.

Опраштамо се од својих домаћина. Прилазимо храсту у центру села, огласној табли са десетак умрлица. На суседној обали најчешће на још неколико малених, старих кућа, што напуштених, што настањених. У једну су се доселила три брата из Новог Пазара, али, кажу нам у селу, двојица се нису навикла и убрзо су отишли одавде. Поред ове куће је воденица. Било их је некада седам, сада их има још четири. Остале су порушене. У запуштеном кошу, у тарапани одбачених ствари, један детаљ пада у очи. Стара, напола трула шајкача зове нас и каже - било једном једно село.

КАДА ЗАВЕЈЕ СНЕГ, ТРЕШЊЕВАК ЈЕ ОДСЕЧЕН

И ГРОБЉЕ ГОВОРИ ДА ЈЕ ОВДЕ НЕКАДА ЖИВЕЛО ДОСТА ЉУДИ

ЗАВОРАЂЕНЕ ПРЧЕ И ЛЕГЕНДЕ

Пише Александар Бабић

Просветни добротвор Светозар Андрејевић

Почевши да записује помене знаменитих људи у српскога народа, Милан Ђ. Милићевић је својевољно ушао у веома тежак посао сакупљања података о заслужним људима који више нису били живи. Поред редовне службе која га је „хлебом хранила” у жељи да „послужи Истини, Добру и Лепоти”, проучавајући народ и земљу Србију, прекадио је (споменуо) више стотина гробова најзначајнијих и најпознатијих народних вођа, хајдука и бораца, виђенијих црквених достојанственика, просветних радника, доктора и трговаца - добротвора. Поменуо је све којих се сетио и о којима је прикупио довољно података. Поред књиге „Поменик”, дописао је и другу књигу „Додатак Поменику”, у којој се нашло место и за једног познатог крагујевачког трговца, Андрејевић Светозара од оца Николе, познатијег као синовца Арсе Андрејевића, Милошевог момка и касније човека од поверења, који је погинуо у Крагујевцу у Вучићевој буни 1842. године.

Милан Ђ. Милићевић трудио се да свакога опише и по изгледу, о његовим цртама лица, боји очију и слично и да каже где се налазе његови портрети, али о Светозару Андрејевићу није дошао до ових података. Да ли се није трудио (пошто су живели у исто доба), само у различитим варошима (М.Ђ.М. у Београду) или није могао да их сакупи, није познато. Уместо тих описа пренео је текст личног тестаментна покојног Светозара, који више и свеобухватније дочарава стварни лик тога човека неголи иједан портрет, фотографија или опис. А шта се зна о Светозару Андрејевићу?

Рођио се у Пожаревцу 1839. године, а онда му је отац дошао у Крагујевца, где је Светозар учио основну школу и заволео варош на Лепеници. Затим је отишао у Београд на даље школовање, а онда службовао у барутинама у Страргарима, био председник општине у Горњем Милановцу, а по смрти оца продао је имање у Брусници и купио у Крагујевцу, спојивши га са заоставштином свога покојног стрица Арсе. Радио је на економији, отворио механу, а онда се одао трговини и ту најбоље пролазио. Увећао је брзо своје добростојеће стање од наслеђеног дела од оца и стрица.

Био је сам, нежења, и налазио се у невољи сваком Крагујевчанину који би му се обратио за помоћ. Нарочито је био сажалив на школску децу коју је издашно помогао, ако су били добри ђаци, а сироти. По оснивању певачког друштва „Шумадија”, поконио му је заставу која вреди, како бележи М.Ђ.М., „на хиљаду динара”.

Када је почео да побољева, да би имао ко да га гледа и негује, одлучио је да се ожени пред саму смрт и онда диктира тестамент на коме стоји: Да је овај препис веран оригиналу који се налази у актима масе пок. Светозара Андрејевића, бив. олд. трговца, неоспорни судија крагујевачког првостепеног суда тврди по наплати таксе 27. марта 1900. године у Крагујевцу, са потписом неоспорног судије: Милан Стефановић с.р. под нумерацијом 9753”.

А да је тестамент права слика Светозара Арсенијевића говори његов следећи део:

„Све моје пољско имање које постоји у атару ове општине до Илине воде остављам свима овдашњим основним грађанским школама на вечито уживање, но тако да приступ уживања буде слободан и остало грађанству ове вароши и да га нико не може задужити ни продати, а приход што буде доносило ово имање трошиће се на улепшавање овог имања за уживање и на одржавање чесме, коју сам на истом имању подигао, а са истом имовином руковаће онај исти одбор који рукује и са пок. Милована Глишића задужбином.

На случај ако би се ово имање одузело експропријацијом, онда сав добивени новац од овог имања употребиће се на оснивање дома сиротне и напуштене деце ове вароши; а ако дотле буде заснован овакав фонд, онда ће се унети сав новац у тај фонд под именом добротвора Андреје и Светозара, браће Андрејевића из Крагујевца”.

Под другом тачком Светозар пише: „Кућу са плацем у Паштрмској улици и три дућана у чаршији на горњој пијаци остављам на уживање мојој жени Милеви до њене смрти или преудаје, а после њене смрти или преудаје остављам на оснивање дома у олд. вароши за сиротну и напуштену децу ове вароши, са којим ће руковати исти одбор...”

Под тачком три напомиње „ако одбор нађе за корисније може исто имање и продати, но таква продаја мора бити на јавној лицитацији и добивени новац употребити на целу намењену”.

У тачкама 4. и 5. завештава део имовине сестрама, а у тачки 6. „жени Милеви оставља акције и лозове, те да врати дуг, ако он не стигне да исплати, за дућан купљен од Јевте опанчара”. Још жену Милеву „обавезује да упише њега и брата Андреју (већ покојног) за добротворе завода за глувонему децу, те за добротворе овдашње гимназије...”

Посебно је у тестаменту истакао да „искључује сваку радњу судску по делу тестаментна и не одобрава да се моја маса образује, и као таква да се налази на расправи код суда, сем што ће суд решењем својим овај мој тестамент огласити за снажан”.

Тестамент је састављен 2. марта 1900. године. „Написао сам својеручно и себе подписао”, пише завешталац Светозар Андрејевић, трговац овдашњи, а као сведоци се подписују: Коста С. Симић, адвокат, Мих(аило) Илић, професор и Мих(аило) Јовановић, кројач. Тестамент овај чиним при чистој свести и чистом разуму. Дан смрти је неизбежан, а и неизвештан па с тога и чиним следећи распоред после моје смрти...”

Светозар је умро само три недеље касније, како пише у црквеним књигама, на пречаца, 23. марта исте године, пре подне.

Удовица Милева је у свему испоштовала жеље свога мужа. Уписала га је за добротвора Гимназије крагујевачке и добротвора Дома за глувонеме и Више женске школе у Крагујевцу. Гимназији је поклонила велике слике у богатим рамовима (и ту треба потражити његов насликани портрет!). Личну библиотеку и библиотеку покојног му брата Андрејевића предала је великој школи у Београду.

УКРАТКО

Изложба за једно вече

У галерији Дома омладине отворена је изложба слика „Крагујевац, између Париза“, уметника Срђана Срећковића из Тополе. Ова јединствена изложба, која је трајала само једно вече, дело је младог уметника који последњих година живи и ради у Паризу. Сlike које је Срећковић представио овдашњој публици својерсна су „генерална проба“ предстојеће париске изложбе „Омаж Паблу Пикасу“, која ће се одржати на Бобуру, као Срећковићев одраз поштовања према великом уметнику, поводом 130 година од његовог рођења.

Промоција нове Радовановићеве књиге

Недавно је, у Дому омладине, представљена нова књига историчара Борише Радовановића „Крагујевац у Првом српском устанку 1804-1813. године“. О књизи су, поред аутора, говорили рецензенти – историчари Предраг Илић и Станиша Бркић.

Историчар Бориша Радовановић књигом „Крагујевац у устанку 1804-1813“ на приступачан и читљив начин исправља „неправду“ о улози Крагујевца током Првог српског устанка, јер је за град увек био важнији Други устанак и Милошеви престонички дани. Радовановић је истражио шта су наши преци радили у току војсковог устанка против дахија, како је текло ослобођење Крагујевца, како је изгледао живот у њему, колико пута и којим поводима је Карађорђе боравио овде, као и коју је улогу у тим историјским догађајима имао Младен Милованић.

Књига је ауторов самиздат.

Изложба карикатура

У одељењу Народне библиотеке у градском насељу Аеродром представила су се тријца врских карикатуриста: Тоша Борковић, Сава Бабић и Шпиро Радуловић. Ову изложбу можете погледати сваким радним даном од осам до 19 часова, а огранак на Аеродрому налази се у улици Незнаног јунака 12.

Крек фокс у СКЦ-у

Крагујевачки бенд „Крек фокс“ усталио се на музичком репертоару у Арт-кафе галерији СКЦ-а, а нова прилика да се чује њихова музика је вече рас, 15. децембра. Овај бенд постоји нешто вуше од годину дана, на њиховом репертоару се налазе песме Клептона, Сантана и Хендрикса, а тренутно припремају и ауторске нумере. Иначе, реч је о трију који чине Немања Ристовић, бас гитара, Јован Аћимовић, бубањ и Миркоњ Лука, гитара и вокал. Концерт почиње у 22 часа.

РЕВИЈА ФИЛМОВА

Документарци младих аутора

Крагујевачка публика, у оквиру програма „Интеракција представља“, биће у прилици да види филмове „Хелиум“, „Групни портрет с леђа“, „Никога није брига“ и „Кафа и цигарете“

У оквиру програма „Интеракција представља“, у среду, 21. децембра, у Дому омладине, биће приказан избор филмова снимљених током првих шест година реализације Међународног студентског филмског кампа „Интеракција“ у организацији Независног филмског центра „Филмарт“ из Пожеге.

Крагујевачка публика видеће четири филма: „Хелиум“ из 2008. године, редитеља Ђузепеа Скетиња, „Групни портрет с леђа“, који је настао пре две године, крагујевачког редитеља Војина Васовића, „Никога није брига“ из 2010. године, редитеља Волфрама Хукера и из овогодишње продукције „Кафа и цигарете“, редитеља Марцина Филиповица.

Да подсетимо, филма Војина Васовића „Групни портрет с леђа“ продуцирала је студенткиња из САД-а Марија Митић-Крауч, камерман је Џејмс Андрју-Барет из Велике Британије, монтажер из Ирана Алиреза Фасхиами и дизајнерка звука из Француске Агнес

СЦЕНА ИЗ ФИЛМА „ГРУПНИ ПОРТРЕТ С ЛЕЂА“

Диројам. Њих четворо је током боравка у Чачку скенирало терен, проналазили су теме и саговорнике и снимили осам сати материјала, који је у процесу монтаже и постпродукције сажет на осам минута.

Филм говори о толеранцији, а као идеално полазиште за филм екипи младих уметника учинио се јединствени споменик четири вере који се налази на чачанском гробљу. Споменик са симболима четири религије - православним и католичким крстом, јеврејском шестокраком и исламским полумесеком постављен је пре 75 година изнад спомен-костурнице у коју су сахрањени посмртни остаци 918 војника свих вера из 15 данашњих држава, који су за време балканских и Првог светског рата погинули или преминули у чачанском крају.

Иначе, међународни студентски филмски камп „Интеракција“

одржава се већ шест година, средином августа у Пожеги, а окупи око двадесетак студената из десетак земаља Европе. Сваке године снимају се по четири документарна филма на актуелне теме, а ове године тема је била „Арт дијалог“.

Истовремено са продукцијом филмова одржавају се и пројекције филмова, презентације земаља које имају учеснике у кампу, изложбе, књижевне вечери, радионице, али и излети, журке и спортске активности.

Учесници кампа подељени су у четири екипе, а документарце снимају на територији Чачка, Ужица, Кошерића и Пожеге.

Пре пројекције филмова „Интеракција“, биће приказан домаћи програм, сачињен од најуспешнијих и награђиваних радова полазника Филмске радионице Дома омладине, коју води Славица Урошевић. Улаз је слободан.

ПРОМОЦИЈА КЊИГЕ ИСИДОРЕ БЈЕЛИЦЕ

Монодрама, нова књига и разговор

Књижевна турнеја подразумева „пакет“, биће ту нова хит комедија „Скадарлијка“ са Љиљаном Јакшић у улози

Руже и интерактивно књижевно вече на коме ће бити промовисан „Роман о прељуби“

Поводом 25 година од изласка прве књиге Исидоре Бјелице, ова списатељица организује велику турнеју, у оквиру које ће проћи чак стотину градова и варошица у Србији. Ова велика књижевна турнеја подразумева „пакет“, биће ту нова хит комедија „Скадарлијка“ са Љиљаном Јакшић у улози Руже и интерактивно књижевно вече на коме ће, пре свега, бити промовисана нова књига „Роман о прељуби“, који је пре само месец дана изашао у издању „Лагуна“. Како је најављено, Исидора Бјелица дружиће се, разговарати са публиком -читаоцима и о другим насловима, али и свим осталим темама који их интересују.

За почетак своје турнеје ова екстравагантна списатељица одабрала је Сремску Митровицу, потом Крушевац, а за своје треће гостовање Крагујевац. Иначе, промоција књиге и монодрама наћи ће се на репертоару вечерње сцене „303“

Позориште за децу, у четвртак, 15. децембра, од 18 часова.

Као и у другим градовима, овај пакет-програм отвориће драмски текст Исидоре Бјелице, у којем игра Љиљана Јакшић. То је прича у којој су актери личности познате старијим генерацијама, а буди сећања на нека прошла и помало заборављена времена о којима младе генерације скоро да ништа и не знају.

Ова комедија прати непознате приче о Ђури Јакшићу, Дису, Замају, Љубинки Бобић, Бранку Радичевићу, Радету Драинцу, Жанки Стокић, али и страним познатим личностима које су у Београд, често намерно, долазиле да се проводе.

На идеју да главна јунакиња буде продавачица ружа Бјелица је дошла када је открила причу како је Тома Здравковић целу своју зараду од 750 марака дао једној продавачици ружа која се жалила да то вече није продала ниједну ружу, а он после није имао ни за такси.

ГОСТОВАЊЕ У ТЕАТРУ

Како смо волели друга Тита

Све што сте желели да сазнате о томе како и зашто смо волели друга Тита можете да проверите у суботу, 17. децембра, у крагујевачком Театру, када на великој сцени гостује Позориште (културно просветни центар) „Бата Булић“ из Петровца на Млави са комадом „Како смо волели друга Тита“. Представу је, по тексту Радослава Златана Дорића, режирао Милош Јагодић а у њој играју: Добривоје Петровић, Мирослав Живадиновић, Љубомир Денић, Сузана Станковић и Миодраг Лукић.

Зашто се људи и данас сећају Тита? Шта се то дешава са нама, пардон, са вама, пита се главни јунак, Титов „саборац“ Зоран Јовановић Титовка? Ко је све плакао када је Тито умро, а сада то пориче? Ко је све носио штафету, учествовао у рециталима, певао песме њему у част? Зашто ничу ресторани и кафићи са Титовим именом? Шта се то догађа, питају се аутори и актери представе из Петровца на Млави.

Ова представа имала је премијерно извођење у јуну 2005. године, а септембра 2009. године свечано је обележено њено 50. извођење. Представа је до сада изведена више од 80 пута на матичној сцени и бројним гостовањима у преко шездесет градова Србије и свуда је наилазила на изванредан пријем код публике.

Представа је 2009. играна на Барском летопису, а у току 2010. у Куманову, Будимпешти, Сежани и Копру, Швацарској...

Почетак представе у Књажевско-српском театру је у 20 сати.

З. М.

ВЕЛИКА КОНЦЕРТНА СЕЗОНА

Популарне песме и арије

Славко Николић наставља да осваја публику нижући концерте у оквиру пројекта названог „Песме и арије које су освојиле свет“, а прате га пијаниста Миодраг Чолаковић и мајстор на више музичких инструмената Петар Голубовић. За концерт у Првој гимназији улаз је слободан

На отварању Велике концертне сезоне Музичке омладине Крагујевца, која је заказана за вечерас, наступиће тенор Славко Николић. Овај познати солиста наставља да осваја публику нижући концерте у оквиру пројекта названог „Песме и арије које су освојиле свет“, а прате га пијаниста Миодраг Чолаковић и мајстор на више музичких инструмената Петар Голубовић.

Овај музички трио изводи програм саткан искључиво од популарних песама и арија „које су промениле свет“, а реч је о двадесетак дела која су позната свакој иоле музички „поткованој“ публици. На њиховим наступима публика се може „прошетати“ Медитераном, од Шпаније, преко Сицилије, Италије и Грчке, па све до Русије, али и чути познате оперске арије -од „О соли мио“ и још много других песама италијанско-шпанског подручја, до сви ма певљивих грчких мелоса, али и „Подмосковских вечери“, „Калинке“

Да подсетимо, пре две године, њихов концерт на Коларцу, односно пројекат „Песме и арије које су освојиле свет“ (а тада је са њима наступала и првакиња београдске опере Сузана Шуваковић – Савић) номинован је за концерт 2009. године.

Иначе, овај програм настао је из пројекта који му је претходио, а звао се „Најлепше наполитанске и шпанске песме“. Николић је са колегицом Славицом Ђирић Радић, на Коларцу, 1996. године одржао два концерта са симфонијским оркестром Војске, који су побудили велику пажњу. Обе вечери сала је била пуна до последњег места, а ПГП је издао диск са овим песмама. Дошло је и до трећег наступа, а преко три стотине људи је остало напољу, надајући се да ће их, и поред распродатих карата, пустити унутра.

Славко Николић је до сада, са Сузаном Шуваковић-Савић, одржао око стотинак концерата, и то два пута у Лондону, три пута у Паризу, Будимпешти, Бечу, као и у многим градовима у земљама у окружењу, а наступ у Свечаној сали Прве крагујевачке гимназије биће ретка прилика да овдашња публика чује овај музички пројекат.

Концерт је заказан за вечерас, у 20 часова, а улаз је слободан.

ИЗЛОЖБА НА МЕДИЦИНСКОМ ФАКУЛТЕТУ

Анина ликовно-љубавна терапија

Баш као што је и ред, у свом родном граду, ликовна уметница Ана Петровић Шиљковић премијерно је изложила свој нови циклус слика „Љубавна терапија“, у галерији Медицинског факултета, а у склопу прославе дана ове установе. Сликарка је изложила девет својих најновијих радова из циклуса „Љубавна терапија“, различитих величина и формата, рађених техником акрил на платну.

Ана Петровић Шиљковић рођена је 1970. године у Крагујевцу. Уметничке студије започела је на Академији лепих уметности у Перуђи, а завршила на Факултету примењених уметности и дизајна у Београду, одсек Дизајн текстила.

Излагала је на више колективних и седам самосталних изложби (Етнографски музеј, Музеј ваздухопловства, Галерија „Мацола“ у Међавник Граду, Градској Галерији „Мостови Балкана“ у Крагујев-

цу, Галерији конзулата Републике Србије у Њујорку). Публици је представљала и осликани намештај, тепихе и слике.

Широј јавности позната је по визуелном печату који је оставила на Међавник Граду Емира Кустурице на Мокрој Гори, где се од 2004. до 2009. године бавила примењеним сликарством и дизајном и где још увек добрим делом живи.

Досадашње стваралаштво Ане Петровић Шиљковић обележила је љубав према коренима и симпатија према народном и традиционалном ликовном изразу гледана неисквареним очима града. Љубав је доминантан мотив њених радова – било да су смештени у

сеоско окружење или декадентне кутке града из неких прошлих времена. Та дела носе са собом електрицитет љубавне интимае, тако да су њени јунаци често ухваћени у забораву љубавног заноса или слаткој чежњи, па та љубав некад гори, некад боли, али оптимистично – онајвише лечи.

Изложбу слика Ане Петровић Шиљковић званично је отворила Славица Ђукић Дејановић, председница Народне скупштине Републике Србије и редовни професор Медицинског факултета у Крагујевцу, пригодним говором о споју уметности и здравствене науке, као и љубави у функцији терапијских третмана, и крагујевачки најпознатији хиспано гитариста Саша Несторовић Џаја својим музицирањем.

Изложба „Љубавна терапија“ у холу - галерији Медицинског факултета биће отворена до почетка фебруара.

З. МИШИЋ

УКРАТКО

Књига о Кикинђанкама

У Арт кафе галерији СКЦ-а вечерас ће бити представљена књига „Карта Кикинде из женског угла“, ауторке Гордане Стојаковић, а поред ње о књизи ће говорити и Марија Срдић.

Ова публикација садржи мапу и брошуру које приказују део културног, политичког и привредног наслеђа насталог напорима жена, женских грађанских и левичарских организација од средине 19. до половине 20. века у Војводини.

Промоција је заказана за четвртак, 15. децембар, у 18 часова.

Признање Марку Стаматовићу

На конкурс за најбољу фотографију поводом Дана Уједињених нација прву награду освојио је Крагујевчанин Марко Стаматовић. Награда је учешће на 4. Светском форуму УН Алијансе, који ће бити одржан овог месеца у граду Доха у Катару.

Стаматовић је један од покретача фото клуба „Аполо“, као и оснивач Фестивала уметничке фотографије у Србији, под називом „Фоторама“. До сада је имао 12 самосталних и више од 30 колективних изложби у земљи и иностранству.

Кале у Београду

У просторија Удружења Крагујевчана у Београду ове недеље биће представљена књига „Блуз леве обале“ Јована Глигоријевића Калета. О књизи ће говорити Зоран Петровић, књижевник, Радован Шаренац, уредник књиге, Ненад Кебара, издавач, и сам аутор.

Финале Награде Гуарнериус

Млади таленти класичне музике из Србије, одабрани на основу конкурса, а који су прошли прву аудицију за „Награду Гуарнериуса“, наступиће, 17. децембра, на финалној вечери у Коларчевој задужбини, када ће публика изабрати победнике.

За ово признање надметаће се више од сто талентованих младих музичара из више од 20 градова.

Такмичаре ће на аудицији оцењивати стручни жири који чине Дубравка Јовичић (декан ФМУ у Београду, пијанисткиња, редовни професор на ФМУ), Петар Ивановић (оснивач камерног оркестра „Гудачи св. Ђорђа“, диригент, виолиста и редовни професор на ФМУ у пензији) и Нада Колунџија (пијанисткиња, редовни професор на ФМУ у Београду и уметнички директор Центра „Гуарнериус“). Такмичење „Награда Гуарнериус“ својеврсно је наставак ранијих пројеката тог центра, усмерених на подршку младим неафирмисаним музичарима, као што су циклуси концерата „Јован Колунџија младим виолинистима“ и „У фокусу Наде Колунџије“, као и Национално такмичење младих виолиниста и бројне мајсторске радионице.

НОВА ПОСТАВКА У СКЦ-У

Комична серија фотографија

У Галерији СКЦ-а ове недеље отворена је изложба портрета младог уметника Андрије Ранчића. Нова поставка носи назив „Лебдећи људи“, а изложено је десетак фотографија.

Портрети Андрије Ранчића на први поглед изгледају сасвим уобичајено – то су људи представљени у обичним, свакодневним ситуацијама. Али, убрзо постаје јасно да постоји проблем – они немају никаквог контакта са својим окружењем. Наиме, они лебде.

У каталогу изложбе Михаило Васиљевић наводи да је левитација, или лебдење, добро позната физичка појава која подразумева објекат подигнут против гравитације. Поред физике, лебдење је везано и за различите магијске и паранормалне радње. У овој истовремено озбиљној и комичној серији фотографија, аутор се не служи магијом или специјалним ефектима да би ове људе издигао изнад земље. Ранчић се бави једним од основних механизма

фотографије као уметности – њеном способношћу да лако искочи из реалности, закључује Васиљевић.

Андрија Ранчић рођен је 1987. године у Београду. Дипломирао је фотографију прошле године на Академији уметности у класи проф. Милана Алексића. Добитник је „Видовданске награде“ Академије уметности за најбољег студента 2009/2010.

НОЋ КЊИГЕ

Попусти и до 40 одсто

Под слоганом „Будни уз књигу“ издавачка кућа „Лагуна“ и књижевна ланац „Делфи“, пети пут, организују Ноћ књиге, у петак 16. децембра, од 18 до 24 сата. Ова манифестација има за циљ популаризацију књиге и читања, а одржаће се на осам локација у Београду и још осам градова у Србији: у Новом Саду, Нишу, Ваљеву, Чачку, Панчеву, Краљеву, Сремској Митровици и Крагујевцу.

Овај својеврсни фестивал књиге, поред куповине по изузетним условима, посетиоцима манифестације нуди и друге занимљиве садржаје. Љубитељи писане речи, само у оквиру овог догађаја, биће у прилици да купе књиге различитих жанрова по невероватно ниским ценама. Попусти на „Лагунина“ издања за једну књигу 25, за две књиге 30, за три књиге 35 и за четири и више књига попуст ће бити 40 одсто. На наслове осталих издавача попуст је 20 одсто. У понуди ће бити и акцијска продаја ДВД-ова, галантерије, музичких ЦД-ова, књига на страним језицима и других артјикала који се налазе у понуди.

У традиционално доброј атмосфери све посетиоце очекују бројни попусти и поклони при свакој куповини, а у оквиру Ноћи књиге са посетиоцима ће се дружити бројне познате личности и домаћи писци који ће потписивати своје књиге.

ЂОРЂЕ БАЛАШЕВИЋ НА САЈМУ

Велико интересовање

После изузетног одјека код публике широм Србије у прошлој сезони, Ђорђе Балашевић одлучио је да настави са сада већ традиционалним наступима под називом „Календар мог детињства“, за које се по праву тражи улазница више.

Следећи у низу наступа одржаће се на овдашњем Шумадија сајму, вечерас, 15. децембра, са почетком у 20 часова. „Календар мог детињства“, уkratко, може се

описати као својеврсна монодрама са певањем. Дакле, није реч о класичном концерту, већ о наступу познатог певача уз пратњу клавира. Познате песме „панонског морнара“ више ће бити приповедане него певане, док ће клавира доћи као каква музика за роман.

Иако се улазнице продаване по ценама од 800, 1.000, и 1.200 динара, интересовање је, сазнајемо на продајним местима, велико. Орга-

низатори, хуманитарна организација „Отворена врата“ из Крагујевца, најављује да би се у граду на Лепеници у скорје

време могао очекивати још један Балашевићев наступ.

Улазнице се могу купити у Дому омладине.

ПЕТРОВИЋ ПОНОВО ЗА НИН-ОВУ НАГРАДУ

Угарак

Почела је још једна утрка за најбољи роман године. Иако у последњих неколико година крагујевачки писци нису били на списку за НИН-ову награду, последње две године ситуација се битно променила. Да подсетимо, романи Мирка Демића и Зорана Петровића прошле године били су прави хит код српских читалаца, а по свему судећи тај тренд ће се наставити и следеће године.

Наиме, роман „Угарак“ Зорана Петровића, у издању „Геопоетике“ ушао је у шири избор за НИН-ову награду за најбољи роман у 2011. години. Овај аутор се већ други пут за редом, откако се прошле године појавио са својим прозним првенцем, романом „Камен близанац“, нашао у избору за ово престижно признање.

Жири критике, који ове године чине Васа Павковић, Владислава Гордић Петковић, Љиљана Шоп, Милета Аћимовић Ивков и Мића Вујичић, од 73 пристигла романа овогодишње продукције уврстио

је у први круг 31 наслов. Одлука о победнику биће донета средином јануара 2012. године.

„Угарак“ је роман о краљевима, царевима и њиховим незахвалним синовима, природи власти и веровања, законима и безакоњу, немилосрдности и самилости, временски смештен поткрај средњег века. Пустињак Андреј скрајнут је рођењем од мноштва, духовни усвојеник двојице самоизоштеника од света, њихов је ученик и сведок често јеретичких разговора и расправа. Записујући своја размишљања, кад би га „раздирала сумња, пожула или страх“, затим, спаљујући исписане листове свог рукописа, борио се против вукова, таме и свега што је стајало на улазу његове пећине. А испосничка пећина смештена је у шуми изнад Мораве, под опсадом звериња, последња је, нејаква одбрана од таме која се око ње склапа.

САТИРА

Отворено писмо

Господо из уредништва државне телевизије, принуђени смо да вам упутимо отворено писмо због вашег некоректног и крајње непрофесионалног односа према нашој странци. И раније смо вам писали и протестовали, али ви сте терали по свом, решени да нас уништите.

- Нисмо сигурни када се представе завршавају. У нашем позоришту нема завесе!
- Интелектуално се развијам. Не бавим се политиком!
- Не зна се тачан број преварених бирача. Срамота их да се јаве.
- Поново нисмо успели са слободом говора. Мало паметног може да се чује!
- Историју често преправљамо. Читаоци су све захтевнији!

Милан Р. СИМИЋ

Због вашег перфидног извештавања постижемо све лошије резултате на изборима. Ако не промените уређивачку политику, обратимо се за помоћ невладиним организацијама, независним медијима и страним амбасадама, а ако буде требало, заказаћемо демонстрације испред ваше зграде и захтеваћемо оставке челних људи телевизије.

Дакле, последњи пут тражимо да престанете да нашег председника пуштате уживо у вашим емисијама, а поготово да то не чините у ударним терминима!

Александар ЧОТРИЋ

Не можемо више да хранимо пола Европе. Од сад ћемо хранити само оне земље које нису признале Косово!

Зоран Т. ПОПОВИЋ

- Једни другима правимо смицалице. То је доказ да још увек нисмо клонули духом.
- Америчка претња: буди миран да ти не уведем демократију!

Ивко МИХАЈЛОВИЋ

- Народним посланицима су пуна уста народа. Све док не уђу у скупштински ресторан.
- У Србији је лакше осигурати смрт него живот!

Раге ЂЕРГОВИЋ

Дружење

Свако такси удружење би просто пожелело возача попут мене. Ем ми је шоферски стаж дужи него што поједини таксиста имају година живота, ем знам свако сокаче у граду. Како и не бих знала, када и до прве продавнице, која је преко пута моје зграде, идем колима. Греота арчати добре ноге!

Шалу на страну, у одрастању мог детета некако најтеже ми пада то возикање. Возим га до школе и натраг, па два пута недељно у школу енглеског, два пута на тренинг рукомета, и то све с краја на крај града. Кад је већ таква ситуација, било би сулудо да се, за време тих његових активности, враћам кући па поново одлазим по њега. Зато сам одабрала "паметнију" опцију: док је он на енглеском, или рукомету, време "убијам" по крагујевачким кафанама. И, да видите чуда, моје пријатељице су радо прихватиле то кафанисање уз неизбежно зивкање телефоном са питањем: "Је л' вечерас идемо на тренинг?"

Никада ми није био потребан неки посебан повод за дружење, а нарочито не повод који нуди могуће изненађење. Таквих је, богами, било поприлично. Истина, немам проблем ни да седим сама у неком локалу, али је у друштву увек боље. Заправо, моја посвећеност пријатељима је део хедонистичког пута којим успешно корачам. Тај пут је лако прелазити. За то чак не треба ни много новца. Почине се од тренирања по систему: "Волим себе највише, па тек онда друге, али њих још више." Није парадокс али, можда, јесте алтруизам!

Јер, да би максимално уживао, прави хедониста увек своје уживање воли да подели са другима. Чак и када седим сама, па налетим на добро вино или још бољу музику, пошаљем бар неколико порука са мобилног телефона да са мени драгим људима поделим тај тренутак. И не само то. Уживање се продужава и тако што се добар провод препричава и касније (у то не подразумевам партнерску интиму), као поучна прича да се не треба предавати у потрази за њим. Ономад сам, из чиста мира, имала одличан провод у кући једног свог пријатеља са још три своје пријатељице. Четири на један – звучи као добра идеја за неки порњи, а у ствари је била обична седељка која се претворила у одличну, опуштену журку уз мезе, погачу, пиће и певање. Живот кашњава упорне и тако што им приушти добар провод онда када се најмање надају.

Због свега тога не пада ми тешко ни да сама, ни са пријатељима, зађем у неку од кафана док чекам дете да заврши своје ваншколске активности. Захваљујући томе,

ја сада могу да будем савршен водич свакоме коме треба информација о било којој крагујевачкој кафани. Искрено, мало ми је мука од силних етно ресторана са неизбежним ћилимчетом и точком од воловских кола на зиду, таман и колико од фенсераја па, ако могу, најрадије бирам ентеријер са карираним столњацима и металним пикслама. Ових је, на жалост, онајмање.

Ипак, оно што је заједничко овим просторима је да се сталне екипе гостију донекле још држе у старим градским кафанама, којих је све мање, а нови локали тешко успевају да "навуку" редовне госте. Сећате се, то су они који временом постају стожер, део идентитета тог места и који ће једног дана, попут Хемингвеја, добити своју плочицу за шанком или, као Радмиловић, столицу у хошку. А, кафана и кафанци су вазда били универзална категорија свуда у свету. Код нас су, одвајкада, постојале сталне екипе које су се дуго формирале, док нису добиле свој коначни састав. Били су то људи из вароши за које се знало шта пију, о чему дебатују, која кола возе. Често је била ствар престижа упасти у неке кафанске кругове јер су кафански манири и кафанско окружење имали строге критеријуме. Сада су, нажалост, они срољани, излизали су се и нестали, као и они прави, исконски бодеми.

Ни кафана више не функционише како треба. А, некада: доктори, инжењери, радници, службеници, фризерски, новинари, сајције, занатлије, глумци, сликари – дружили су се све "све у шеснаест". Јер, келнер је једини човек пред којим смо сви били равноправни!

ЛЕПА ЈЕЛА

Сви Срби под једном шљивом! Биће пекмеца!

Радмило МИЋКОВИЋ

Карикашура: Горан МИЛЕНКОВИЋ

БАЛКАНСКИ ПРИРУЧНИК

Фактор нивелације бесцења

Отаџбина нема цену. Можда би се нешто у том погледу могло учинити, али проблем је што она заиста не кошта ништа!

Могућност реалне егзистенције

Наше објективне могућности су такве да оне апсолутно негирају наше постојање.

Равнотежа идеалног предлога

Сваки наш предлог је идеалан због тога што ми ту обавезно у-

грађујемо аргументе "за" и "против". За сваки случај!

Адекватност интересне мере

Добили смо батине. У проналажењу решења које ће равноправно третирати интересе свих нас, узвратили смо им истом мером. Наравно, уз камату!

Предност вицкасте стратегије

Могли смо да их победимо као од шале, али смо меч схватили превише озбиљно!

Привилегија специјалне педагогије

Политичари на грешкама никада нису ништа научили, за разлику од народа који је у таквом образовању једини плаћао школарину!

Наша фаза успона

Попели смо се за степеницу ниже!

Варијанте прогнозе времена

Постоје различите прогнозе времена за сутра. На вама је да се приклоните оној која

је за вас најприхватљивија!

Максимална експлоатација наде

И таман да ми надлежни улију мало наде кад оно - нестало тотално! И све ми се чини да је више неће бити!

Значај искуства неразвијених

Сви су забринути како ће развијени свет преживети финансијску кризу. Па, можда би требало да користе искуства неразвијеног света.

Раша ПАПЕШ

Горан Миленковић

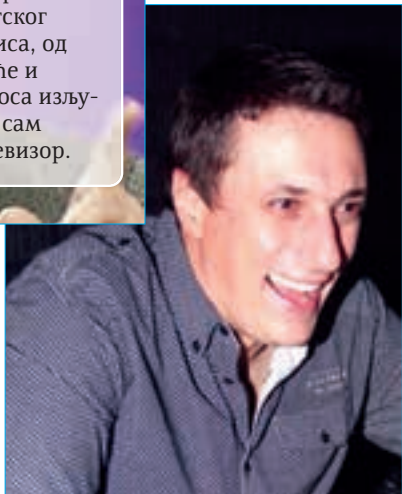

ОДВАЛЕ

МИРОСЛАВ ИЛИЋ, певач:
- Када је Новак Ђоковић стао на престо светског тениса, од среће и поноса изљубио сам телевизор.

АНДРИЈА МИЛОШЕВИЋ, глумца:
- Своје партнерке експонирао сам у младости и тако бранио свој его. Имповало ми је да се пише о мени.

СНЕЖАНА МАЛОВИЋ, министарка правде:
- Профит је главни циљ организованог криминала и његова слаба тачка.

ЛЕПА БРЕНА, пева-чица, поводом двадесет година брака са Слободаном Живојинићем:
- И Боби и мени је жао што немамо женско дете. Имали смо све услове за то, али на крају је тако испало, не може човек да има све.

ЕЛЕНА КАРАМАН КАРИЋ, некада Мијатовић, дизајнерка ентеријера, о свом најновијем делу:

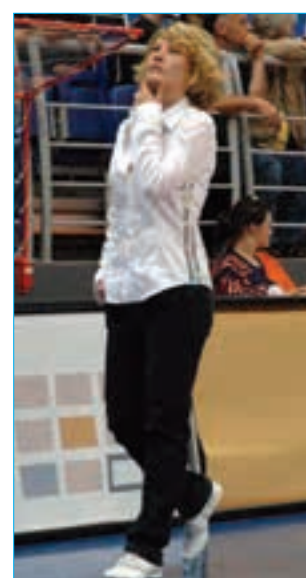
- То је луксузна зграда на Де-дињу са четири стамбене јединице, од којих две имају своје базене. Мој је ентеријер, зидови су облагани свилом и ручно тка-ном трском.

ГОЦА ТРЖАН, певачица:
- Лена ме често пита да ли ћу јој родити брата или сестру и баш је тужна када јој објасним да се беба не може родити сама, већ да мора да има и оца.

АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ, заменик председника СНС-а:
- Ивица Дачић воли да седне да једе прасе или јагње и онда прича свашта, али нема шансе да нам преотме коалиционог партнера Вељу Илића. У њега имам апсолутно поверење.

МАРИНА МАЉКОВИЋ, селектор женске кошаркашке репрезентације, много воли тамбураше:
- Та музика има посебну емоцију. Деси ми се да ми у кафани падне на памет нека лепа акција коју пожелим да спроведем сутрадан на тренингу, нека нова идеја за ситуацију у одбрани или шта већ.

ЗУМ

Сестре на радиологији у Клиничком центру прве окитиле новогодишњу јелку

Децо, боље би било да ви лепо научите физику

И прасе је печено, али оно неће чекати Нову годину

Касарна „Радомир Путник” лепо лице Војске Србије

21 ДЕЦЕМБ
од 10.00-15.00h
КУПУЈЕМО КОСУ
ПРИРОДНУ ОД 35 ЦМ НАВИШЕ
ул. Краља Петра 33
фризерски салон
"ВЕСНА"
САМО ЈЕДАН ДАН!!!

Ко је спреман за шишање, нека верује уличној реклами

СКАНДИНАВКА

108	ОБЛАСКА АРЕНА (СКР.)	МАТЕ АУСТРА ЛИСЕН НЕДЕЉНИК	ЏЕИМАС И РОДИТЕЉ СА СИНКЕ	УКРАЈИН ОБРУС ЗА ФАСАДЕ	РЕЧАТ ЈЕНГЛМН	ДЕЛО, АРТ	СТРУЧ ЈАНЦИ ЗА ИСТОРИЈУ
ПЕВАНИЦА АНА				РЕЧКА КИСТА ЧОРБА			
ИЛАСТРА АОРТЕ							
	КОМБИНИРОВАНА ОБЈЕКТА СМЕРАК ВАЛЕ ЗАТЕВАН						
СКИПАШКА ДИСКОП ИНИА						КИТОБОДИ	АРАНЖА ДИНАСТИЈА ИЗ 8. ВЕКА
МОЈА ЗА ВОССТАЗА				ГРАД У ИСТОРИЈИ СРЕЊИЈЕ			
РЕДМИР		ВАРАТ УРОБЕНИК		ИМЕ ВОЗАЧА РАИКОИЈЕКА РЕДА ПА СТ ИСТОЈА			
ПРЕДАНИК ЕМТЕР							
ИТАЛИЈАН ПИСАЦ АЛБЕРТО							
ДИРОДИКА ПРАДИТЕЉА ВНОДИНА И АЗЕНИЦИ						АРАНЖЕ БОРАД	РЕКРЕТИВО У ОБЛАСТИМУ ПИЛА
ОСТАНИКЕ ПЛОДИНИКЕ ИРАИЈ						РАИ ФРАН ВУДВАТЕР СМАДУК	АЛА Т ЕНГЛЕБОДИ
	ДЕВИКЕ КОТУРАКЕ						ОСТАЛО НАВИСКО
ИМЕ ПОД ЕКСПОНЕНТ							
ТАНКА ЕУРОПСКА БЕИИТУ						ОСТРО	КОКОШЕНИ РЕЗИН
						У КОЈЕ ВРЕМЕ	
ИТЕП						НАРОДНА РЕПУБЛИКА	
ИЛО ПИСАЦ СТЕВАН							
ОБРАЗОВНИ ЦЕНТАР (СКР.)			ЈЕДНА ТАМНА БОЈА				

РЕШЕЊА ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

СКАНДИНАВКА: шер, име, шав, ате, тор, ом, влд, асесорат, цокулић, новалнс, с, ра, емо, поаро, ав, устаници, скоком, и, тур, мапа, адирати, ши, оснио, цент, но, факсимил, е, токарн, спонац, т.

КОМБИНОВАНА УКРШТЕНИЦА: стеван раичковић, мараска, неурити, описи, сад, матић, лена, стрип, хера, ета, зокајач, зар, на, па, обарач, зи, с, дани, анорак, ј, ксамакс, алитура, крутило, анеза, кр, коапс, иж, сл, рок, суварак, спа, чвор, кекец, акут, мираж, ноћ, птићн, ататурк, каротин, роберто роселнини.

МАГИЧНИ КВАДРАТ: макс ауб, ајванхо, квандор, сандила, антифан, ухоложа, боранац.

СУДОКУ: а) 915-873-246, 764-952-381, 832-416-795, 176-589-423, 298-341-567, 543-627-918, 427-138-659, 389-265-174, 651-794-832. б) 936-874-152, 245-169-387, 871-523-469, 123-657-894, 687-942-531, 594-318-726, 318-796-245, 459-281-673, 762-435-918.

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13												
14												
15					16	17						
18								19				
20				21			22					
23				24					25			
26			27								28	
	29										30	
		31										
32											33	
34			35									36
37			38								39	
40				41					42			
43						44		45				
46					47							
48							49	50				
51												
52												

ВОДОРАВНО: 13. Место састајања (мн.), 14. Казнена мера у фудбалу, 15. Место на истоку Турске, 17. Једна димензија, 18. Ни због чега, 19. Енглески песник, Џори, 20. Место у Шведској, 21. Ауто-ознака Лесковца, 22. Пакетић цигарета, пакло, 23. Сибирско писмо, 24. Десна притока Дунава у Немачкој, 25. Стари Словен, 26. Суседна слова азбуке, 27. Напето душевно стање, 28. Олимпијске игре (скр.), 29. Дивовско, горостасно, 30. Хемијски симбол калаја, 31. Привикавати, 32. Име и презиме наше оперске певачице, 34. Одречна реч, 35. Аутор иновација, 37. Ознака за еманацију, 38. Бити приморан, 39. Име глумца Хариса, 40. Међу одмила, 41. Име бившег генералног секретара ОУН из Бурме У Танга, 42. Име фолк певача Матића, 43. Владар (грч.), 44. Ауто-ознака Орегона, 45. Мушки потомак, 46. Масно ткиво, 47. Узети понуђено, 48. Област у Хрватској, 50. Главни град Јордана, 51. По околини (изр.), 52. Наш композитор.

УСПРАВНО: 1. Који се односи на сцену, 2. Енглески вајар, Кенет, 3. Фасцикла, 4. Шпански рукометни клуб, 5. Академија наука (скр.), 6. Упишите: ЈИ, 7. Вода (лат.), 8. Старинска композиција за харфу, 9. Европска острвска држава, 10. Скроб, штирак, 11. Однос тонова, 12. Име и презиме наше рукометашице, 16. Углађеност, финоћа, 17. Телевизијски пријемници, 18. Црквени послужитељи (лат.), 22. Багер јаружар, 24. Врста псеудонима, 25. Обилно хранити стоку, 27. Друге, остале, 29. Једна филмска техника, 30. Аним одмила, 31. Врста морских алги, 33. Рецитације, 36. Врста цвета, 38. Енглески физичар, Вилијам Хенри, 39. Амерички писац, Исак, 41. Аустралијски торбар, 44. Правац у музици, 45. Египатски памук, 47. Место у Канади, 49. Узвик бола, 50. Суседна слова.

СУДОКУ

НИВО ТЕЖИНЕ: средњи					НИВО ТЕЖИНЕ: тешки												
		5		9	3							3					
	9			8			6	4				5				6	2
8	1			3						4	6		3			1	
5			8			9		1		6		8	9				4
6								2						5			
9		8				7		6			1					2	6
			2		6		1	5						8		4	
2	4			9			7					2		4		8	9
			4			2						9					7

JKP „ПАРКИНГ СЕРВИС КРАГУЈЕВАЦ“
ОБЈАВЉУЈЕ

ОГЛАС

О ЈАВНОЈ ЛИЦИТАЦИЈИ ЗА ПРОДАЈУ НАПУШТЕНИХ ВОЗИЛА

1. Јавно оглашавање - усмено надметање врши се ради продаје напуштених возила и то: „Застава 101” – 2 (два) возила и „Опел кадет„ сва три по почетној цени од по 12.000,00 динара без ПДВ-а; „Опел Аскона” по почетној цени од 15.000,00 динара без ПДВ-а и хаварисана шкољка за возило „Пунто” по почетној цени од 50.000,00 динара без ПДВ-а.

2. Јавна лицитација - усмено надметање за куповину напуштених возила која су уклоњена по налогу комуналне инспекције одржаће се у просторијама ЈКП „Паркинг сервис Крагујевац” у Крагујевцу, ул. Краљевачког батаљона бб, дана 20.12.2011. године (уторак) са почетком у 12 часова.

3. Право учешћа на лицитацији имају правна лица, чији представник мора да поседује писмено овлашћење за учешће на лицитацији и физичка лица која уплате - положије кауцију у износу од 1.000,00 динара. Кауција се полаже најмање 30 минута пре почетка усменог надметања, односно уплатом на рачун ЈКП „Паркинг сервис Крагујевац” број 105-40001-15 код АИК Банке.

4. Комисија која спроводи лицитацију пре почетка усменог надметања провериће све пријаве и положене кауције и неће дозволити учешће лицима која не испуњавају тражене услове.

5. Кауција се не враћа понуђачу чију понуду Комисија прихвати као најповољнију, већ се иста задржава и рачуна као аванс за уплату купопродајне цене. Осталим понуђачима кауција се враћа одмах по завршетку лицитације, односно наредног дана ако је уплаћена вирманским путем.

6. Са најповољнијим понуђачем закључиће се купопродајни уговор.

7. Сва потребна обавештења и информације могу се добити на телефон 034/338-780 - Томислав Радовић.

8. Разгледање возила може се вршити свеког радног дана у времену од 8 до 20 часова на депоу ЈКП „Паркинг сервис Крагујевац” у Крагујевцу, ул. Краљевачког батаљона бб.

21. децембра навршава се четрдесет дана од изненадне смрти нашег супруга, оца и сина

Саше Аћимовића

1965-2011.

Парастос ће се одржати у среду, 21. Децембра, у 12 часова, на Варошком гробљу у Крагујевцу.

Позивамо родбину и пријатеље да нам се придруже у сећању на Сашу.

Породице Аћимовић и Хаџић

Марковић Драгослав

Гане

22.12.2005-22.12.2011.

Највећи губитак, најтужније године.

Твоја Љубинка и деца твоја Лила и Мима

Последњи поздрав нашем драгом

Николи Петровићу

1921-2011.

**Волонтери и колектив
Црвеног крста Крагујевац**

ЈАВНО СТАМБЕНО ПРЕДУЗЕЋЕ
«КРАГУЈЕВАЦ»
ОБЈАВЉУЈЕ

ОГЛАС

О ДАВАЊУ У ЗАКУП СТАНОВА на одређено време до 3 године

- Воје Радића број. 5, површина 33.00 м²

Почетна месечна цена за стан износи 235,00 дин/м².

Закупац сноси и трошкове осигурања.

Понуде се достављају у затвореној коверти са назнаком «Понуда за закуп стана» и то искључиво препорученом поштом на адресу ЈСП»Крагујевац», Николе Пашића бр.2.

Понуда треба да садржи:

- име и презиме,
- адресу,
- број телефона за контакт,
- податак о занимању, делатност,
- висина закупнине по м²
- број закупнина које се нуде унапред.

Физичко лице које се јавља на оглас за стан доставља писмену изјаву и доказ да не поседује стан на подручју града Крагујевца.

Изабрани понуђач је дужан да пре закључивања уговора о закупу уплати закупнину за број месеци који је навео у понуди а најмање за два месеца унапред.

Станови који се оглашавају користе закупци и биће усељиви по њиховом исељењу.

Рок за подношење пријава је 8 дана од дана објављивања.

15. децембра 2011. навршава се две године од када је преминуо наш

Радован Поподић

С љубављу и поносом чувамо успомену на Тебе.

Супруга Милованка, кћи Катарина и син Небојша са породицама

Последњи поздрав председнику, саиграчу и пријатељу

Александру Томовићу

Томкету
1973-2011.

Чланови Шах клуба „Станово“

Мали огласи

Продаја

ОСНОВНИ СУД - Извршно одељење, Кнеза Михаила 2, врши продају куће од 450 квм, 20 ари плаца у Ждралници, Југословенска 54а, 29.12.2011. године у 10 сати, цена: 25.000 евра Телефон: 065 865 12 10.

ПРОДАЈЕМ Алеко, регистрован до 10. 2012. године. Плин. Повољно. Телефон: 065 320 308 0.

ПРОДАЈЕМ шпорет на чврсто гориво „АЛФА 90А”, фрезу 506 и приколицу за путнички аутомобил. Телефон: 587 334.

Услуге

МАТЕМАТИКА, механика, физика - сви узраси. Часови у току школске године и припремна настава за упис у Математичку гим-

назију (СМ) и полагање мале матуре. Студенти (припремна колоквијума и јануар - 2012. године). Пријемни (више и исоке школе и факултети). Велика матура. Такмичења. Телефони:034 360 202, 063 77 11 002, Арсић.

**AGENCIJA ZA VOĐENJE
POSLOVNIH KNJIGA**
mani
За правна
лица и предузетнике
BRZO - TAČNO - PROFESIONALNO
(034) 334 805
(064) 680 36 42
Karadžićeva 17
LOKAL 17

MARKET MARKET MARKET MARKET MARKET
НЕДЕЉНЕ НОВИНЕ
КРАГУЈЕВАЧКЕ
ТЕЛЕФОНИ
333 111 ТЕЛЕФОНИ
333 116 ТЕЛЕФОНИ
ТЕЛЕФОНИ
НЕДЕЉНЕ НОВИНЕ

ТЕЛЕВИЗИЈА КРАГУЈЕВАЦ

ТВ ПРОГРАМ
од 15. до 21. децембра

Четвртак 15. децембар	Петак 16. децембар	Субота 17. децембар	Недеља 18. децембар	Понедељак 19. децембар	Уторак 20. децембар	Среда 21. децембар
СТАЊЕ СТВАРИ	ИНТЕРВЈУ	ХРОНИКА	Еквилибриум	Мозаик	Суграђани	КОМУНАЛНИ СЕРВИС
20.00 Стање ствари	20.00 Интервју	19.00 Хроника 1	23.00 Еквилибриум	17.00 Мозаик	20.30 Суграђани	20.00 Комунални сервис
07.00 Јутарњи програм 09.00 Вести 09.05 Непријатељ р. □ 10.00 Кулоњца р. 10.30 Путујуће приче р. 11.00 Часни луди р. □ 11.45 Моја шанса р. 12.00 Вести 12.05 Кулоњца р. 12.35 Ван оквира р. 13.00 Непријатељ □	07.00 Јутарњи програм 09.00 Вести 09.05 Непријатељ р. 10.00 Кулоњца р. 10.30 Приче из књижевности р. 11.30 Часни луди р. 12.00 Вести 12.05 Кулоњца р. 12.35 АБС шоу р. 13.00 Непријатељ □	08.45 Најважни програма 09.00 Вести 09.05 Цртани филм 09.35 Хорзон р. 10.00 Супер технологије 11.00 Нокаут р. 11.30 Улови трофеј р. 12.00 Вести 12.05 Шумдијски праг 13.00 Сајам пољопривредника р. 13.30 Кулица у цвећу Fashion files	08.45 Најважни програма 09.00 Вести 09.05 Цртани филм 09.35 Најмешовитије животиње р. 10.00 Биографије познатих р. 11.00 Кулица у цвећу 11.30 Лек из природе 12.00 Вести 12.05 Шумдијски праг Ресник 13.00 Агро дневник 13.30 Латинска Америка Саманте Браун	07.00 Јутарњи програм 09.00 Вести 09.05 Непријатељ р. □ 10.00 Кулоњца р. 10.30 Супер технологија р. 11.00 Часни луди р. □ 11.55 Хит дана 12.00 Вести 12.05 Кулоњца 12.35 Стаклоно звоно р. 13.00 Непријатељ □	07.00 Јутарњи програм 09.00 Вести 09.05 Непријатељ р. □ 10.00 Кулоњца р. 10.30 Све о животињама р. 11.00 Часни луди р. □ 12.00 Вести 12.05 Кулоњца 12.35 Агро дневник р. 13.00 Непријатељ □	07.00 Јутарњи програм 09.00 Вести 09.05 Непријатељ р. □ 10.00 Кулоњца р. 10.30 Турнеја КРАФ р. 11.00 Часни луди р. □ 11.55 Хит дана 12.00 Вести 12.05 Кулоњца 12.35 Куптура р. 13.00 Непријатељ □
14.00 Комунални сервис р. Цртани филм 15.00 Кина-Пут змаја р. 16.00 Вести □ 16.05 Освета р. □ 17.00 Моја Шумдија 18.00 Мобил Е 18.30 Хит дана 18.50 Хит дана	14.00 Стање ствари р. Цртани филм 15.00 Атлас р. 16.00 Вести 16.05 Освета р. □ 17.00 Моја Шумдија 18.00 Fashion files р. 18.30 Мобил Е 18.50 Хит дана	14.00 Шолинг авантура 15.00 Док. програм: Како направити човека 16.00 Вести 16.05 Документарни филм: Неосвојено краљевство 18.00 Интервју р. 18.30 Чувени атланти р.	14.00 Раднички - Крај (серија, снимак утакмице) 16.00 Вести 16.05 Црвени лавице 18.00 Док. програм: Нокаут 18.30 Улови трофеј	14.00 Шолинг авантура р. Цртани филм р. 15.30 G.E.T. Report 16.00 Вести 16.05 Освета р. □ 17.00 Мозаик 18.00 Све о животињама 18.30 Мобил Е 18.45 Хит дана	14.00 Металопластика-Раднички (рукомет, снимак) р. 15.30 G.E.T. Report р. 16.00 Вести 16.05 Биографије познатих р. 17.00 Мозаик 18.00 Турнеја КРАФ 18.30 Мобил Е 18.40 Моја шанса	14.00 Патрола 92 р. 14.30 Суграђани р. 15.00 Цртани филм р. 15.30 Латинска Америка Саманте Браун р. 16.00 Вести 16.05 Освета р. □ 17.00 Мозаик 18.00 Путујуће приче 18.30 Мобил Е 18.45 Хит дана
19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Интервју 20.30 Чувени атланти	19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Интервју 20.30 Чувени атланти	19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Лек из природе 20.30 Илузиониста 21.00 Концерт 22.00 Хроника 2 22.30 АБС шоу 23.00 Чистилиште 00.00 Вести 00.30 Хит дана	19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Стаклоно звоно 20.30 Најмешовитије животиње 21.00 Концерт РТК 22.00 Хроника 2 22.30 Куптура 23.00 Еквилибриум 00.00 Вести 00.30 Хит дана	19.00 Хроника 1 19.30 Спортски преглед 20.00 Металопластика-Раднички (рукомет, снимак утакмице) Хит дана 21.50 Хроника 2 22.00 Хроника 2 □ 22.30 Часни луди 23.30 G.E.T. Report 00.00 Вести 00.05 Хит дана	19.00 Хроника 1 19.30 Патрола 92 20.30 Суграђани 21.00 Освета 22.00 Хроника 2 22.30 Часни луди □ 23.30 Документарни програм: Како направити човека р. 00.00 Вести 00.05 Документарни програм (наставка) 00.30 Хит дана	19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Комунални сервис 21.00 Освета □ 22.00 Хроника 2 22.30 Часни луди □ 23.30 Кина-Пут змаја 00.00 Вести 00.05 Хит дана
наставка програма ТВ Крагујевац	наставка програма ТВ Крагујевац	наставка програма ТВ Крагујевац	наставка програма ТВ Крагујевац	наставка програма ТВ Крагујевац	наставка програма ТВ Крагујевац	наставка програма ТВ Крагујевац

■ филм □ серија

НАМА СЕ НАЈВИШЕ ВЕРУЈЕ

www.rtk.co.rs

Izvod iz programa
regionalne Televizije Kanal 9**OBJEKTIV 2 U 19.00**

Pored ovog, svakog dana još dva izdanja najaktuelnijih vesti iz grada i regiona u 15.30 i 22.30

TAČNO U 09:00

Jutarnji matine, servisne informacije, dešavanja iz grada i regiona. Svakog radnog dana, TAČNO U 09:00!

PULS

Politički talk – show, autor Sonja Radošević, premijera petkom u 20.05, a repriza subotom u 14.00

ŠUMADIJSKA RAZGLEDNICA

Region na dlanu, sva aktuelna dešavanja iz regiona, premijera ponedeljkom 20.05h, repriza 12.30h

ARS ANTIKA

Antikviteti i umetničko stvaralaštvo u novom terminu premijera subotom u 18.20, repriza nedeljom u 17.30

CASINO CLUB

Muzički talk - show, i dalje premijerno četvrtkom u 20.05, repriza petkom u 12.30

SPAJALICA

Kratka forma, spaja javne ličnosti kroz različite teme radnim danima u 07.10, 08.10, 11.10, 12.10, 18.15. 20.00 i 23.00

FLASH

Kulturni show biz magazine u "novom ruhu" i novim terminima 10.00, 16.00, 18.00, 22.00, 00.00

K9 NEDELJOM

Provedite nedeljno popodne uz bogat zabavni sadržaj – muzika, film, moda, sport, kultura, uz zanimljive goste iz regiona. nedeljom od 16.00 h

SERIJSKI PROGRAM

„Moje tri sestre“ (Nova TV novela na programu TV Kanal 9...) premijera radnim danima u 16.15, repriza narednog dana u 10.15

„Nemi svedok“ (Bi Bi Sijeva kriminalistička serija)

Premijera radnim danima u 23. 10, repriza narednog dana u 17.10

IGRANI FILMOVI

„XX-XY “ - Subota 00.00

„Spust 2 “ - Nedelja 23.00

„Purpurno srce“ - Sreda 20.15

Dok vi nas gledate, mi vas slušamo!

Regionalna Televizija Kanal 9 tel./faks (034) 331-509 marketing (034) 337-667

„БАВОЛИ” ЗАСЛАДИЛИ ПОЛУСЕЗОНУ ИГРАЧИМА

Торта за фудбалере

Љубав највернијих навијача „Радничког” „Црвених ђавола” према фудбалском тиму одавно је позната. Ипак, прошлог петка, 9. децембра присуствовали смо једном, за навијачки и фудбалски свет, несвакидашњем догађају. Желећи да покажу оданост клубу и још једном јавно подрже играче „Ђаволи” су се организовали и поклонили торту фудбалерима као награду за највећи успех у клубској историји, барем до сада. Тим је у читавом досадашњем делу првенства поклекао само једном, а злуреди кажу да није срамота изгубити од најбољег.

Торта је свечано уручена после тренинга, на помоћном терену „Чика Даче”, у присуству педесетак највернијих „Ђавола”. Али, чак и најспонтаније дешавање ипак мора да има свог иницијатора. У овом „слатком” случају то је ватрени навијач „Радничког”, припадник „старе гарде” Зоран Јовановић, у навијачком свету познатији као Зоран Американац, човек који је најзаслужнији што, ако већ нисте могли да отпутујете на гостовање, можете да пратите преносе утакмице преко интернета на сајту „Заставиног солитера”.

■ Са грбом Крагуја

А, прошлог петка око 14 сати, све редно. Узбуђење са обе стране аут линије. Неки играчи на терену знају шта следи, други, пак, и не баш. Стиже и торта – као што доликује, црвена са грбом клуба и поносним Крагујем, дело руку мајке навијача Даче, тетка Дане. Дакле, „ђаволски” сто посто.

Разлог овом окупљању је тај што тим „Радничког” већ две и по године игра у истом саставу. Момци су за то време „прескочили” два такмичарска ранга и ове полусезоне остварили највећи успех у историји клуба, што се тиче прволигашких пласмана, објашњава повод за окупљање иницијатор овог навијачко-играчко-кондиторског хепенинга гос'н Американац.

ЧЕСТИТКЕ И ЖЕЉЕ ЗА УСПЕШАН НАСТАВАК СЕЗОНЕ

Да би обележили највећи успех клуба у историји и још једном дали подршку тиму који већ две и по сезоне игра у истом саставу највернији навијачи „Радничког” на тренингу поклонили фудбалерима торту са грбом клуба

По њему уручење торте је гест добре воље „Ђавола” и још једна прилика да се тај легендарни однос између навијача и играча „квалитетније продуби и побољша”.

Са њим се слажу и припадници млађе гарде, говорећи сви углас (додуше, нешто тише и „стидљивије” него што смо навикли да их чујемо на трибини), надајући се да ће успех бити још „бољи и већи”, прижељкујући до краја сезоне друго место на табели (није

немогуће), а неки чак и прво и успешно учешће у, барем, Лиги Европе.

По њиховом мишљењу, сви играчи у тиму су подједнако заслужни за историјски успех клуба, али ипак по навијачкој љубави „цене” да највеће и најслађе парче торте, због својих игара, треба да добију капитен тима Жељко Милошевић (заслужио је и торту и траку) и љубимац навијача Пеђа Живадиновић.

На спонтаном дружењу и окупљању сабрало се педесетак највернијих навијача, односно сви они који су могли, јер је у питању радни дан, да изађу са посла (неки су, богами, „запалили” и из школице), да увеличају овај свечани тренутак и још једном подрже тим на тренингу пред утакмицу са београдским „Радам” у последњем колу јесењег дела првенства. И, пошло им је то за руком. Поред аут линије атмосфера опуштена, свечарска, „срећа, срећа, радост”... Стиже и послужење, вода и „соци”, као што је и ред на једној манифеста-

кукичаној и хеклааној верзији за ТВ, која би ишла к'о алва у навијачком шоуу.)

■ Капитену најслађе парче

Тренинг је завршен. Стижу и играчи. Зоран Американац објашњава повод окупљања и, за разлику од утакмица, овога пута навијачи добијају громогласан аплауз од фудбалера и повике: „Браво!” и „Живели!”.

Емоције саме надиру са обе стране аут линије. Расположење врхунско...

Част да исече торту, а ко би други, има сам капитен Милошевић уз песму саиграча „Нико као Жељко капитен”! Тако и треба – капитен капитенски. И док му шеф стручног штаба Кузељевић искусно сугерише да је „Бог прво себи створио браду”, ипак, прво парче торте иде најмлађима као симболичан гест будућности клуба који ће трајати и кад нас више не буде.

Изузетно леп гест наших навијача „Црвених ђавола”. Баш су нас изненадили. Неизмерно смо им захвални, не само за ову торту, као знак пажње, већ и зато што нас на свакој утакмици прате у великом броју и дају нам безрезервну подршку. Заиста су они наш 12. играч. У свим нашим успеси-

ма које смо направили у последње две и по сезоне њихов допринос је неизмеран и то ми на терену врло добро знамо и понављамо у свлачионици. Колика год да је заслуга играча и стручног штаба, толика је и заслуга навијача и ја, као и већина других момака у дресу „Радничког”, никада у каријери нисмо имали прилике да играмо пред тако верним и добрим навијачима, искрен је био и видно ганут Жељко капитен.

Да су ова акција и дружење у потпуности успели и допринели још бољим односима у тиму и у клубу већ после два дана, у недељу, 11. децембра уверили су се фудбалери и навијачи „Рада” којима је торта од „Ђавола” застала у грлу.

З. МИШИЋ

ИНИЦИЈАТОР АКЦИЈЕ ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ АМЕРИКАНАЦ

цији уприличеној на спортском објекту. Све је у знаку ФК „Радничког” па се и торта полаже на сто „обогашен” и украшен столњаком са знаком клуба. (Размислити и о

сле два дана, у недељу, 11. децембра уверили су се фудбалери и навијачи „Рада” којима је торта од „Ђавола” застала у грлу.

„САМО ТЕБИ ВЕРНИ, САМО ТЕБИ ОДАНИ”

КАПИТЕН ЖЕЉКО ПРВО ПАРЧЕ ТОРТЕ ДАЈЕ НАЈМЛАЂИМ НАВИЈАЧИМА

megabelt

Kneza Mihaila 106, Kragujevac

radno vreme
od 8h
do 19h

SVE VRSTE REMENJA (Optibelt, Borovo, Good Year, Sava, Unibelt...)
 klasično klinasto remenje, nazubljeno, polu-V PI/PH remenje, transportno remenje,
 sintetičko remenje, zupčasto remenje, varijatorsko remenje, šestougaono remenje,
 okruglo remenje, extremultusi...
 SVE VRSTE GUMA (Michelin, BF Goodrich, Tigar, Kleber, Continentall, Barum, ...)
 Ulja, auto delovi i autokozmetika...

Telefon 325-236

ШАХ

Златановић
опет први

У ОРГАНИЗАЦИЈИ Ресорног савета за спорт Градског одбора Демократске странке у Крагујевцу и Шаховског клуба Раднички, у суботу је у просторијама овог клуба одржан пети Меморијални шаховски турнир "Професор Димитрије - Мита Лукић". Наступила су 24 играча, а победник, са освојених 7,5 поена из девет партија, био је крагујевачки фиде мајстор Борољуб Златановић.

Друго место заузео је велемајстор Душан Рајковић из Смедеревске Паланке, док се на трећој позицији нашао овдашњи интернационални мајстор Зоран Новоселски.

У омладинској конкуренцији до 16 година најбољим се показао мајсторски кандидат Никола Радовановић, док је у четири године млађој категорији славио такође мајсторски кандидат Јанко Радовић.

В. У. К.

БАДМИНТОН

Из Крушевца са
нарамком

ТРАДИЦИОНАЛНИ јуниорски бадминтон турнир у Крушевцу, одржан је и протеклог викенда. На програму су била надметања у појединачним конкуренцијама девојчица и дечака узраста до 11, 13, 15 и 17 година.

Иако су дебитовале на овом такмичењу у категорији до 13 година, Ања Велемир и Милица Соколовић, чланице крагујевачког Равенс КГ, међусобно су одмериле снаге у финалу, а успешнија је била Ања. Актуелни првак Србије у конкуренцији дечака до 15 година, Давид Ђусић, окитио се бронзаном медаљом, а сребрну медаљу освојила је Александра Требјешанин у конкуренцији девојчица до 11 година старости.

Две медаље припале су Крагујевчанима и у категорији најстаријих дечака, до 17 година. Ивану Вујошевићу сребрна, а Јовану Бабајићу бронзана.

С. М. С.

БИЦИКЛИЗАМ

Дер и Есад на
Планици,
остали пут Копа

ОЛИМПИЈСКИ кандидати за Лондон 2012. године, чланови Радничког, Жолт Дер и Есад Хасановић, припремају се у Олимпијском тренажном центру на Планици. Истовремено, предвођени спортистичким директором Александром Марићем, на клупске припреме пут наше планине, Копаоника, отпутовали су Небојша Јовановић, Предраг Прокић, Горан Шмелцеровић, Дејан Марић и Светислав Благојевић.

Тако је, практично, цео такмичарски погон "црвених" у тренажном процесу, који би, после две недеље проведене на планини, требало да се настави у топлијим пределима, прво на Јадрану, а онда и на турском приморју.

С. М. С.

ФУДБАЛ

РАДНИЧКИ 1923 - РАД 4:2

Да се памти

КРАГУЈЕВАЦ - Стадион: "Чика Дача". Гледалаца: око 5.000. Судија: Ненад Ђокић (Ужице). Сирелци: Сиљевевић у 20. и 74, Ристић у 45. и Живадиновић у 93. за Раднички 1923, Којић у 52. и Сиљановић у 63. минути за Раг. Жути карџони: Лейовић, Сиљевевић, Стојаковић, Живадиновић (Раднички 1923), Распојовић, Сиљановић (Раг).

РАДНИЧКИ 1923: Чанчаревић, Павловић, Ристић, Тинџор, Милошевић, Недовић (од 34. минути Обровац), Лейовић (од 61. Стојаковић), С. Пејровић, Милошковић, Костић (од 73. Живадиновић), Сиљевевић.

РАД: Даниловић, Оцокољић (од 46. Панџић), Ројач, Миљковић, Лука (од 83. Перовић), Распојовић, Божић (од 59. Ајковић), Мишировић, Којић, Сиљановић, Лековић.

СЕДМА победа у јесењем делу Супер лиге дефинитивно је озваничила крај најуспешније полусезоне у историји Фудбалског клуба Раднички. Тријумф над екипом Рада из Београда од 4:2 само је потврдио да јесењи учинак "црвених" није нимало случајан и да са правом заузимају високо четврто место на табели елитне дивизије. Такође, још једном се показало да Раднички, једноставно, не уме да се брани и чува резултат, те да је рекордних седам ремија плод отворене игре, а не зихерашких замисли.

После крајње занимљивог првог полувремена, у ком су оба тима имала прилике за погодак, али је то два пута ипак учинио само Раднички, преко изванредног првог гола Спалевића, када је закуцао лопту под пречку са неких десетак метара, те срећног, али прелепог слободног ударца Ристића, где је гостујући голман нехотице

завршио акцију, "спуштање лопте на земљу" умало да се освети домаћима у наставку. Наиме, по истеку одмора доминација је препу-

Фото: kradnicki.com

штена Београђанима, што је резултовало изједначењем, голови-ма Којића и Станојевића, па се у последњих 30-так минута ушло егал скором, уз велику прилику опасног Луке да у потпуности преокрене резултат.

Ипак, када је то Чанчаревић спречио, опет је на сцену ступио први стрелац лиге Дарко Спалевић. Велелепно се снашао у једној од офанзивних акција "црвених", прошао све препреке и донео нову предност. Обровац је мало касније пропустио да је увећа, али није и резервиста Живадиновић, чиме је у судијској надокнади тријумфално окончана утакмица и полусезона.

У нашем табору кажу да ће фудбалери тренирати још неколико дана, а онда добити право на одмор до 16. јануара. Тада следи ново окупљање и припреме за, на дамо се, такође берићетно пролеће. Наравно, све то уз увек могућа кадровска освежења.

В. У. К.

ИМАЛО СЕ ШТА И ГЛЕДАТИ

WIENER STÄDTISCHE ЛИГА
10. КОЛО: Црвена звезда - Раднички Креди банка 2:3, Партизан - Војводина 3:2, Рибница - Железничар 3:2, Млади радник - Јединство 3:0, Спартак - Клек 3:0.

Раднички КБ	10	8	2	27:12	24
Млади радник	10	7	3	24:16	20
Војводина	9	6	3	23:13	20
Црвена звезда	7	6	1	20:10	17
Спартак	10	5	5	19:20	14
Партизан	8	5	3	18:13	13
Јединство	9	3	6	14:19	10
Рибница	8	3	5	13:18	8
Клек	10	2	8	10:25	7
Железничар	9	0	9	5:27	2

11. КОЛО: Раднички - Рибница, Спартак - Партизан, Клек - Млади радник, Јединство - Црвена звезда, Железничар - Војводина.

КУП СРБИЈЕ

Шумадинци једни
на друге

ПРЕМА очекивањима, Раднички Креди банка није имао тежак посао у осмини финала најмасовнијег српског одбојкашког такмичења. Ривал крагујевачком саставу био је прволигаш Обилић у Београду, а резултат је гласио 3:1, односно 26:24, 25:20, 24:26, 25:20.

Већ за викенд извучени су парови четвртфинала. Вољом жреба пут на фајнал-фор Купа Србије Раднички ће морати да потражи у двомечу са комшијама. У првом сусрету шумадијског "дербија" домаћин ће бити Рибница, 21. децембра, а реванш је у "Језеру" три дана касније.

Остали парови су: Јединство - Партизан, Железничар - Војводина и Млади радник - Црвена звезда.

М. М.

ОДБОЈКА

ЦРВЕНА ЗВЕЗДА - РАДНИЧКИ КРЕДИ
БАНКА 2:3

Мило за драго

БЕОГРАД - Хала: СЦ "Шумице". Гледалаца: 400. Судије: Јовановић и Бук (Београд). Резултати по сетовима: 25:21, 25:23, 17:25, 23:25, 13:15.

ЦРВЕНА ЗВЕЗДА: Којиривица 12, Милутиновић 7, Јаковљевић 18, Мишић 2, Пејковић 21, Белић 7, Вујић (либеро), Перић, Пајић 1, Стоиловић, Околић, Буцуљевић.

РАДНИЧКИ КРЕДИ БАНКА: Ђировић 9, Ђорђевић 19, Илић 3, Немећ 14, Блајковић 4, Радевић 14, Панџелић (либеро), Ојачић, Јовановић 1, Сиљановић 7, Перовић, Кочановић.

7:2 и 10:6. Најзаслужнији за смањење резултата на 2:1 био је полетарац на месту средњака Радиша Стевановић, који је уласком у игру донео свежину, а са четири поена из блока знатно допринео уједначавању скорца. У жељи да што пре заврше меч Звездаши су превише рескирали, нанизали 14 грешака у четвртој сету и дошли у ситуацију да се боре за два бода. Када су једном ухватили мах, Крагујевчани га нису испуштали до краја. Одличан пети сет умало да

поваре у финалу, било је 13:13 после две грешке у нападу, али последња два поена одиграли су беспрекорно и заслужено славили.

Победа значајна због огромног самопоуздања које је донела екипи Драгана Ђорђевића. Следећи ривал у првенству, у утакмицама пренаатрпаном децембру, биће Рибница из Краљева у "Језеру".

М. М.

ЧЕЛЕНЦ КУП

Европска епизода

СРЕДИНА децембра, по распореду Европске одбојкашке федерације, предвиђена је за прве мечеве овогодишњег Челенц Купа. После две године у Лиги шампиона, Раднички Креди банка ће ове учествовати у трећем по квалитету европском купу. Прекјуче је крагујевачки састав угостио белгијски Префаксис, а реванш је заказан за среду, у Менену, од 20 сати и 30 минута.

Победник овог двомеча пласираће се у шеснаестину финала, где га чека словеначки Калцит из Камника.

М. М.

ПРВА „А“ ЛИГА - Ж

Ушле у
прави ритам

КОШАРКАШИЦЕ Радничког везале су и трећу победу у првенству Прве А лиге, пошто су прошле недеље, у оквиру 11. кола, на свом терену савладале одличну екипу Шапца са 62:48. Очигледно је да су „црвене“ ухватиле ритам, а победа над четвртопласираним на табели, свакако радује љубитеље женске кошарке у Крагујевцу.

Маестрално и без грешке су домаће одиграле првих 20 минута, које су убедљиво решиле у своју корист - 42:22. У наставку је дошло до наглог опуштања, чему у прилог говори чињеница да су у трећој четвртини постигле само шест поена, али, ипак, нису дозволиле изненађење.

Одлично су одиграле, пре свих, Александра Катић, стрелац 22 коша и Кристина Милошевић са 15 погодака, које су, уз то, имале и 20 скокова, од чега 18 у одбрани, што говори о испољеној пожртвованости „црвених“ у овој утакмици, која им је донела пету првенствену победу.

Иако је први круг такмичења завршен, кошаркашко првенство за жене се наставља већ ове суботе. Раднички ће тог дана, у хали „Парк“, са почетком од 15 сати, угостити још једну екипу из врха табеле, Врбас Меделу.

С. М. С.

ПРВА „Б“ ЛИГА - Ж

Дерби у Парку све решава

НАЈУБЕДЉИВИЈОМ првенственом победом, над екипом Плеј офа из Ужица, у оквиру деветог кола Б лиге, резултатом 100:34, кошаркашице Баскет Старса поново су заселе на прву позицију. Подсетимо, оне су у претходном колу поражене у Београду од тима Радивој Кораћ (71:60), али тријумф Србобрана над Београђанкама (65:54), закомпликовао је ситуацију што се водеће тројке овог ранга такмичења тиче.

А како ће се овај тромеч завршити, питаће се „старсице“, с обзиром да ове суботе дочекују управо Србобран. Утакмица је на програму такође у суботу, са почетком у 17 сати, тако да ће љубитељи женске кошарке имати прилику да заиста уживају у квалитетном дуплом програму.

С. М. С.

КОШАРКА

РАДНИЧКИ - ЗЛАТОРОГ 88:71

Сигурица

КРАГУЈЕВАЦ - Хала: „Језеро“. Гледалаца: 1.800. Судије: Обрадовић, Зурајковић и Бијеђић (БиХ). Резултат и поени по играчу: 26:11, 16:30, 27:10, 19:20.

РАДНИЧКИ: Павковић, Синовец 12, Луцић, Милосављевић, Сајмон 26, Марковић 6, Гадефорс, Браћић 6, Скојић 25, Мијајковић, Стојачић 5, Бакић 8.

ЗЛАТОРОГ: Шкифић 2, Бродник 7, Л. Лајорник 11, Николић, Вујасиновић 9, Орњић 24, М. Лајорник 6, Димеи, Ајћанаковић 4, Мали 5, Чохадаревић 3.

РУТИНСКА победа, али поново уз кидане живаца публике и клупе Радничког, срећом само у другој четвртини. Златорог се приказао као веома скромна екипа, додуше без најбољег играча Владимира Панића, уз то и млад и перспективан састав, али ипак само за словеначку лигу. Домаћин је наставио серију успеха, четврти у застојни, па се бледа слика са почетка првенства полако боји у већ

познате и Крагујевчанима драге нијансе.

Изузетно добар старт, веома реџак у „Језеру“, покварен је опуштањем у другој деоници. Раднички је имао савршен шут, добре нападе, солидну одбрану... што је резултирало вођством од 20:6. После тога догодио се већ познати пад, па су гости најпре направили серију од 14:0, а касније стигли до 41:41. Ствари су легле на своје ме-

ЦРНОПУТИ МАЈСТОР МАЈКЛ СКОТ

Фото: kkradnicki.rs

КРАГУЈЕВАЦ - Хала: „Језеро“. Гледалаца: 200. Судије: Блајковић и Ђокић (Јајодина). Седмерци: Раднички 5/5, Напредак 3/3. Искључења: Раднички 6, Напредак 10 минута.

РАДНИЧКИ: Злајановић, Томић, Гавриловић, Раденовић, Вучићевић 8, Јанићијевић, Мандић, Радојичић 6, Лекић, Цветиновић 7, Милинчић, Божић 3, Илић, Рајичевић, Продановић 3, Шмић 3.

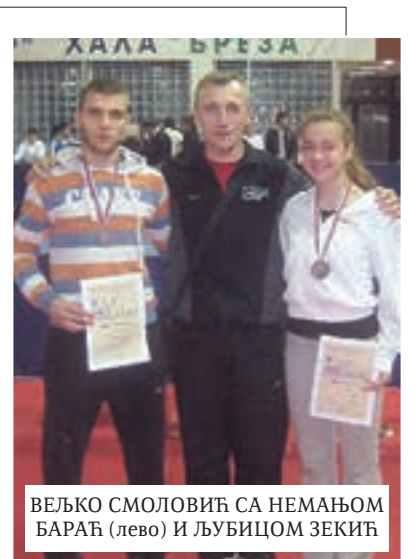
НАПРЕДАК: Радошевић, Јовановић 5, Ђирковић 3, Михајловић 4, Милановић 3, Шукић, Арсић, Миловић 3, Џамић, Сјасић 3, Миљковић, Миковић 3, Зубић 1, Ранђеловић 1, Андрејић, Зујић 1.

НЕЖЕЉЕНИ реми у засталој утакмици са Динамом у Панчеву (28:28), прошле среде, рукометаши Радничког у недељу наплатили су крушевачком Напретку, савладавши га са 30:27.

Попут пређашњег, али и многих других, ни дуел са Крушевљанима није био нимало лаган. Уједначеност тимова у елитном рангу једноставно изискује апсолутну ангажованост од првог до последњег минута, што је овога пута домаћину, и поред ненаступања чак четворице првотимаца, пошло за руком и донело бодове.

сто по изласку из свлачионице. Домаћин се загревао споро, али успешно и поново добром одбраном и солидним шутем лагано дизао разлику. После десетак минута све је било јасно. Момци из Лашког нису имали више снаге ни спретности да се врате у игру, осим изузетно доброг и перспективног Алена Орњића, који је пружио одличну партију. Нови тренер словеначког састава Иван Сунара покушавао је изменама као на траци да доведе своју екипу у егал, но то му никако није успело. Орњић је остао усамљен, што је омогућило тренеру Николићу да у последња три-четири минута уведе играче са клупе, који су полетном и пожртвованом игром дигли публику на ноге.

Нешто значајнију ролу на мечу имали су тамнопути „Крагујевчани“, Мајкл Скот и Дејвид Сајмон, убацивши заједно 51 поен. Стивен Марковић је овога пута одиграо „само“ 25 минута, а на позицији плеја ређали су се Бакић, Милосављевић и Стојачић. Поверење је добио и новајлија Саша Браћић, уласком у стратну петорку на почетку утакмице и другог полувременица. Одрадио је добар посао у одбрани, успут додао шест поена,

ВЕЉКО СМОЛОВИЋ СА НЕМАЊОМ БАРАЋ (лево) И ЉУБИЦОМ ЗЕКИЋ

КАРАТЕ

Смоловић
одликован

ДВЕ бронзане медаље учесника су крагујевачких каратиста са у недељу одржаног првенства Србије за кадете, јуниоре и млађе сениоре у Горњем Милановцу, где се окупило 650 учесника из 93 клуба. Иако су на такмичењу Карате федерације Србије наступали и представници Радничког и Заставе, једина одличја припала су члановима овдашњег КК Смоловић, млађим сениорима Немања Бараћ и Љубици Зекић.

Да није било судијског лобија Београђана, Немања би се заслужио нашао у финалу. А, и овако су се испред њега пласирали само двојица српских репрезентативаца. Од Љубице смо очекивали више, јер она то објективно може.

Уз њих, одличан је био и Немања Гојковић, који је изгубио у мечу за бронзу, а и многи млађи показали су да се на њих може озбиљно рачунати.

У сваком случају, у овој сезони освојили смо осам медаља, и показали да од свих крагујевачких клубова само наши такмичари могу достојно да се супротставе ривалима из Београда и Новог Сада. Зато се надамо да ће град Крагујевац препознати труд и рад који улажемо, и бар симболично подржати своје младе суграђане ка остваривању још бољих резултата - нада се Вељко Смоловић, наш прослављени каратиста, а сада власник и тренер КК Смоловић.

В. У. К.

РУКОМЕТ

РАДНИЧКИ - НАПРЕДАК 30:27

Три од четири

Нешто неизвесније било је у првом делу, када су гости у неколико

наврата успевали да се врате у меч после предности Радничког. Ипак, последњи озбиљан налет догодио се при резултату 10:10, а потом је до полувременица у потпуности прорадила наша „машинерија“ и згромила ривала за убедљивих 17:12.

ЖРК РАДНИЧКИ ЛЕПЕНИЦА КГ

Београђанке на шашеу

ВИШЕ од 40 дана првенствене паузе због обавеза репрезентације, рукометашице Радничког Лепенице КГ попуниле су тренинзима и пријатељским сусретима. Од овог викенда следи им наставак лигашког такмичења, додуше краткотрајан, јер ће до новог, зимског прекида одграти свега три сусрета у десет дана.

Први у низу је дуел са београдским Радничким, који ове недеље, од 18 сати, стиже на паркет хале „Језеро“.

В. У. К.

ОД ЧЕТВРТАКА ДО ЧЕТВРТАКА

ПЕТАК

КОШАРКА: Раднички Сигурица - Јајодина, хала „Парк“ (16.30)

ОДБОЈКА: Раднички - Рибница (Краљево), хала „Језеро“ (19.00)

СУБОТА

КОШАРКА (Ж): Раднички - Врбас, хала „Парк“ (15.00)

КОШАРКА (Ж): Баскет Старс - Србобран, хала „Парк“ (17.00)

КОШАРКА: Раднички - Крка (Ново Месје), хала „Језеро“ (18.00)

ОДБОЈКА (Ж): Раднички - Железничар (Лајковац), сала ОШ „Степанислав Сремчевић“ (19.00)

НЕДЕЉА

РУКОМЕТ (Ж): Раднички Лепеница КГ - Раднички (Београд), хала „Језеро“ (18.00)

СУПЕР ЛИГА

12. КОЛО: Раднички - Напредак 30:27
Југовић - Рудар 23:23, Црвена звезда - Пожаревац (21. XII), Обилић - Црвенка 31:28, ПКБ - Смедерево 25:22, Динамо - Металопластика 27:28, Партизан - Наисус 31:29, Колубара - Војводина 24:32.

Партизан	12	12	0	0	387:323	24
Војводина	11	9	2	0	327:273	20
Металопластика	12	8	1	3	352:316	17
Раднички	11	7	2	2	305:277	16
Ц. звезда	11	6	1	4	296:272	13
ПКБ	12	6	1	5	318:313	13
Југовић	12	5	3	4	299:299	13
Колубара	11	5	2	4	282:273	12
Напредак	12	5	2	5	339:345	12
Наисус	11	4	1	6	310:340	9
Рудар	12	3	2	7	285:313	8
Динамо	12	3	1	8	331:351	7
Пожаревац	11	3	0	8	289:315	6
Смедерево	12	3	0	9	268:303	6
Обилић	12	3	0	9	320:365	6
Црвенка	12	2	0	10	317:347	4

13. КОЛО: Металопластика - Раднички, Напредак - Колубара, Рудар - Обилић, Смедерево - Динамо, Пожаревац - Југовић, Црвенка - ПКБ, Наисус - Црвена звезда, Војводина - Партизан.

Разговарао Саша М. Соковић

ИНТЕРВЈУ: ПРЕДРАГ РАЈИЋ

Уметност на иџоуарцу

Економац ће презимети на првом месту најквалитетнијег фудбалског такмичења у Србији. А шта да се друго и очекује од владајућег шампиона?! Чета тренера Ивана Божовића још једном је показала потенцијал за борбу на три фронта. На жалост, у Европи су поново застали на корак од фајнал-фора, али у првенству „гурају“ готово без грешке. Екипа је састављена од врхунских професионалаца, а ми смо желели овом приликом да дамо реч првом „мислиоцу“ крагујевачких „студената“, Предрагу Рајићу, луцидном и фасцинантном играчу на такозваном „петопарцу“, због каквих је, уосталом, ова игра и интересантна.

Прође први део првенства.

За све што смо остварили, осим добре припремљености, имали смо и мотива на претек, жеље да се изнова докажемо. Мислим да је то једна од великих одлика ове екипе.

Кикснули смо, ето, ту једну утакмицу, против Марба у Београду, али шта је ту је. Ипак смо јесењи шампиони. И то сасвим заслужено. Све остало одрадили смо рутински у домаћем такмичењу.

Лига као да је мало јача него претходних година?

Да. Занимљивија је. Имате доста екипа уједначеног нивоа, што је за фудбал и његов развој, односно квалитет, веома добро. Практично, свако свакога може да победи и изненади.

И ове године играли сте значајну улогу у Лиги шампиона. Били опет и домаћини једног од турнира.

Одлично смо одиграли први део турнира у Крагујевцу. Убедљиво. Приказали смо добру форму и висок ниво игре. У другом кругу, у Москви, на жалост, преломила нас је та несрећна прва утакмица са домаћином, екипом Дине и висок пораз од 9:1. Иако по игри то није био реалан одраз снага на терену, све нам је после тог сусрета пало у воду и ми смо некако клонули.

Тако да, што се овогодишњег

Колико год признања да један спортиста освоји, свако следеће му је драго на посебан начин. Економац ће зато и ове године јуришати на титулу, а мени је изузетан осећај што сам део тима коме је императив победа, јер сам рођени победник - каже најстарији и најчувенији члан крагујевачког фудбалског шампиона

Рођени шампион

Предраг Рајић, данас 39-годишњак, фудбалску каријеру зајочео је у Коњарнику 1999. године, са којим је освојио четврти ивишуле. На Европском ирвенстиву у Португалији, 2007, био је најбољи стрелац, једини играч са четири гола Балкана у тој категорији. После тога одлази у Дину из Москве, где, по својственом ушиску, ирвонди две ирелее године.

Уиркос бројним ионугама, ииошом сииже у Крагујевац. „Обећао сам иррофесору Дуталићу да ћу доћи у Економац и шо сам урадио. Овде се осећам веома добро. Нисам могао ни да замислим колико је Крагујевац леи ирад. Иако сам скоро од рођења живео у Београду, шолико сам се навикао на ову средину да се осећам као да сам родом Шумагинац“.

Осйало је иознаишо. Следе нови усьеси, иишшуле, ирзнања...

Следи пауза у првенству. Како ћете искористити овај период?

Мало ћемо се одморити, а онда ћу, макар ја, одиграти неколико ревијалних турнира са својим пријатељима. Волим то и даје ми неку посебну снагу. На тај начин, надам се, доћи ћу што спремнији за наставак такмичења у домаћем првенству.

наступа у Лиги шампиона тиче, у коме смо остварили четири победе и два пораза, то некако оставља једну мрљу.

Да ли би, можда, било другачије да је, као и прошле године, овај део такмичења одржан у Крагујевцу?

Вероватно. Играње пред својом публиком даје нам неку посебну снагу и мотивацију.

Гнездо пуно Крагујевчана

У ирпиремној ушакмици ирред квалификациони итурнир за Првенство свеиша на Тајланду 2012. „орлови“ су савладали моћну реирезентиацију Румуније са убедљивих 9:1. Ииак, шо нас још већу иајњу изазива чињеница да је сасйав Србије чинило чак шесторо чланова Економаца, уједно сйрелача исишо шолико шоодака на овом сусрећу.

Своје умеће Аксеншијевић, Рајчевић, Бојовић, Коцић, Јањић и Лазич, уз иодришку саиурача из других клубова, ове недеље мораће да иокажу и у словеначком Лашком, где ће се, у конкуренцији домаћина, Израела и Молдавије, бориши за једно од ирва два месиа која воде у бараж мечеве за насшуу на највећој свеишкој смойри фудсала.

В. У. К.

Шта очекујете другог лигашког дела?

Биће тешко. Првенствено јер прве утакмице играмо са најтежим ривалима, ту је и сусрет са београдским Марбом у Крагујевцу, а на исходе ће у знатној мери утицати одсуство доста наших играча, чланова репрезентације, који ће баш у то време наступати на Европском првенству у Хрватској.

Међутим, оно што нас краси је скуп доста добрих играча, тако да мислим да ћемо све то пребродити. Ми једноставно морамо да победимо, јер нам је циљ да поновимо резултат из претходне две сезоне, а то је да будемо прваци Србије.

Поменули сте императив победе. Је ли тешко играти под сталним притиском да морате да победите?

Не. Мислим да је то величина екипе, квалитет и снага играча. Показали смо то, уосталом, много пута до сада. Желимо увек да обрадујемо пре свега себе, а тиме и наше пријатеље и верне навијаче.

Искрено да вам кажем, ја сам у својој каријери до сада освојио шест титула, али свака нова ми је поново и на свој начин драга.

Поменули сте, на самом почетку очекује вас дуел са Марбом, једином екипом која вас је победила. Ту би могло и да се оконча првенство, на неки начин.

Марбо, као и ми, доста улаже у играчки кадар. Ове године су још јачи, нарочито са довођењем Неаеа, Бразилца, у своје редове, и уз нас, најозбиљнији су кандидат за титулу. То показује и табела на којој смо, што се бодова тиче, изједначени.

Ипак, без обзира на исход утакмице у Крагујевцу, ја мислим, како сам то већ и спомену на почетку разговора, да ће првенство одлучити нека мала екипа. Знамо да неће бити лако, али преломићемо ми то у своју корист.

ПРВА ФУТСАЛ ЛИГА

Економац	11	10	0	1	73:18	30
Марбо	11	10	0	1	56:17	30
Смедерево	11	8	0	3	38:35	24
Врање	11	5	2	4	39:26	17
Колубара	11	4	4	3	32:28	16
Коперникус	11	5	1	5	33:35	16
Наисус	11	4	1	6	32:40	13
Танго	11	4	0	7	36:52	12
Ниш 92	11	3	1	7	30:39	10
Л. Холанђанин	11	3	1	7	36:49	10
САС	11	3	0	8	38:54	9
Коњарник	11	2	0	9	34:84	6

Првенство се наставља крајем јануара.

Рекордна победа

Крагујевачки „студенши“ су крај ирвенстива обележили најубедљивијом победом у исиорији клуба. Савладали је београдски Коњарник ишоиво рукоишним резултатом - 20:3.

У исиорији фудсала лиге, исиоји само један убедљивији скор, и шо београдској Марба над екциом Шайца - 25:2.

СКИЈАЊЕ

Сјајна Цока

ИЗУЗЕТНО вредан резултат, далеко најбољи у каријери, постигла је Невена Игњатовић на велеслаломској ФИС трци у швајцарском Целмату. Остварила је 12. место и 19,67 бодова, и ушла у 200 најбољих на свету у овој дисциплини. После прве вожње била је 25, али је у другој сјајно скијала и имала треће време.

У протеклих седам дана имала је и 43. место са 27, 11 бодова у слаломској трци на Европском купу у Зиналу, док по један слалом и велеслалом у Зиналу и Целмату није завршила.

М. М.

АТЛЕТИКА

Искуство више

КРОС трка првенства Европе у Велењу, по крагујевачког атлетичара Дарка Живановића протекла је солидно. Иако није остварио запаженији пласман у конкуренцији 76 такмичара (53. место), ипак је био најбоље рангиран српски представник у сениорској конкуренцији.

За победником Бекелеом из Белгије, на стази дугој 9.870 метара, Крагујевчанин је заостао готово цела два минута.

В. У. К.

СТРЕЉАШТВО

Стева у финалу, али...

ЧЕТВРТО место првог дана 36. „Интернационалног првенства Београда“, на коме је учествовало преко 300 стрелача из 14 земаља у гађању ваздушним оружјем, освојио је Стеван Плетикосић. У финале је ушао резултатом од 595 кругова и 0,4 круга су му недостајала за позицију више.

Други крагујевачки стрелач Милутин Стефановић постигао је десети резултат. Од јуниора, најбољи пласман имао је Милош Ивановић, који је са 583 круга био 15.

Наредног дана овог такмичења Плетикосић је поново био у финалу, али је кругом мање у односу на претходни учинак (594) заузео шесту позицију, док је са свега четири круга заостатка за Стевом, Стефановић освојио тек 19. место.

С. М. С.

БОКС

Шампиони, макар у региону

ЗАБЕСА на такмичење у лиги Боксерског савеза Шумадије пала је у петак у крагујевачкој хали „Парк“ мечевима 11, последњег кола. Шампион за ову сезону је Раднички, забележивши најбоље партије у свим старосним категоријама. Иза њега пласирала су се два новопазарска клуба, Младост и Нови Пазар.

У последњој вечери било је чак 19 борби, само две у сениорској конкуренцији, што само по себи говори о стању у некада једном од најпопуларнијих спортова. Победе новом шампиону донели су Марко Стојановић, Стефан Јовановић и Себастијан Анђелковић, који је савладао клупског друга Стевана Крнића. Поразе су забележили још и Никола Букелица и Лазар Лукачевић.

Званично проглашење крагујевачког клуба за најбољи у 2011. години, по традицији, десиће се средином јануара.

М. М.

МЛАДОСТ ЈЕДИНА НАДА РАДНИЧКОГ